

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1963

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Του, υπό την ύψηλὴν προστασίαν τῆς Α.Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α.Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924 — 1941

Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 18ον

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1963

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 4

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λυκαβηττοῦ 1, ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613.571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α.Ν. 1091

Διευθυνσις Περιδοικοῦ: ΚΑΛΛΙΠΡΩΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα δ' Ἰστρία 22

Υπεύθυνος Τυπογραφείου: ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 καὶ Σόλωνος

Τιμὴ Φύλλου Δραχ. 1,50 — Ἐτησίᾳ συνδρομὴ Ἑσπτ. Δραχ. 12. Ἐξωτ. 10 σελλινία ἢ 2 δολλάρια

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς: α) Τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην, β) ὅπως τὰ ἐμβάσματα ἀποστέλλωνται ἀπροσώπως ΕΕΣΝ, Λυκαβηττοῦ 1, Ἀθήνας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Μηνύματα ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἑτρί: α) Α. Μπουασσιέ, β) Ι. Μακώλεϋ, γ) Κ. Γεωργακοπούλου...	Σελίς 1	Messages on New - Year, by L. Boissier, J. MacAulay and C. Georgacopoulos	Page 1
Ἡ Βασιλοπῆττα, Ε. Φωτιάδης.....	» 2	New-Year's cake by E. Photiades	» 2
Ε. Ε. Σ.....	» 3-4	G.R.C.	» 3-4
Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, Κ. Παπαναγιώτου.....	» 5	St. Athanassios, by K. Papanayiotou	» 5
Ὁ Ἐπίσημος Χρόνος, Φ. Καραπιπέρη, β) Πύ- ραυλοι καὶ δορυφόροι.....	» 6	The official Year, by Ph. Karapiperis b) Rockets and Satellites, by E. Stamatis..	» 6
Ἡ Κοινὴ Εὐρωπαϊκὴ Ἀγορὰ καὶ ἡ Ἑλλάδα, Φ. Δελιγιάννη.....	» 7-8	Common Market and Greece, by Ph. Deli- yannis	» 7-8
Οἱ Τρεῖς γίγαντες τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς Ἀ- ρετῆς, Σ. Μεντζελοπούλου, β) Τὸ νερὸ τοῦ ἐξαγνισμού, Μ. Νικολαΐδης.....	» 9	The Three Hierarchs, by S. Menzelopoulos b) The Holy Water, by M. Nicolaidis ..	» 9
Οἱ Ὀμιλοῦντες Ἰστοί, Γ. Παππᾶ.....	» 10	The speaking masts, by G. Papas.....	» 10
Ἡ Μαγασκάρα, Ν. Δημητροκάλλη.....	» 11	Madagascar, by N. Demitrocallis.....	» 11
Φωτογραφίαι Δράσεως.....	» 12-13	J.R.C. Activity in pictures	» 12-13
Ἡ Ἑνεσίς, Στ. Γαλάνη, β) Ὑγιεινὴ Συμβουλαί: Τὸ κρέας.....	» 14	The Injection, by St. Galanis b) Healthy advice: The meat.....	» 11
Οἱ νέοι Ροβινσώνες, Ἰουλίου Βέρν.....	» 15	The New Robinsons, by J. Vernes.....	» 17
Θυμὸς (ποίημα) Β. Χαρονίτη, β) Ξεφυλλί- ζοντας τὴν ἱστορίαν μας, γ) Οἱ πατάτες.....	» 16	I remember (poem) V. Charonites b) Through our history c) For your Health: Potatoes	» 16
Χατζήδες στὸν Ἰορδάνη, Τ. Καλονάρου.....	» 17	Pilgrims to River Jordan, by T. Kalonaros The Triptych of Destiny, by N. Hauthorn	» 17
Τὸ τρίπτυχο τοῦ πεπρωμένου, Ν. Hauthorn, β) Κίνδυνοι στὸ δρόμο.....	» 18	b) Dangers in the street.....	» 18
Ἀθλητικὴ Ζωή, Σπ. Ἀβλωνίτη.....	» 19	Athletic Life, by Sp. Avlonites.....	» 19
Οἱ Ἑρυθροσταυρίτες τῆς Μυρτιάς.....	» 20	The Juniors of Myrtia, by V. Oeconomides	» 20
Ἡ Ἀλεπού καὶ ὁ Λύκος, Γλ. Πρωτοπαππᾶ.....	» 21	The fox and the wolf, by Gl. Protopapas..	» 21
Κίνησις Ε. Ε. Σ. Ν.....	» 22	Junior Red Cross Movement	» 22
Μαθητικὴ Συνεργασία.....	» 23-24	Pupils Contribution.....	» 23-24
Ἀρχιμηνιά καὶ Ἀρχιχρονιά Α. Β.....	» 25	New Years' Carols, by A.B.....	» 25
Ἑσπτ. Ἐξωφύλλου: Τὰ δῶρα τῆς ψυχῆς, Κ. Παλάμα.....		Inner Cover: The gifts of the heart (poem), by C. Palamas	
Ὁπισθόφυλλο: Ἡ δύναμις τῆς πίστεως. Στίχοι: Ι. Πολέμη. Μουσικὴ: Α. Παναγιωτοπούλου.		Back Cover: The power of Faith, by I. Polemis, Music, by A. Panayiotopoulos.	

Κ. ΠΑΛΑΜΑ

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Κάθε χρόνι πὸν ἔρχεται καὶ μὴ ξαρωματιά Στὴν ὄρι μας νὰ σπείρῃ Καὶ μὲ γιορτῆς γελίσματα σιμὰ ἔς τὰ γηραιά Τὴ νύκτι μας νὰ σύρῃ.	Αὐτὰ τὰ δῶρα, πὸν ἡ ψυχὴ σκορπᾷ γλυκὰ γλυκὰ Σὲ ὄνειρα οὐράνια, Θυσίαι εἰν ἀγγελικῆς, μαγνῶρια Θεϊκὰ Μ' ἀκάνθινα στεφάνια.
Ἐκεῖ πὸν τὰ χαρίσματα, ἴσ' ἵνα νῆαι ἡλίου ἀκτίνες, Θαμπώνουν τὰ παιδιὰ, Καὶ ἴσ' λουλούδια οἱ εὐχὲς μοσχοβολοῦν ἔς ἐκεῖνες, Ἄν βροῦν ἀπ' τὴν καρδιά,	Καὶ τὰ χαρίζεῖ ἔς εἰς ἐχθροὺς ἔς εἰς φίλους μὲ χαρά, Παντοῦ, παντοῦ, ὅπως ἄλλοι Ἐνα παιγνίδι δίδουνε ῥητὴν καὶ ἄλλοι Πὸν χρόνος νιὸς προβάλλει.

Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΒΑΡΥΧΕΙΜΩΝΙΑ

Στὰ ψηλὰ βουνὰ χιονίζει, στὴν ἀλὴ μας ψιχαλίζει. Ὡ, τί γυρὸ τσουχτερό χιόνι ρίχνει καὶ νερό.	Τὰ κλαδιά γυμνά ἀπὸ φύλλα καὶ στὸ τῆξι καὶν τὰ ξύλα. Νέφη πέφτουν χαμηλά καὶ τὰ τῆξιμα εἶναι θολά.	— Ἐξω ἡ πόρτα νὰ σφαλίσαι, καὶ κανεὶς μὴ ξεμυτίσαι. Ἄδριο πάλι μὲ καλὸ, μὲ λιακάδα, στὸ σχολεῖο.
---	---	---

(Ἀπὸ τὴν Συλλογὴν Παιδικῶν Ποιημάτων «Ἡ Ἀρμονία».)

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΩ, ΝΕΩ, ΕΤΕΙ 1963

- α) κ. LEOPOLD BOISSIER, Προέδρου τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ.
β) κ. JOHN MACAULAY, Προέδρου τῶν Διοικητῶν τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν,
τὰ ὁποῖα παραθέτομεν ἐν περιλήψει:

Ὁ κ. Μπουασσιέ εἰς τὸ μῆνυμά του ὑπογραμ-
μίζει τὴν σημασίαν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 100ετηρίδος
τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ, κατὰ τὸ 1963, εἰς ὅλον τὸν
κόσμον, διότι τὰ 100 χρόνια ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως
τοῦ ἀντιπροσωπεύουν μίαν πλουσίαν καὶ εὐγενῆ
δρασίαν, ἡ ὁποία συνεχῶς ἐπεκτεινομένη ἀνακου-
φίζει τὴν δυστυχίαν, ὅπου ὑπάρχει, ἀνευ διακρί-
σεως.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐξαίρει τὸ γεγονός, ὅτι ἐζητήθη
ἡ ἐπέμβασις τοῦ Διεθνούς Κομιτάτου τοῦ Ἑρυ-
θροῦ Σταυροῦ κατὰ τὴν πρόσφατον κρίσιν τῆς
Κούβας, ἡ ὁποία καὶ θὰ παρείχετο, ἐφ' ὅσον ἀπῆ-
τει τοῦτο ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης καὶ ἡ ἀποσό-
βησις τῶν ἀφαντάστων δεινῶν ἐνὸς πυρηνικοῦ
πολέμου.

Καταλήγων ὁ κ. Μπουασσιέ ζητεῖ ἀπὸ ὅλον
τὸν κόσμον νὰ ἑορτάσῃ μετὰ τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυ-
ροῦ τὴν ἑκατονταετηρίδα του, παρέχων προθύ-
μως τὴν βοήθειαν καὶ τὰς δυνάμεις του, ἵνα τὸν
ὑποβοηθήσουν νὰ ἐξυπηρετήσῃ καλλίτερον μίαν
ὑπόθεσιν, ἡ ὁποία ἀφορᾷ ὅλους τοὺς ἀνθρώ-
πους.

Ὁ κ. Τζῶν Μακώλεϋ εἰς τὸ μῆνυμά του, μετὰ
σύντομον καὶ περιεκτικωτάτην ὑπόμνησιν τῶν ὑ-
πηρεσιῶν, τὰς ὁποίας ἐπὶ 100 ἔτη προσέφερεν ὁ
Ἑρυθρὸς Σταυρὸς εἰς τὴν Ἀνθρωπότητα, ὑποδει-
κνύει ὅτι τὸ ἔτος τῆς 100ετηρίδος, δέον ν' ἀποτε-
λέσῃ εὐκαιρίαν νὰ καταρτισθοῦν δημιουργικὰ προ-
γράμματα καὶ νὰ τεθοῦν στερεὰ θεμέλια δι' ἐν
καλλίτερον μέλλον.

Ἐν συνεχείᾳ ὑπομινῆσκει τὰς τεραστίας ἀ-
νάγκας τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς ἐνδεῶν, αἱ ὁποῖαι
πρέπει νὰ ἱκανοποιηθοῦν πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ
ἀνθρωπίνου πόνου, εἰς ὅλας αὐτοῦ τὰς μορφὰς
παντοῦ καὶ πάντοτε καὶ κάμνει ἐκκλησίαν πρὸς ὅλα
τὰ ἔθνη, ἵνα ἀποδεχθῶν τὴν ἀρχήν, ὅτι ὁ πόλεμος
εἰς οὐδὲν πρόβλημα φέρει λύσιν καὶ ὅτι δέον νὰ
καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια πρὸς δημιουργίαν
μεγαλυτέρας κατανοήσεως μεταξὺ τῶν λαῶν, ὥστε
νὰ δυνηθῇ ὁ κόσμος ν' ἀπολαύσῃ τὰ ἀγαθὰ μιᾶς
διαρκούς εἰρήνης καὶ καταλήγει:

«Τοιοῦτοτρόπως θὰ δυνηθῶμεν κατὰ τὸ ἔτος
τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 100ετηρίδος τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυ-
ροῦ, νὰ ἀτενίσωμεν μὲ ἐμπιστοσύνην καὶ αἰσιοδο-
ξίαν τὸ μέλλον καὶ μὲ ἀνανεωμένην τὴν πίστιν καὶ
τὴν δραστηριότητα».

ΜΗΝΥΜΑ

Τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

«Ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων μᾶς μετέφερε νοερώς εἰς τὴν φάτην
ὅπου ὁ Θεὸς ἐνηνθρώπισεν.

Ἡ ἁρμονία τῆς δοξολογίας τῶν Ἀγγέλων καὶ τὸ θάμβος καὶ οἱ
ὕμνοι τῶν ἀγραλούτων ποιμένων μᾶς ἐμπνέουν τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ
βασιλεύσῃ ἐπὶ Γῆς Εἰρήνη καὶ ἐν ἀνθρώποις Εὐδοκία.

Τὸ Νέον Ἑτος, τὸ 1963, εἶναι τὸ ἔτος τῆς ἑκατονταετηρίδος μιᾶς
ὑπερόχως Χριστιανικῆς Ἰδέας, τῆς Ἰδέας τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ.

Πρὸ 100 ἐτῶν ἡ ἐμπνευσις, ἡ πίστις καὶ οἱ ἀγῶνες τοῦ Ἑρρίκου
Ντυνὰν ἐδημιούργησαν τὸν Ἑρυθρὸν Σταυρόν.

Εἰς τὸ μῆνυμα τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Εἰρήνης, τὸ δοθὲν ἀπὸ τὰ
χεῖλη τοῦ Θεανθρώπου, τὸ ὁποῖον ἐπανελήφθη ὑπὸ τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυ-
ροῦ ὡς μέσον ἐμπράκτου ἐφαρμογῆς του, ὅλγοι κατ' ἀρχὰς ἀνθρώποι
προσεχώρησαν, σήμερον ὁμῶς 180.000.000 ἀνὰ τὴν ὑψηλίον ἀπαντοῦν:

«Υπὸ τὸ Ἱερὸν Σῆμα τοῦ Σταυροῦ Σου, πιστεύοντες, ἐργαζόμεθα ὑπὲρ
τῆς Εἰρήνης.

Ὁδηγὸς ἡ διδασκαλία Σου διὰ τὴν πρὸς τὸν πλησίον Ἀγάπην.

Ἐμβλημα μας «Ὁ ἀνθρωπισμὸς ὁδηγεῖ πρὸς τὴν Εἰρήνην».

«Per Humanitatem ad Pacem».

Ὑποδεχόμεθα πλήρεις χρηστῶν ἐλπίδων τὸ 1963. Ἀγῶνες ἑκατὸν ἐτῶν συνέβαλον εἰς
τὴν δημιουργίαν ἀνθρώπων πιστευόντων καὶ ἐγγυμένων, ὅτι οἱ πόλεμοι θὰ ἐκλείψουν
καὶ ἡ Εἰρήνη θ' ἀποβῇ μόνιμος κατάστασις διὰ τὴν Ἀνθρωπότητα.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

4 Βασιλόπιττα

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Διευθυντού της Έθνικης Βιβλιοθήκης

Είς παλαιότερον πρωτοχρονιάτικον τεύχος του αγαπητού μας περιοδικού εγράψαμεν διά τὸ ἔθιμον τοῦ νὰ θέτωμεν νόμισμα εἰς τὴν βασιλόπιτταν. Καὶ εἶδαμεν ὅτι φθάνομεν εἰς παναρχαίους χρόνους ἀναζητοῦντες τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔθιμου. Διότι παναρχαία ἦ, καλύτερα, μέσα εἰς τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἐλπίς, ἡ ἀγωνιώδης τάσις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν εὐτυχίαν. Καὶ ζητεῖ ὁ ἀνθρώπος, ὁ αἰώνιος αὐτὸς Σίσυφος, ποῦ κυλῖει τὸν λίθον, ζητεῖ νὰ ἔχη τὴν ἐλπίδα, ἔστω, τῆς εὐτυχίας! Ἄν λοιπὸν σοῦ «πέση» τὸ νόμισμα, εἶναι τοῦτο αἴσιος οἰωνὸς μελλούσης εὐτυχίας!

Ἀλλὰ ἡ πίττα ἔχει τὰ γενεαλογικά της πολὺ παλαιότερα ἀπὸ τὸ νόμισμα. Εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα παμπάλαιον ἦτο τὸ ἔθιμον τοῦ «ἐορταστικοῦ ἄρτου», τὸν ὁποῖον οἱ Ἕλληνες προσέφεραν κατὰ τὰς μεγάλας ἀγροτικὰς ἐορτὰς εἰς τοὺς θεοὺς. Καὶ προσεφέρετο ὁ ἐορταστικὸς αὐτὸς ἄρτος ὡς «ἀπαρχή», ὡς ἀφιέρωμα δηλαδὴ ποῦ παρεσκευάζετο ἀπὸ τοὺς πρώτους καρποὺς τοῦ ἔτους, ἀπὸ τοὺς πρώτους καρποὺς τοῦ μόχθου ἑνὸς ὁλοκλήρου ἔτους. Καὶ ὅταν ὁ σημερινὸς ἀγρότης, ποῦ διαθέτει συνήθως πολλὰ σύγχρονα τεχνικὰ μέσα καὶ μακράν, μακροτάτην ἐμπειρίαν, ἐμπειρίαν αἰώνων, ἀντιμετωπίζῃ τὸσας ἀντιξοότητας, — ἢ μποροῦμεν νὰ φαντασθῶμεν τί ἀντιμετώπιζεν ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος πρόγονός μας, διὰ τὸν ὁποῖον καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ «ἡσιόδειον» ἄροτρον ὑπῆρξε πρόοδος.

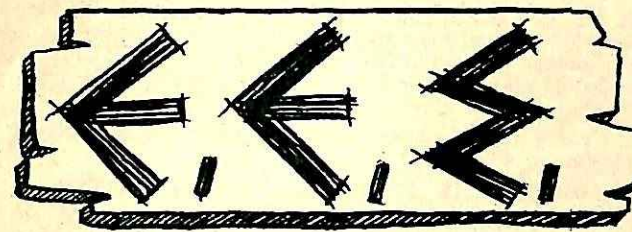
Ἦτο λοιπὸν ὁ ἐορταστικὸς ἄρτος, προσφερόμενος ὡς ἀπαρχή, δῶρον πρὸς τοὺς θεοὺς πολῦτιμον καὶ εὐλοκίαν, διότι εἶχε ζυμωθῇ μετὰ τὸν κόπον καὶ τὸν πόνον καὶ τὴν δυστυχίαν τοῦ γεωργοῦ. Καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν Δήμητρα καὶ κατὰ δεύτερον λόγον εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλους θεοὺς προσέφεραν οἱ Ἕλληνες τὸν ἐορταστικὸν τοῦτον ἄρτον, μεγάλον ἄρτον παρεσκευασμένον μετὰ τὸν νέον σίτον. Καὶ διάφορα ὀνόματα ἔδιδαν εἰς τὸ ἀφιέρωμα αὐτό, — καὶ τὸ ὠραιότερον: εὐετηρία! Κάτι δηλαδὴ ἀνάλογον μετὰ τὴν ἰδικὴν μας εὐχήν: Καλὴ χρονιά!

Μετὰ τὴν προσφορὰν αὐτὴν — καὶ ἡ λέξις προσφορὰ μετὰ τὴν ἰδίαν σημασίαν διεσώθη εἰς τὴν ἑλληνικὴν χριστιανικὴν λατρείαν — εὐχαριστοῦντο οἱ θεοὶ καὶ ἔστελλαν ὡς ἀντίδωρον εἰς τοὺς προσφέροντας τὴν ὑγίαν καὶ τὴν δύναμιν πρὸς σκληρὰν ἐργασίαν, ὅπως εἶναι ἡ ἀγροτική. Τί ἄλλο ἤθελαν διὰ νὰ εἶναι εὐτυχεῖς οἱ ἀνθρώποι ἐκεῖνοι, ποῦ ἐζοῦσαν κοντὰ εἰς τὴν Φύσιν, κάτω ἀπὸ τὸ προστατευτικὸν βλέμμα τοῦ θεοῦ; Καὶ ἐνῶ ὁ ἐορταστικὸς ἄρτος θὰ περάσῃ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Χριστιανισμόν,

θὰ λάβῃ νέαν ἰσχὺν καὶ ἀπὸ τὴν Παλαιὰν Διαθήκην καὶ ἀπὸ τὴν Καινὴν: Οἱ «δῶδεκα ἄρτοι» τῆς προθέσεως, ποῦ ἀπαντῶμεν εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, οἱ ὅποιοι μάλιστα ἀνενοῦντο τακτικῶς, ἦσαν προσφορὰ πρὸς τὸν Γιαχβὲ χάριν τῆς εὐμερίας τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ. Ἦσαν δηλαδὴ ὅ,τι αἱ ἀπαρχαὶ διὰ τοὺς Ἕλληνας. Εἰς δὲ τὴν Καινὴν Διαθήκην ὁ Θεάνθρωπος εἶναι ὁ «ἄρτος τῆς ζωῆς», καὶ τὸν ἄρτον εὐλογεῖ εἰς τὸν Μυστικὸν Δείπνον. Καὶ διὰ μέσου τῆς ἑλληνικῆς χριστιανικῆς λατρείας ἐπιβιώνουν οἱ παλαιοὶ ἐκεῖνοι ἐορταστικοὶ ἄρτοι ὅχι μόνον εἰς τὴν βασιλόπιτταν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ χριστόψωμον καὶ εἰς τὸν ἄρτον τῶν Φώτων καὶ εἰς τὸν ἄρτον τοῦ Πάσχα. Καὶ πολλὰς ὀνομασίας ἔχουν καὶ πανελληνίως καὶ τοπικὰς οἱ ἄρτοι αὐτοί: Βασιλόπιττα, βασιλόψωμο, βασιλοκουλούρα, φωτοκουλούρα, λαμπροκουλούρα καὶ ἄλλα. Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι εἰς τὴν Αἰτωλίαν, ἡ βασιλόπιττα τῶν ποιμένων λέγεται καὶ βοϊδοκουλούρα καὶ γελαδοκουλούρα καὶ γιδοκουλούρα: Εἶναι ἄρτος κεντημένος μετὰ σταυρὸν, με ὁμοιώματα βοσκῶν, γκλίτσας, βοδιῶν καὶ ἄλλων ἀνθρώπων, ζώων, πραγμάτων.

Ἀλλὰ ἡ βασιλόπιττα, ὅπως παρεσκευάζετο πάντοτε καὶ παρασκευάζεται καὶ σήμερον, πρέπει νὰ εἶναι γλύκισμα ἢ νὰ πλησιάζῃ κάπως πρὸς αὐτό. Ἡ θὰ εἶναι ζυμωμένη μετὰ ζάχαρη ἢ μέλι ἢ θὰ ἔχη καὶ καρπούς: καρύδια, ἀμύγδαλα καὶ ὅ,τι ἄλλο. Καὶ ἐδῶ ἡ βασιλόπιττα συνεχίζει παναρχαίαν ἑλληνικὴν παράδοσιν. Διότι οἱ Ἕλληνες πρὸς ἐξουμένισμον τῶν θεῶν προσέφεραν εἰς αὐτοὺς τὰς «μειλιχίους προσφορὰς», ζυμωμένας μετὰ μέλι καὶ ἀγροτικὰ προϊόντα. Εἶναι λοιπὸν ἡ βασιλόπιττα συνδυασμὸς τοῦ «ἐορταστικοῦ ἄρτου» καὶ τῶν «μειλιχίων προσφορῶν». Καὶ ἐνθυμίζει τὰς ἑλληνικὰς πρὸς τοὺς θεοὺς «ἀπαρχὰς» τὸ ἔθιμόν μας, ὅταν τὰ πρῶτα κομμάτια τῆς βασιλόπιττας «προσφέρωμεν» εἰς τὸν Χριστόν, εἰς τὴν Παναγίαν, εἰς τὸν Ἅγιον Βασίλειον, τὸν ἥρωα τοῦτον τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πνεύματος. Ἀλλὰ καὶ τὰ κομμάτια γιὰ τὸ σπῆτι, γιὰ τὸ χωράφι, γιὰ τὸ μαγαζί, γιὰ τοὺς ξενιτεμένους, ἐνθυμίζουν τὰς προσφορὰς πρὸς τοὺς ἐφεστίους θεοὺς, τοὺς προστάτας τοῦ οἴκου καὶ τῆς ἐργασίας. Καὶ τὸ κόσμημα τῆς πάντοτε στρογγυλῆς καὶ ἐπιπέδου βασιλόπιττας εἰς ἴσα κομμάτια — παμπάλαιον καὶ τοῦτο — δεικνύει τὴν ἴσην καὶ δικαίαν κατανομήν τῆς μοίρας διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος.

Εὐετηρίαν, λοιπὸν, ἀγαπητοὶ μικροὶ φίλοι! Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχρονιά κι' ἀρχὴ καλὸς μας χρόνος!

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ

Παρουσία τῆς Α.Ε. τοῦ Πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλβετίας καὶ τῆς Κας Φούκς, τῆς Διοικήσεως τοῦ Ε.Ε.Σ., Συνεργατῶν αὐτοῦ καὶ ἐπιλέκτων μελῶν τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωρίας ἔγινε τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, 25-11-62, εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τελετῶν τῆς Δρακοπούλειου Πτέρυγος τῆς Σχολῆς Νοσοκόμων τοῦ Ε.Ε.Σ., ἡ τελετὴ ἀπονόμης βραβείων καὶ διπλωμάτων εἰς 58 μαθητρίαις τῆς Σχολῆς Νοσοκόμων καὶ Ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν.

Ἐν ἀρχῇ ὡμίλησεν ἡ Διευθύνουσα τὴν Σχολὴν Κ. Ἐλευθερίου καὶ μετ' αὐτὴν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ὅστις μεταξὺ ἄλλων εἶπεν ὅτι ἡ ἐφέτος ἐξερχομένη τάξις ἐκ 58 ἀδελφῶν εἶναι ἡ πολυπληθεστερά, ὁ ἀριθμὸς τῆς δὲ θὰ προστεθῇ εἰς τὰς ἀνω τῶν 800 διπλωματούχων Ἀδελφῶν, τὰς ὁποίας ἐξεπαίδευσεν ὁ Ε.Ε.Σ. καὶ ὑπεγράμμισε ὅτι ἐξ αὐτῶν αἱ 650 περίπου ἐξεπαδεύθησαν κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, καὶ ὅτι ἐντὸς τῆς προσεχοῦς διετίας ὁ ἀριθμὸς τῶν διπλωματούχων θὰ φθάσῃ τὰς 1000. Ἡ ἐξοδος τῆς τάξεως αὐτῆς, εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος, συμπίπτει μετὰ τὸν προορτασμόν τῆς ἑκατονταετηρίδος ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ μὲν ἕνα προνόμιον, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ μίαν πρόσθετον ὑποχρέωσιν τῶν μαθητριῶν αὐτῶν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶμαι βέβαιος ὅτι αὐταὶ θὰ ἀνταποκριθῶν κατὰ τρόπον ἀντάξιον τῶν ὠραίων παραδόσεων τοῦ Σώματος τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν. Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Γεωργακόπουλος ἐτόνισε τὴν εἰδικὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν κατέχουν αἱ Ἀδελφαὶ τοῦ Ε.Ε.Σ. εἰς τὴν Διεθνῇ Ἐρυθροσταυρικῇ οἰκογένειαν καὶ ἐκάλεσε τὰς τιμωμένας διὰ τοῦ διπλώματος Ἀδελφὰς νὰ μιμηθῶν τὸ παράδειγμα, τοὺς ἡρώισμους καὶ τὰς αὐτοθυσίας τῶν Ἀδελφῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ἔγραψαν μίαν ὑπέροχον ἱστορίαν τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν.

Ἀκολουθῶς παρεκάλεσε τὸν κ. Πρέσβυν νὰ ἐπιδώσῃ τὰ ἑπὰθλα εἰς τὰς διακριθείσας ἀδελφὰς:

Α' Διὰ τὴν γενικὴν βαθμολογίαν:

Τὸ Αὐτὸ Δρακοπούλειον Ἐπαθλὸν εἰς δ. Πελαγ. Κεφαλίδου,

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος ὁμιλῶν κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ἀπονόμης τῶν διπλωμάτων. Ἀπέναντι τοῦ κ. Προέδρου (εἰς τὸ μέσον) ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλβετίας καὶ ἡ κ. Φούκς καὶ ὁ Μέγας Εὐεργέτης τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Ἀθηνόδωρος Δρακοπούλος. In the photo Mr. C. Georgacopoulos, President G.R.C. addressing the audience during the ceremony for awarding diplomas to R.C. Nurses. In the first row H.E. the Swiss Ambassador to Greece and Mrs. Fuchss and Mr. Athenodoros Dracopoulos, the great Benefactor of the G.R.C.

τὸ Βον εἰς δ. Φωτ. Τανάγρα, τὸ Γον εἰς δ. Γεωρ. Μαρκοπούλου.

Β' Διὰ τὴν πρακτικὴν ἀσκήσιν τῆς νοσηλευτικῆς:

Τὸ Αὐτὸ Βασιλοπούλειον Ἐπαθλὸν εἰς δ. Εἰρ. Σαντοριναίου, τὸ Βον εἰς δ. Ἑλλήν. Γιαγμουρίδου.

Γ' Διὰ τὰ θεωρητικὰ μαθήματα:

Τὸ Αὐτὸ Δρακοπούλειον Ἐπαθλὸν εἰς δ. Πελαγ. Κεφαλίδου, τὸ Βον εἰς δ. Φωτ. Τανάγρα.

Δ' Εἰς τὰς διακριθείσας κατὰ τὸν διαγωνισμόν εἰδυῆς ἐξετάσεως:

Τὸ Αὐτὸ Δρακοπούλειον Ἐπαθλὸν εἰς δ. Ἀδαμ. Μούσουρα, τὸ Βον εἰς δ. Ἑλλήν. Γιαγμουρίδου τὸ Γον εἰς δ. Λαμπρ. Μόσχου.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μέγας Εὐεργέτης τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Ἀθηνόδωρος Δρακοπούλος ἐπέδωκε τὰ διπλώματα εἰς τὰς νέας διπλωματούχους ἀδελφὰς: Ἰω. Ἀντωνιάδου, Γαρ. Βερναδάκη, Δεσ. Βολιώτου, Μαρ. Γαρμπή, Ἀγγελ. Γερούδη, Ἐλ. Γεωργελέ, Χρυσ. Γεωργίου, Ἑλλήν. Γιαγμουρίδου, Σταυρ. Δρόλια, Ἀσπ. Ζούνου, Ἐλευθ. Ἡλιοπούλου, Παν. Θωμάδου, Μαρ. Κανιάκα, Ἀγγελ. Καργούδη, Ἀθ. Καρπούζη, Μαρ. Καστανάρα, Πελαγ. Κεφαλίδου, Βαρβ. Κοσμᾶ, Ἐλ. Κρέστη, Εὐτ. Κριτοῦ Πην. Κωνσταντοπούλου, Ζωὴν Λάκκα, Νίκην Λεονταρίδου, Μαρ. Μαγκλῆ, Γεωρ. Μακροπούλου, Βασ. Μάλλιου, Θεοφύλην Μανδελιανάκη, Εὐαγ. Μαστρομαύρου, Ἰωάν. Μαχαίρα, Δέσπ. Μιχαηλίδου, Σταμ. Μιχάκη, Λαμπρ. Μόσχου, Ἀδαμ. Μούσουρα, Αἰκ. Μπουγιώτα, Ἑλλήν. Νικολακάκη, Ἐλ. Ὀρφανοῦ, Ἀκριβὴν Παγώνη, Κων. Πανοπούλου, Χρυσ. Πανταζή, Ἀντ. Παπαδάκη, Ἀγγελ. Παπαδοπούλου, Ἐλ. Παπαδοπούλου, Ἀναστ. Παπαπαναγιώτου, Ἐλ. Παρτακίδου, Λαμπρ. Πολίτου, Μαρ. Ραυτοπούλου, Εἰρ. Σαντοριναίου, Εὐγ. Σκουλαρίκου, Φωτ. Τανάγρα, Νίκην Ταζάκη, Δημ. Τσίγκα, Εὐανθ. Τσιλίκη, Θεοδ. Τσιτοπλάκου, Ἀρετὴν Φαλιάκη, Ἐλ. Χειμωνίδου, Ἀρτ. Χρέλια, Μαρίαν Χρυσανθοπούλου, Γεωρ. Ψωμιάδου.

Μεθ' οὗ αἱ Ἀδελφαὶ ἔδωσαν τὴν καθιερωμένην ἑνορκὸν ὑπόσχεσιν τῆς Ἀδελφῆς καὶ ἡ ὅλη σεμνὴ τελετὴ ἔκλεισε μετὰ τὸν ἑθνικὸν ὕμνον.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ

Οἱ δεσμοὶ τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν Σουηδίαν δὲν εἶναι νέοι. Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, ὅπως ἀναφέρει καὶ ὁ Ἡρόδοτος οἱ «ὑπερβόρειοι», οἵτινες πιθανῶς ἦσαν οἱ Σκανδιναβοὶ, προσέφεραν θυσίας εἰς τὸν ἐν Δῆλῳ Ναόν τοῦ Ἀ-

πόλλωνος. Από τους υπερβορείους εστέλλοντο εντός «καλάμης σίτου» τα «άρρητα μυστήρια» προς τὸν Ἀπόλλωνα. Τὰ μετέφερον τρεῖς υπερβόρειοι νεάνιδες τηρούσαι τὴν παράδοσιν. Ὅταν δὲ γοητευμένοι αὐταὶ ἀπὸ τὸ κάλλος τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐπέστρεψον εἰς τὴν πατρίδα των, τὰ ἀρρητα μυστήρια μετέφερον διὰ δρομῶν ἐναλλασσομένων εἰς τὰς ἐνδιαμέσους χώρας καὶ ἀπὸ τὴν Καρυστίαν διὰ πλοίων εἰς τὴν Δῆλον. Οἱ δρομεῖς οὗτοι ἐκαλοῦντο «ὑπερφόροι» ἢ «ὑπερφορεῖς».

Οἱ δεσμοὶ αὐτοὶ μεταξὺ τῶν δύο λαῶν συνεχίζονται ἀκόμη. Συνεχίσθησαν καθ' ὅλα τὰ ἔτη, εἰδικώτερον δὲ τὰ τελευταῖα, ὅτε ἀπείρα ὑπῆρξαν τὰ παραδείγματα τῆς συμπαθείας τῶν Σουηδῶν πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Διὰ τὴν στενωπέραν σχοῖν τῶν δύο λαῶν καὶ διὰ τὴν καλυτέρα μεταξὺ τῶν γνωρίμων συνεστήθησαν σύλλογοι Σουηδο-ἐλληνικοὶ εἰς τὴν Στοκχόλμην καὶ τὸ Γκότεμπουργκ, Ἑλληνο-σουηδικὸς δὲ τοιοῦτος εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Ἑλληνοσουηδικὸς Σύνδεσμος ἀπὸ πέρυσι ἀκόμη ἤρχισεν ἐορτάζων κατὰ τὰς σουηδικὰς παραδόσεις τὴν ἐορτὴν τοῦ Φωτός, ἢ ὅποια τὸσον πανηγυρικῶς ἐορτάζεται ἐκεῖ. Ἡ ἐορτὴ αὕτη συμπέπτουσα μετὰ τὴν μνήμην τῆς Ἁγίας Λουκίας (Santa Lucia) σχετίζεται μετὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἀρχίζει, ὡς γνωστὸν, εἰς τὰς υπερβορείους σκανδιναβικὰς χώρας νὰ χάνεται τὸ φῶς τῆς ἡμέρας.

Ὁ ἐφετεινός—διὰ δευτέραν φοράν—ἐορτασμός συνέπεπε μετὰ τοῦ εὐτυχῆ γεγονότος τῆς ἐπανάδου εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ Πρεσβευτοῦ τῆς Σουηδίας κ. Tage Grönwall, τόσα προσευεγκόντος εἰς τὴν χώραν μας. Αὐτὸς εἶναι ὁ μεριμνήσας καὶ ἰδικόν του ἔργον εἶναι τὸ Νοσοκομεῖον Παίδων ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ τόσα ἄλλα, τὰ ὅποια προσέφερε εἰς τὸν τόπον κατὰ τὸ μέχρι τοῦ 1956 διάστημα τῆς ἐδῶ ὑπηρεσίας του. Μέγας φιλέλλην ὁ κ. Γκρένβαλ συνέχισε τὰς ἀποδείξεις τῆς Σουηδίας τῇ Ἑλλάδι συμπαθείας του, ὅταν αἱ Νῆσοι τοῦ Ἰοπίου ὑπέστησαν τὴν συμφορὰν τῶν σεισμῶν. Εἰς τὴν περίνοιον ὑπέστησαν τὴν συμφορὰν τῶν σεισμῶν πολλὰ προσέφερε. Ὁ Σουηδικὸς λαὸς πολλὰ προσέφερε.

Ἡ τελετὴ ἔγινε καὶ ἐφέτος εἰς τὴν Δρακοπούλειον πτέρυγαν τῆς Σχολῆς Νοσοκόμων καὶ Ἑπαινετικῶν ἀδελφῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὅστις μετὰ τοῦ Ἑλληνο-σουηδικοῦ Συνδέσμου ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐορταστικῆς τῆς ἐορτῆς. Κατ' αὐτὴν παρέστησαν ὁ Σουηδὸς Πρεσβευτὴς καὶ ἡ κυρία Γκρένβαλ μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Σουηδικῆς Πρεσβείας, ἡ ἐν Ἀθήναις Σουηδικὴ παροικία, ὁ Ἐπιτετραμμένος τῆς Δανίας κ. H. S. Möller, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ἐκλεκτοὶ προσκεκλημένοι τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Κατὰ τὴν τελετὴν τὰ τέκνα τῶν μελῶν τῆς Σουηδικῆς παροικίας μετὰ ἐπισημῶν τῆς δεσποινίδας Ἀμπραμσον, στεφανωμένη μετὰ ἀναμνηστικὰ κνίρια, ἠκολούθησαν δὲ τὰ ἄλλα μικρὰ λευκὰ ἐνδεδυμένα καὶ κρατοῦντα ἐπίσης κνίρια εἰς τὰ χέρια φάλλονται ὅλα μαζὶ τὸν ὕμνον τῆς Σάντα Λουκίας.

Ἐπὶ τῇ τελετῇ ὡμίλησαν καὶ ἑκατέρωθεν τῶν δύο λαῶν ἡγετῆς τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς Νοσοκόμων καὶ Ἑπαινετικῶν ἀδελφῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. ἐχορεύθησαν ἔθνικοι ἑλληνικοὶ καὶ σουηδικοὶ χοροὶ μετὰ ἑθνικῶν ἐνδυμασιῶν.

Κατὰ τὴν τελετὴν ὡμίλησαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, τόνισας, τοὺς παλαιούς δεσμούς τῶν δύο λαῶν, τὰς συγχρόνους ἐκδηλώσεις τῆς συμπαθείας τοῦ Σουηδικοῦ λαοῦ πρὸς τὸν ἑλληνικόν, τὴν ἰδιαίτεράν χαρὰν διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ ζεύγους Γκρένβαλ, τὸ ὅποιον μάλιστα μετὰ τὴν ἐορτὴν αὐτὴν ἐνεκαίνισε τὰς ἐμφανίσεις του εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Εἰς τὸν κ. Γεωργακόπουλον ἀπήντησε ὁ Σουηδὸς Πρεσβυτὴς εἰπὼν ὅτι τὸσον τῆς συζύγου του ὅσον καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου παλαῖα ἦτο ἡ ἐπιθυμία νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶναι δὲ εὐτυχής, πού ἐπὶ τέλους ἐξεπληρώθη καὶ ἠὺχαρίστησε τὸν κ. Γεωργακόπουλον διὰ τὰ θερμὰ του λόγια.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΤΑΘΜΟΥ Α' ΒΟΗΘΕΙΩΝ Ε.Ε.Σ.

Ὁ Σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ παρέσχε τὴν πρώτην βοήθειαν καὶ ἐξυπηρέτησε κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον 7.158 ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας, ἐκ τῶν ὁποίων 1.371 ἐξηκριβωμένοι περιπτώσεις ἡσφαλισμένων Ι.Κ.Α.

Παρέσχε διὰ τοῦ ἀσφυρμάτου αἰτηθείσας ἱατρικὰς ὁδηγίας εἰς 13 ποντοπόρα πλοῖα διὰ σοφορᾶς ἀσθενούντων μέλη τῶν πληρωμάτων των καὶ ἐξυπηρέτησε διὰ τοῦ Ἀκτινολογικοῦ του Ἐργαστηρίου 165 άτομα.

Εἰδικὰ περιπτώσεις: Τὰ τροχαῖα ἀτυχήματα ἀνῆλθον

εἰς 425, αἱ ἠλεκτροπληξίαι εἰς 13, αἱ μεταφερθεῖσαι εἰς Μαυροβούνια ἐπίτοκοι 9 καὶ τὰ λοιμώδη νοσήματα εἰς 38, αἱ δηλητηριάσεις διὰ μονοξειδίου τοῦ ἀνθρακὸς εἰς 4 καὶ αἱ ἀποπειρὰς αὐτοκτονίας εἰς 74, ἐκ τῶν ὁποίων 71 φαρμακευτικὰ δηλητηριάσεις.

Τὸ Κέντρον Αἱμοδοσίας Ε.Ε.Σ. ἐχορήγησεν εἰς ἀπόρους πάσχοντας 483 φιάλας αἵματος.

ΒΟΗΘΕΙΑ ΕΙΣ ΠΛΗΜΜΥΡΟΠΑΘΕΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

Διὰ τὰ θύματα τῶν τελευταίων πλημμυρῶν εἰς Πάτρας ὁ Ε.Ε.Σ. ἀπέστειλε εἰς τὸ ἐκεῖ τμήμα αὐτοῦ 2000 δέματα μετὰ ἱματισμὸν καὶ ὑπόδησιν καὶ 25 σάκους γάλακτος εἰς σκόνιν.

Τινερίζετε ὅτι:

Ὁ Διεθνὴς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἐξετάζει ἐπὶ τόπου τὰ διάφορα προβλήματα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν συνθηκῶν τῆς Γενεύης, κατὰ τὴν σύρραξιν μεταξὺ Κίνας καὶ Ἰνδίας, κυρίως διὰ τὴν προστασίαν τῶν φυλακισμένων;

Συνεχίζει τὸ πρόγραμμα βοήθειας εἰς τοὺς πρόσφυγας τοῦ Laos, διὰ διανομῶν τροφίμων (γάλα, σίτον, ἐλαιον) ἐνδυσμάτων ὡς καὶ Πλάσματος αἵματος καὶ παιδικῶν τροφῶν εἰς διάφορα Νοσοκομεῖα; Ἐπίσης ἐχορήγησεν εἰδη βοήθειας εἰς πολιτικούς κρατούμενους;

Ἀπεδέχθη τὴν παράκλησιν τοῦ Ἰαπωνικοῦ Ἐρ. Σταυροῦ ὅπως διατηρήσῃ τὴν Ἀντιπροσωπείαν του εἰς Ἰαπωνίαν ἐπὶ ἐν ἀκόμῃ ἔτος, διὰ τὰς ἀσφαλεῖς διαπραγματεύσεις τοῦ ἐπαναστατισμοῦ τῶν Κορεατῶν, τῶν ἐγκατεστημένων εἰς αὐτήν;

Μέσω τοῦ C.I.C.R., ἡ Ἑλβετικὴ Κυβέρνησις ἐχορήγησεν ὑπὸ τύπον δωρεᾶς, 143 χιλ. ἀντιβιοτικά εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Mustapha, εἰς τὸ Ἀλγέριον;

Ὁ Σύνδεσμος τῶν ἐν Γενεύῃ Ἐρυθρῶν Σταυρῶν (Ligue) παρέτεινε τὸ Πρόγραμμα Βοήθειας εἰς Ἀλγερίαν μέχρι 1 Ἰουλίου 1963;

Εἰς ἀπάντησιν ἐκλήσεων του ἐπετεύχθη κατὰ τὸν Ἰούνιον, Ἰούλιον καὶ Αὐγουστον ἡ διανομὴ 7.500 τόνων ἐροδίων, τὸν Σεπτέμβριον ὑπῆρχαν πρὸς διάθεσιν 11.410 τόννοι καὶ τὸν Ὀκτώβριον 12.054 τόννοι;

Ἐν συνεργασίᾳ του μετὰ τῆς Fise παρέτεινε εἰς Κογκὸ τὸ πρόγραμμα διανομῆς γάλακτος; Ἡ παράτασις αὕτη θὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν συνέχειαν διανομῆς γάλακτος εἰς 300.000 μαθητὰς τῶν 6 ἐπαρχίων του;

Ἐπίσης χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας του εἶναι πιθανὴ ἡ ἐπανεκατάστασις 27.000 προσφύγων εἰς Κίνα καὶ 15.000 εἰς Βιγνιὰ κατὰ τὸ τέλος Μαρτίου 1963;

Εἰς τὸν πληγέντα ἐκ πλημμυρῶν πληθυσμὸν τοῦ Πακιστάν ἐχορήγησε ἐφόδια καὶ φάρμακα ἀξίας 800.000 ἐλβετικῶν φράγκων, τὰ ὅποια προσέφεραν 25 Ἐρυθροὶ Σταυροί; Ἐκ τοῦ Κεφαλαίου τούτου ἡ Ligue ἠγόρασε καὶ διέθεσεν εἰς Πακιστάν 200.000 δόσεις ἀντιχολερικοῦ καὶ ἀντιτυφικοῦ ἐμβολίου;

Πλέον τῶν 800.000 φράγκων ἐλβετικῶν, εἰς εἶδος καὶ εἰς χρῆμα, διετέθησαν κατόπιν ἐκλήσεως τῆς Ligue, ὑπὸ 43 Ἐρυθρῶν Σταυρῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν σεισμοπαθῶν τοῦ Ἰράν;

Κατόπιν ἐκλήσεως τῆς Ligue, 17 Ἐρυθροὶ Σταυροὶ ἀπέστειλαν βοήθειαν ἀξίας 500.000 ἐλβετ. φράγκων διὰ τὸν πληγέντα ἐκ σεισμῶν καὶ πλημμυρῶν πληθυσμὸν τῆς Τουρκίας, ὡς καὶ σκηνὰς καὶ ἐτοίμους πρὸς συναρμολόγησιν οἰκίας;

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐκλήσεως τῆς Ligue ἀπεστάλησαν εἰς Ἰνδίας φάρμακα καὶ δωρεὰ, εἰς εἶδος, ἀξίας 225.000 ἐλβετικῶν φράγκων διὰ τὰς κυριώτερας ἀνάγκας τοῦ βαρέως πληγέντος ἐκ πλημμυρῶν πληθυσμοῦ, κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον;

Οἱ ἀνὰ τὸν κόσμον Σύνδεσμοι τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, Ἐρυθρὰς Ἡμισελήνου καὶ Ἐρυθροῦ Λέοντος καὶ Ἡλίου ἀνέχονται εἰς 90, τὰ δὲ ἀνὰ τὸν κόσμον μέλη τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς 180.000.000;

(Ἀπὸ τὸ δελτίον πληροφοριῶν Actualité de la C.R. τῆς 2.11.62 καὶ 20.11.62).

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
Γεν. Ἐπιθ. Μ. Ἐκπαιδεύσεως

Ποτάμι τὸ αἷμα τῶν χριστιανῶν μαρτύρων! Ἡ κραταιὰ ρωμαϊκὴ αὐτοκρατορία εἶναι ἀποφασισμένη νὰ ἐξοντώσῃ τὴν νέα θρησκεία, αἶρε τοὺς ἀθέους, «τοὺς χριστιανούς εἰς τοὺς λέοντας»! Ἐκραύγαζεν ὁ ἀχαλίνωτος ρωμαϊκὸς ὄχλος. Εἶχε γίνῃ συνείδηση ὅτι ὁ χριστιανισμὸς ἀποτελοῦσε κίνδυνον γιὰ τὴν ὑπαρξὴ τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας.

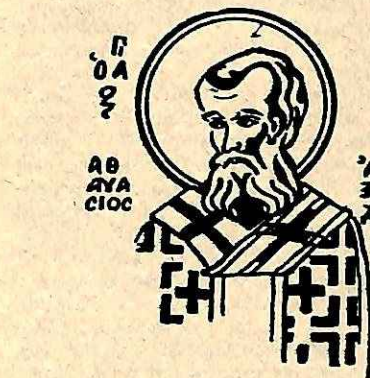
Ὁμαδικὲς θανατώσεις, τῶν ὁποίων προηγήθηκαν φρικώδη βασανιστήρια γιὰ νὰ ἐξαφανισθῇ. Ὁ χριστιανισμὸς ὅμως ἦταν πίστις, ἀγάπη, ἐλπίδα, ἐνθεῖ κοσμοθεωρία. Σὰν νὰ μὴν ἔφτανεν ὁ ἀμείλικτος αὐτὸς πόλεμος τῶν αὐτοκρατόρων, τῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ πλήθους, ἐμφανίστηκε καὶ ἕνας ἀδυσώπητος ἐσωτερικὸς ἐχθρὸς. Οἱ αἰρετικοί, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονταν νὰ διαστρέψουν καὶ νὰ παραμορφώσουν τὴν θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ. Στὴν ἀρχὴ οἱ Ἰουδαῖοι, ἔπειτα οἱ Γνωστικοὶ καὶ τὴν ἀρχὴν οἱ Ἀρειανοί. Οἱ τελευταῖοι ἦσαν σωστὴ θύελλα στοὺς κόλπους τοῦ χριστιανισμοῦ. Ἦσαν οἱ πῶς θαρραλεοί, οἱ πῶς ἐπίμονοι καὶ οἱ πῶς μεθοδικοὶ ἀπὸ ὅλους. Ἐνας ψηλὸς, ἰσχνὸς, μεγαλολογικὸς, ἀγέλαστος καὶ εὐγλωττίτατος κληρικὸς μετὰ μίαν σιδερένιαν ἐπιμονὴν κι ἕνα θολὸ καὶ ἀδάμαστο πείσμα κινεῖ τὴν τριάντα τοῦ πάθους καὶ ξεσηκώνει πελώρια κύματα, μετὰ τὰ ὅποια ἀπειλεῖ νὰ καταποντίσῃ τὸν χριστιανικὸν σκάφος.

Ὁνομάζεται Ἀρειὸς καὶ εἶναι πασίγνωστος στὴν Ἀλεξάνδρεια. Τὸ κήρυμά του εἶναι ἀντιορθόδοξο καὶ δογματίζει μὴ αὐτὸ ὅτι «ὁ Θεὸς προϋπάρχει τοῦ Υἱοῦ ἀνάγκως». Οἱ ὁπαδοὶ του εἶναι πολλοὶ καὶ ὁ κίνδυνος νὰ νοθευθῇ τὸ ὀρθόδοξο φρόνημα μεγάλος. Πρῶτος ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, Ἀλέξανδρος τοῦ ἐπιτίθεται ὑποστηρίζοντας ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἕνα πατήρ, ἕνα υἱός. Ὁ φανατικὸς καὶ μαχητικὸς ὅμως αἰρεσιάρχης δὲν ὑποχωρεῖ. Ὁ συνετὸς πατριάρχης τότε ἀποφασίζει νὰ συγκαλέσῃ σύνοδο. Ἐκ τὸν ἐπίσκοποι τῆς Λιβύης καὶ τῆς Κυρηναϊκῆς συζητοῦν καὶ, ἔπειτα ἀπὸ ἐξομνηστικῆς συζητήσεως, καταδικάζουν τὴν αἵρεσι. Ἐπακολουθεῖ ὁ ἀφορισμὸς καὶ ἡ ἐξορία τοῦ Ἀρείου μετὰ ἑνδεκα ὁμόφρονες του διακόνους καὶ δύο ἐπισκόπους. Σὲ λίγο ξαναγυρίζει περισσότερον φανατικὸς. Τὰ πράγματα περιπλέκονται. Οἱ ταραχὲς καὶ οἱ αἱματηρὲς συγκρούσεις πληθύνονται. Ὁ αὐτοκράτωρ, Μέγας Κωνσταντίνος τοὺς γράφει νὰ παύσουν νὰ μαλλώνουν ἐπὶ μικρῶν καὶ λίαν ἐλαχίστων. Ὁ σάλος ὅμως δὲν κοπάζει. Τότε ὁ αὐτοκράτωρ ἀναγκάζεται νὰ συγκαλέσῃ στὴ Νίκαια (325) τὴν πρώτην Οἰκουμενικὴν σύνοδο. 318 πατέρες συζητοῦν. Ὁ Ἀρειὸς ὑποστηρίζει τὴν πλάνη του μετὰ μίαν καταπληκτικὴν διαλεκτικὴν δεξιότητα. Οἱ ὁπαδοὶ του μαίνονται.

Τότε ἐμφανίζεται ἕνας κοντός, μικροσκοπικὸς καὶ ἀναιμικὸς ἱεροδιάκονος. Ἐπιτίθεται ὡς ἄλλος Δαβὶδ ἐναντίον τοῦ Γολιάθ. Ὁ Λιπὸσαρκὸς αὐτὸς κληρικὸς εἶναι νέος καὶ φλογερὸς. Εἶναι πληρέστατα μορφωμένος καὶ διαθέτει μίαν καταπληκτικὴν εὐφρόδεια. Ἀποδεικνύεται γίγας τῆς ὀρθοδοξίας. Ὑπερκαυτεῖ τὸν θεαματικὸν ἀντίπαλόν του καὶ τὸν ἀποστομώνει. Εἶναι ὁ περίφημος Ἀθανάσιος. Ἡ σοφία, ἡ μαχητικὴ φύση, ἡ εὐστροφία καὶ ἡ ρητορικὴ δεινότης τοῦ νεαροῦ αὐτοῦ ἱεροδιακόνου, καταπλήσσει τοὺς ἐπισκόπους. Ἡ θεολογικὴ του συγκρότησις καὶ ἡ γνώση τῶν Γραφῶν εἶναι βέλη ἀπὸ τὴν φάρτρα μίᾳ πολυδύναμης προσωπικότητος, γεμάτης ἀπὸ θερμουργὸ πίστιν καὶ ζῆλον. Ἡ βροχὴ τῶν κεραυνῶν τοῦ Ἀθανασίου ἀποστόμωσε τὸν αἰρεσιάρχη. Ὁ Ἀρειὸς ἐξορίσθηκε καὶ μαζὶ του οἱ ἐπίσκοποι Μαριμαρικής καὶ Πτολεμαίδας. Ὁ Ἀθανάσιος δὲν ἐνίκησεν ἀπλῶς. Ἐθριάμβησεν. Ἡ ἀξία τῆς νίκης του ἐγκρίνεται καὶ ὅτι τὸν Ἀρειὸν ὑποστήριζαν ἄνθρωποι πανίσχυροι, πού κατεῖ-

χαν ὑψηλὰς διοικητικὰς θέσεις. Τὸ δνομα τοῦ μικροσκοπικοῦ Ἀθανασίου ἔγινε τότε σύμβολο τῆς ὀρθοδοξίας, τῆς ὁποίας ἔγινεν ὑπέρμαχος τὸσον ὅσο κανένας ἄλλος. Κληρὸς καὶ λαός, ὀρκίζονταν στὸ δνομά του.

Μετὰ τρία χρόνια ὁ Ἀθανάσιος ἐκλέγεται καὶ χειροτονεῖται ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, παρ' ὅλη τὴν ἀντίδραση τῶν ἰσχυρῶν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἀρχίζει μίαν ἀδιάκοπην θανάσιμην πάλην μεταξὺ τοῦ μικροσκοπικοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ τῶν ἐξοχόντων ὁπαδῶν τοῦ Ἀρείου. Ὁ ἴδιος ὁ Μέγας Κωνσταντίνος διατάσσει τὸν Ἀθανάσιον νὰ δεχθῇ τὸν ἀκαταπόνητον καὶ εὐνοοῦμένον του αἰρεσιάρχη στὴν ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία, ἀλλὰ ὁ Πατριάρχης ἀρνεῖται νὰ ὑπακούσῃ. Ὅλος ὁ κόσμος ὑπακούει σ' ἕνα νεῦμα τοῦ παντοδύναμου αὐτοκράτορα καὶ ὑποτάσσεται ἀνυπακούσῃ. Ὁ μικροσκοπικὸς ὅμως αὐτὸς ἀνθρωπίσκος—ὅπως θὰ τὸν ὀνομάσῃ ἀργότερα ὁ Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης—δὲν ὑποκύπτει. Ἐτοῖς ἀρχίζει μίαν διαμάχην μεταξὺ δύο μεγαλοφυῶν ἀντιπάλων, τοὺς ὁποίους θὰ ὀνομάσῃ ἀργότερα ἡ ἱστορία μεγάλους. Κατάπληκτος ὁ Κωνσταντίνος ἀπὸ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ Ἀθανασίου ἀποφασίζει νὰ συγκαλέσῃ σύνοδο στὴν Καισάρεια ἐναντίον τοῦ ἐπαναστατικῆς πατριάρχου. Συνέρχεται ἡ σύνοδος, ἀλλὰ ὁ Ἀθανάσιος ἀρνεῖται νὰ ὑπακούσῃ. Οὔτε παρίσταται οὔτε δέχεται νὰ ἀπολογηθῇ. Ὁ Κωνσταντίνος

Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος

Ὁ πολύς Κύριλλος Ἀλεξανδρείας τὸν ὀνομάζει «τῆς τοῦ Θεοῦ Ἑκκλησίας ἀληθὴ στύλον καὶ θεμέλιον». Ὁ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς διασαλπίζει: «Ἀθανάσιος ἐπαινῶν ἀρετὴν ἐπαινεσσομαι». Ἡ Ἑκκλησιαστικὴ ἱστορία ἀποφαίνεται ὅτι «Ὁ Ἀθανάσιος εἶναι ὁ ἡρωϊκώτερος τῶν ἁγίων καὶ ὁ ἀγιώτερος τῶν ἡρώων».

Ὁ χαλκέντερος Χάρναμ διαλαλεῖ ὅτι «Ὁ Ἀθανάσιος εἶναι ἀξιοθαύμαστος γιὰ τὴν νικηφόρον ἐμμονὴν του στὴν πίστιν του. Γιὰ τοῦτο ἔχουν μεγαλύτερη σημασία ἀπὸ ὅλα ὁ χαρακτήρας καὶ ὁ βίος του». Ἀπὸ ὅλους θεωρεῖται ὡς ὁ πρωταθλητὴς τῆς ὀρθοδοξίας. Ὁ λαὸς τῆς Ἀλεξανδρείας στάθηκε μετὰ ἀκατάβλητον ἐνθουσιασμὸν στὸ πλεῖρόν του. Σὲ κάθε ἐπιστολή του ἀπὸ τὴν ἐξορία τὸν ἀπεθέωνε. Δίκαια λέγει ὁ ὕμνοδός τῆς ἐκκλησίας γιὰ τὸν Ἀθανάσιον: «Ἀθανάσιον καὶ θαυόντα ζῆν λέγω, οἱ γὰρ δίκαιοι ζῶσι καὶ τεθνῆκότες». Τὴν μνήμην του ἡ Ἑκκλησία ἐορτάζει στὴν 18 Ἰανουαρίου καὶ στὴν 2 Μαΐου, ψάλλεται δὲ τὸ ἑξῆς ἀπολυτίκιον:

«Στύλος γενόμενος ὀρθοδοξίας θεοῖς δόγμασιν ὑποστηρίξας τὴν ἐκκλησίαν, ἱεράρχα Ἀθανάσιον, τῷ γὰρ πατρὶ τὸν νῦν ὁμοῦσιν ἀνακηρύσσας, κατήχησας Ἀρειὸν, Πάτερ θοε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἱκέτευε δωρῆσθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος»!

Ὁ λαὸς τῆς Ἀλεξανδρείας ἐξορᾷ ἐκ τῆς ἐξορίας τοῦ Ἀρείου. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ λυγίσουν οἱ περισσότεροι ἐπίσκοποι καὶ νὰ ἀφήσουν ἀνυπεράσπιστο τὸν Ἀθανάσιον.

Ἐτοῖς ἐξορίζεται ὁ Ἀθανάσιος στὴν πόλιν Αὐγούστα τῶν Τρεβήρων τῆς Γαλλίας. Ὁ λαὸς ὅμως τῆς Ἀλεξανδρείας ξεσηκώνεται. Ζητάει ἐπίμονα τὸν μεγαλόφυλον καὶ ἀνυπότακτον ποιμέναρχη του. Ἐπειτα ἀπὸ διάστημα δύο χρόνων ἀνακαλεῖται ἡ ἐξορία καὶ γυρίζει ὁ Ἀθανάσιος στὴ Μητρόπολιν του. Καμιά ὅμως ὑποχώρησι. Ἐξαπολύει κερανοὺς ἐναντίον τῶν Ἀρειανῶν. Τὰ βιβλία του, οἱ πύρινοι λόγοι του καὶ ὅλα τὰ ἔργα του γενικά εἶναι λίθοι ἀναθέματος ἐναντίον τῶν αἰρετικῶν.

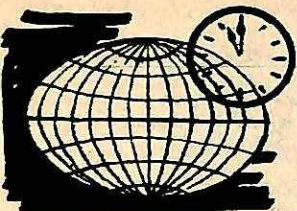
Ἀκολουθεῖ δευτέρα ἐξορία στὴν Ρώμην, ἐπακολουθεῖ τρίτη στὴν Ἐρμηνοῦ, τετάρτη στὴ Θηβαῖδα καὶ πέμπτη ἀκόμα. Ἐκοσι δολόκληρα χρόνια ἔζησε στὴν ἐξορία μετὰ διαρκὴ κίνδυνον τῆς ζωῆς του. Κανένας ἄλλος ἐπίσκοπος δὲν εἶχε τόσες περιπέτειες ὡς ὁ μικρὸς τὸ δέμας καὶ μεγάλος τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοησιν αὐτὸς Πατριάρχης. Παρ' ὅλους τοὺς διωγμούς καὶ τὴς ἐξορίας κατάρθωνε νὰ συγγράφῃ. Ἡ συγγραφικὴ του δράση εἶναι ἀξιοθαύμαστη. Τὰ ἔργα του εἶναι πέντε εἶδων. 1ον) Ἀπολογητικὰ ὑπὲρ τοῦ Χριστιανισμοῦ. 2ον) Ἀντιαιρετικά. 3ον) Ἐρμηνευτικά. 4ον) Ἀσκητικά καὶ 5ον) Ἐπιστολές. Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν τόμους δολοκλήρους.

Ὁ πολύς Κύριλλος Ἀλεξανδρείας τὸν ὀνομάζει «τῆς τοῦ Θεοῦ Ἑκκλησίας ἀληθὴ στύλον καὶ θεμέλιον». Ὁ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς διασαλπίζει: «Ἀθανάσιος ἐπαινῶν ἀρετὴν ἐπαινεσσομαι». Ἡ Ἑκκλησιαστικὴ ἱστορία ἀποφαίνεται ὅτι «Ὁ Ἀθανάσιος εἶναι ὁ ἡρωϊκώτερος τῶν ἁγίων καὶ ὁ ἀγιώτερος τῶν ἡρώων».

Ὁ χαλκέντερος Χάρναμ διαλαλεῖ ὅτι «Ὁ Ἀθανάσιος εἶναι ἀξιοθαύμαστος γιὰ τὴν νικηφόρον ἐμμονὴν του στὴν πίστιν του. Γιὰ τοῦτο ἔχουν μεγαλύτερη σημασία ἀπὸ ὅλα ὁ χαρακτήρας καὶ ὁ βίος του». Ἀπὸ ὅλους θεωρεῖται ὡς ὁ πρωταθλητὴς τῆς ὀρθοδοξίας. Ὁ λαὸς τῆς Ἀλεξανδρείας στάθηκε μετὰ ἀκατάβλητον ἐνθουσιασμὸν στὸ πλεῖρόν του. Σὲ κάθε ἐπιστολή του ἀπὸ τὴν ἐξορία τὸν ἀπεθέωνε. Δίκαια λέγει ὁ ὕμνοδός τῆς ἐκκλησίας γιὰ τὸν Ἀθανάσιον: «Ἀθανάσιον καὶ θαυόντα ζῆν λέγω, οἱ γὰρ δίκαιοι ζῶσι καὶ τεθνῆκότες». Τὴν μνήμην του ἡ Ἑκκλησία ἐορτάζει στὴν 18 Ἰανουαρίου καὶ στὴν 2 Μαΐου, ψάλλεται δὲ τὸ ἑξῆς ἀπολυτίκιον:

«Στύλος γενόμενος ὀρθοδοξίας θεοῖς δόγμασιν ὑποστηρίξας τὴν ἐκκλησίαν, ἱεράρχα Ἀθανάσιον, τῷ γὰρ πατρὶ τὸν νῦν ὁμοῦσιν ἀνακηρύσσας, κατήχησας Ἀρειὸν, Πάτερ θοε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἱκέτευε δωρῆσθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος»!

Κανένας ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἐχθρὸς σου. Ὅλοι εἶναι ὄργανα τῆς μοίρας, τὰ ὅποια κάτι θὰ σὲ διδάξουν ὅσο καὶ ἂν σὲ ἀδικοῦν.

Ο ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΗΡΗ, 'Υφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Ὅπως εἶναι γνωστόν, εἰς κάθε τόπον τῆς γῆς, ἡ γραμμὴ ἢ καλλίτερα τὸ ἡμικύκλιον, τὸ ὁποῖον διέρχεται ἀπὸ τὸν βόρειον καὶ νότιον πόλον, εἶναι ὁ λεγόμενος μεσημβρινὸς τοῦ τόπου αὐτοῦ. Ἐκαστος τόπος ἐπομένως ἔχει καὶ τὸν μεσημβρινὸν του, ὁ ὁποῖος ἀλλοτε ἐθεωρεῖτο καὶ ὡς ἀρχὴ τῆς μετρήσεως τοῦ χρόνου.

Ἡ χρησιμοποίησις τοῦ τοπικοῦ αὐτοῦ χρόνου, προσενοῦσε, ὅπως εἶναι φυσικόν, ἀνωμαλίας εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων χωρῶν. Ἰδιαίτερος εἰς τοὺς ναυτιλομένους ἡ σύγχυσις ἦτο μεγάλη, διότι ἕκαστον σημεῖον τῆς γῆς εἶχε καὶ τὸν ἰδικόν του χρόνον, βάσει δὲ αὐτοῦ ἐκανονίζοντο τὰ ταξίδια καὶ ὅλαι αἱ ἐργασίαι τοῦ τόπου.

Ἡ ὑπαρξις τῶν χρόνων ὅσοι καὶ οἱ τόποι τῆς γῆς ἐθεωρήθη ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐπιζημία καὶ οἱ εἰδικοί ἀπεφάσισαν τὴν παραδοχὴν ἑνὸς παγκοσμίου ἐπισήμου χρόνου, ὁ ὁποῖος νὰ ἀρχίζῃ ἀπὸ ἑνα κοινὸν δι' ὅλους τοὺς τόπους μεσημβρινὸν τὸν λεγόμενον «πρῶτον». Ἡ λύσις ὅμως αὐτῆς προσέκρουσε εἰς τὰς φιλοδοξίας τῶν διαφόρων, ναυτικῶν κυρίως, κρατῶν, τὰ ὁποῖα ἤθελαν ὡς πρῶτον μεσημβρινὸν τὸν διερχόμενον διὰ τῆς χώρας τῶν. Ἐγίνε μάλιστα λόγος καὶ περὶ παραδοχῆς ὡς πρῶτου μεσημβρινοῦ, τοῦ διερχομένου διὰ τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Τελικῶς καθιερώθη ὡς διεθνὴς πρῶτος μεσημβρινός, μετ' ὅσον κατὰ τὴν μεσημβρίαν μὴδὲν ὥραι κατελείποντο, ὁ διερχόμενος διὰ τοῦ Ἀστεροσκοπείου τοῦ Γκρήνουϊτς τῆς Ἀγγλίας.

Παραλλήλως πρὸς τὴν παραδοχὴν τοῦ βασικοῦ τούτου μεσημβρινοῦ, καθιερώθη καὶ τὸ σύστημα τῶν λεγομένων «ὠριαίων ἀτράκτων». Ἡ γῆνιν σφαῖρα διηρέθη ἀπὸ τοῦ πρῶτου μεσημβρινοῦ εἰς 24 ὠριαίας ἀτράκτους τῶν 15 μοιρῶν. Τὸ παγκόσμιον τοῦτο σύστημα ἐγίνε ἀποδεκτὸν ἀπὸ τὰ περισσότερα κράτη τοῦ πλανήτου μας. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ χώραι, αἱ ὁποῖαι δὲν ἀπεδέχθησαν τὸ σύστημα τῶν ὠριαίων ἀτράκτων καὶ διατηροῦν τὸν χρόνον τοῦ Ἀστεροσκοπείου τῆς πρωτεύουσής των.

Εἰς ἑκάστην ἐκ τῶν 24 τούτων ἀτράκτων λαμβάνεται ὡς χρόνος, ὁ χρόνος τοῦ κεντρικοῦ τῆς μεσημβρινοῦ, ὁ ὁποῖος ἀντιστοιχεῖ εἰς χρόνον Γκρήνουϊτς ἡδημένον ἢ ἡλαττωμένον, ἀναλόγως τῆς θέσεως τῆς ἀτράκτου, κατὰ ἀκέραιον ἀριθμὸν ὥρων. Ὁ χρόνος αὐτὸς εἶναι γνωστός ὡς ἐπίσημος χρόνος καὶ δι' αὐτοῦ κανονίζονται τὰ πάντα εἰς τὰς χώρας, εἰς τὰς ὁποίας ἔχει καθιερωθῇ.

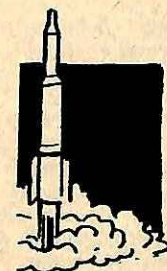
Ὁ ἐπίσημος χρόνος εἶναι περισσότερο συμβατικός παρά ἀκριβής.

Ὡς ὅρια δύο διαδοχικῶν ἀτράκτων δὲν λαμβάνονται πρακτικῶς οἱ μεσημβρινοί, ἀλλὰ τὰ σύνορα τῶν κρατῶν ἢ καὶ ἀκόμη ἐπαρχιῶν. Ἐὰν δὲν ἐγίνετο αὐτό, θὰ ἦτο δυνατόν τὰ μικρὰ κράτη ἢ καὶ

ἐπαρχίαι νὰ ἀνήκουν εἰς δύο ἀτράκτους καὶ ἐπομένως νὰ ἔχουν καὶ δύο ἐπισήμους χρόνους. Τὸ πρᾶγμα φυσικὰ διαφέρει, ὅταν πρόκειται περὶ ἐκτεταμένων ἐπικρατειῶν, ὅπως εἶναι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, αἱ ὁποῖαι χρησιμοποιοῦν τέσσαρα διάφορα εἶδη χρόνου, τὸν ἀνατολικόν, τὸν κεντρικόν, τὸν χρόνον τῶν ὀρεινῶν περιοχῶν καὶ τὸν χρόνον τοῦ Εἰρηνικοῦ, πού διαφέρουν μεταξὺ τῶν κατὰ μίαν ὁλόκληρον ὥραν. Προκειμένου ὅμως εἰδικῶς περὶ θαλασσίων περιοχῶν, τὸ θέμα τῶν ὠριαίων ἀτράκτων περιπλέκεται ἀκόμη περισσότερο, διότι ἄλλα ἰσχύουν ἐντὸς καὶ ἄλλα ἐκτὸς τῶν λεγομένων «χωρικῶν ὑδάτων».

Μὲ βάσιν τὸν μεσημβρινὸν τοῦ Γκρήνουϊτς, αἱ ἀτράκτοι ἀριθμοῦνται πρὸς ἀνατολὰς ἀπὸ μὴδὲν μέχρι 24. Ἡ χώρα μας, συμβατικῶς μᾶλλον, ἀνήκει εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2 ἀτράκτον καὶ προηγείται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τῆς Ἀγγλίας κατὰ δύο ὥρας. Ὅταν δηλ. εἰς τὸ Λονδίνον ἔχουν μεσημβρίαν, ἡμεῖς ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθῆνας ἔχομεν 2αν ἀπογευματινὴν ὥραν. Εἰς τὴν ἰδίαν μετ' ἡμῶν Ἑλλάδα ἀτράκτον ἀνήκουν καὶ πολλοὶ ἄλλαι χώραι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ Φινλανδία, ἡ Ρουμανία, τὸ Ἰσραήλ καὶ ἡ Ἀραβία.

Ὅταν γνωρίζωμεν τὸν χρόνον τῶν

ΠΥΡΑΥΛΟΙ ΚΑΙ ΔΟΡΥΦΟΡΟΙ

Ἡ ἑλξις τῆς γῆς (ἡ βαρύτης)
καὶ ἡ παγκόσμιος ἑλξις

ΕΥΑΓΓ. Σ. ΣΤΑΜΑΤΗ

Ὁ σπουδαῖος Ἀγγλοεβραῖος ἐπιστήμων Ἰσαὰκ Νεύτων (1643-1727), ἀνεκάλυψε τὸν νόμον τῆς βαρύτητος καὶ τῆς παγκοσμίου ἑλξεως. Τόσον ὁ Νεύτων, ὅσον καὶ ὁ καθηγητὴς αὐτοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ὁ Μπάροου, ἦσαν βαθεῖς μελετηταὶ τῶν φυσικομαθηματικῶν ἔργων τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ὁ Μπάροου μάλιστα, εἶχε μεταφράσει τὸ Στοιχεῖα τοῦ Εὐκλείδους (δηλαδή τὴν Γεωμετρίαν καὶ τὴν Ἀριθμητικὴν, τὰ ὁποῖα εἶχε γράψῃ ὁ Εὐκλείδης κατὰ τὸ 300 π.Χ. εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν) εἰς τὴν λατινικὴν γλῶσσαν. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ ἀγγλικὴ γλῶσσα εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐχρησιμοποιοῖτο μόνον ὑπὸ τῶν ἀμορφῶτων Ἀγγλων, ἐν ᾧ οἱ μαρμαρωμένοι Ἀγγλοὶ ἐχρησιμοποιοῦν ὡς καθαρεύουσαν γλῶσσαν τὴν λατινικὴν.

Ἀθηνῶν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀτράκτου, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει μία οἰαδήποτε πόλις, εἶναι εὐκόλον νὰ εὐρώμεν τὸν χρόνον τῆς πόλεως αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο, εἰς τὸν χρόνον τῶν Ἀθηνῶν προσθέτομεν τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀτράκτου, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ἡ ὑπ' ὅσιν πόλις, ἡλαττώμενον κατὰ τὸν ἀριθμὸν 2. Ἐὰν τὸ ἀθροισμα εἶναι μεγαλύτερον τοῦ ἀριθμοῦ 24, ἀφαιροῦμεν ἀπὸ αὐτὸ τὸ 24. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ὅταν εἰς τὰς Ἀθῆνας εἶναι 12η μεσημβρινὴ ὥρα, τὸ Σύνδνεϋ, πού ἀνήκει εἰς τὴν 10ην ἀτράκτον, ἔχει 20ήν ὥραν (12+10-2=20). Ἡ Νέα Ὑόρκη, ἐξ ἄλλου, πού ἀνήκει εἰς τὴν 19ην ἀτράκτον, θὰ ἔχῃ 5ην πρωϊνὴν ὥραν (12+19-2=24=5).

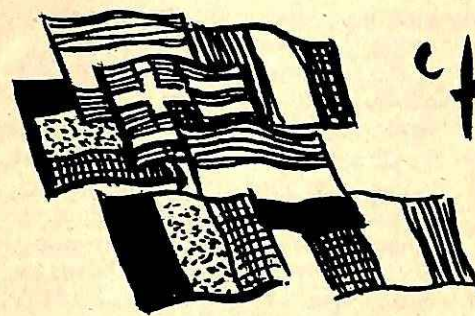
Ἡ χρησιμοποίησις γενικῶς τοῦ διεθνούς ἐπισήμου χρόνου, δημιουργεῖ καὶ τὰ παραδόξά της. Τὸ κατωτέρω παράδειγμα εἶναι λίαν χαρακτηριστικόν:

Ἐὰν ἀποστείλῃ τις τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Νέαν Ὑόρκην καὶ ἂν ἦτο δυνατόν τὸ τηλεγράφημα αὐτὸ νὰ διαβιβασθῇ ἀμέσως καὶ κατ' εὐθείαν, τότε θὰ λαμβάνετο εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην 5 ὁλοκλήρους ὥρας πρὸ τῆς ἀποστολῆς του. Ἐὰν συγκεκριμένως τὸ τηλεγράφημα διεβιβάζετο ἐξ Ἀθηνῶν τὴν 2αν μεσομυρῆν ὥραν τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1963, θὰ λαμβάνετο εἰς Νέαν Ὑόρκην τὴν 9ην ἐσπερινὴν ὥραν τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1962. Θὰ ἐφθανε δηλ. τὸ ἐν λόγω τηλεγράφημα εἰς Νέαν Ὑόρκην πρὸς τοῦτο τὸν τρόπον τοῦ προορισμοῦ του τὴν παραμονὴν τῆς ἀποστολῆς του καὶ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος, ὅπως θὰ ἀνέγραφε καὶ τὸ χρονολογικὸν σήμαντρον τοῦ γραφείου παραλαβῆς.

Κατὰ τὸν νόμον τοῦ Νεύτωνος, ὅλα τὰ ὑλικά σώματα ἔλκονται μεταξὺ τῶν, τὸ ἐν δηλ. ἔλκει τὸ ἄλλο. Τὸ μέγεθος τῆς ἑλξεως ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ποσὸν τῆς ὕλης, τὴν ὁποίαν ἐγκλείει ἕκαστον σῶμα καὶ ἀπὸ τὴν ἀπόστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται ἐν σῶμα ἀπέναντι ἐνὸς ἄλλου σώματος. Ἡ γῆ λοιπόν, ἐν τῷ συνόλῳ της, ἔλκει πρὸς τὸ κέντρον αὐτῆς πᾶν σῶμα εὐρισκόμενον εἴτε ἐντὸς αὐτῆς, εἴτε ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας της, εἴτε εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν αὐτῆς, εἴτε καὶ πέραν τῆς ἀτμοσφαιρας. Ὅσον μακρύτερα ὅμως εὐρίσκεται τὸ σῶμα, ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς γῆς, μετ' ὅσον μικροτέραν δύναμιν ἔλκεται πρὸς αὐτό, ἐν ᾧ ὅσον πλησιέστερον πρὸς τὸ κέντρον τῆς γῆς εὐρίσκεται τὸ σῶμα, μετ' ὅσον μεγαλύτεραν δύναμιν ἔλκεται πρὸς αὐτό. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν ἑλξιν, τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ πᾶν σῶμα ἐναντι ὁλοκλήρου τῆς γῆς (Σημ. Διὰ τὰ εἰμῆθα ἀκριβέστεροι ὀλίγον, ὁ ἀληθὴς νόμος τῆς ἀμοιβαίας ἑλξεως δύο ὑλικῶν σωμάτων εἶναι, ὅτι ἡ μεταξὺ τῶν ἑλξις εἶναι ἀνάλωτος τῆς μάζης ἑκάστου σώματος καὶ ἀντιστρόφως ἀνάλογος τοῦ τετραγώνου τῆς ἀποστάσεως μεταξὺ αὐτῶν. Ἐδῶ ὅμως δὲν χρειάζεται ἡ ἀνάπτυξις τοῦ νόμου αὐτοῦ).

Καὶ τώρα, ὡς ἐνθυμηθῶμεν ὀλίγον τὸν πετροπόλεμον μετ' ὅσον σφενδόνας. Μόνον οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι θὰ τὸν ἐνθυμοῦνται, ὑποθέτω, διότι σήμερα εἰς

(Συνέχεια εἰς σελίδα 17)

Ἡ Κοινὴ Εὐρωπαϊκὴ Ἀγορὰ καὶ ἡ Ἑλλάδα

Φ. Ε. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ, Β.Α. τοῦ Ἀμερ. Πανεπ. Βηρυττοῦ

(2)

Ἡ σύνδεσις τῆς πατρίδος μας μετ' ἡν Κοινὴ Εὐρωπαϊκὴ Ἀγορὰ ἀνοίξε στὰ προϊόντα τοῦ τόπου μας τοὺς δρόμους πρὸς τὶς ἄλλες εὐρωπαϊκὰς χώρες. Τὰ προϊόντα μας εἰσάγονται πλέον σ' αὐτὲς με μειωμένο δασμὸ κατὰ 40% - 50%, με προοπτικὴ, σὲ πέντ' - ἑξὶ χρόνια νὰ εἰσάγονται ἐντελῶς ἐλεύθερα.

Ἀντίθετα, τὰ εἰσαγόμενα στὸν τόπο μας ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικὸ προϊόντα (ιδίως τὰ βιομηχανικά), θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ ἐπιβαρύνονται μετ' ὅσον ἴδιο περίπου δασμὸ, μειωμένον μόνο κατὰ 5% - 10%.

Τὸ ποσοστὸ αὐτὸ θὰ αὐξάνεται μετ' ὅσον βραδύ ρυθμῷ, μετ' ἡν προοπτικὴ νὰ καταργηθῇ ἐντελῶς ὁ εἰσαγωγικὸς δασμὸς, γιὰ ὠρισμένα προϊόντα ὕστερα ἀπὸ δώδεκα, καὶ γι' ἄλλα ὕστερα ἀπὸ εἴκοσι-δύο χρόνια. Αὐτὸ ἐγίνε εἰδικῶς γιὰ τὴν Ἑλλάδα, μετ' ὅσον σκοπὸ νὰ προστατευθῇ ἡ ἐγχώρια βιομηχανικὴ παραγωγὴ ἀπὸ τὴν ἀνώτερη εὐρωπαϊκὴν, ἡ ὁποία διαφορετικὰ θὰ πλημμύριζε τὶς ἀγορὰς μας μετ' ἄφθονα φθινὰ καὶ ἀνώτερα σὲ ποιότητα προϊόντα — μετ' ὅσον ἀποτέλεσμα νὰ ἐκμηδενισθῇ ἡ Ἑλληνικὴ βιομηχανία, προτοῦ προλάβῃ νὰ ἐκσυγχρονισθῇ.

Οἱ χώρες, πού μετέχουν στὴν Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότητα, εἶναι ἡ Γαλλία, ἡ Γερμανία, ἡ Ἰταλία, τὸ Βέλγιο, ἡ Ὁλλανδία καὶ τὸ Λουξεμβούργο. Τελευταία προστέθηκε καὶ ἡ Ἑλλάδα.

Ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ πρωτοσυστήθηκε στὶς 25 Μαρτίου 1957, στὴ Ρώμη, ὅπου οἱ ἑξ αὐτῆς εὐρωπαϊκῆς χώρες ὑπέγραψαν τὴν συμφωνία γιὰ τὴν ἰδρυσιν της. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς συμφωνίας ἀρχισε ἀπὸ τὴν 1η Ἰανουαρίου 1959.

Στὸ διάστημα αὐτό, ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ ἐπέτυχε τὴν ἐλεύθερη διακίνησι ἐμπορευμάτων, κεφαλαίων καὶ προσώπων, ἀνάμεσα στὶς ἑξ χώρες, πού περιλαμβάνουν πληθυσμὸ 170 περίπου ἐκατομμυρίων ἀτόμων. Ἐτσι ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κοινὴ Ἀγορὰ τείνει νὰ πάρῃ τὴν διαστάσεως πανευρωπαϊκῆς κοινότητος, στὴν ὁποία θὰ κινούνται ἐλεύθερα, σὰν σὲ μιὰ ἐνιαία χώρα, ἐμπορεύματα, κεφάλαια καὶ ἀνθρώποι. Αὐτὸ ἄλλωστε εἶναι τὸ μέλλον, πού τῆς ἔχουν προορίσει οἱ ἡγέται τῶν ἰδρυτικῶν Κρατῶν-Μελῶν.

«Οἱ δύο λαοὶ μας», λέει σὲ τηλεγραφικὸ χαιρετισμὸν του πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἰταλίας κ. Φανφάνι, «θὰ χωρήσουν τώρα περισσότερα κοντά ὁ ἑνας στὸν ἄλλον, πάνω στὸ δρόμο τῆς δημιουργίας μιᾶς νέας καὶ ἐνωμένης Εὐρώπης».

Τὰ γεωργικά μας προϊόντα καὶ ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ

Γιὰ νὰ ἀποδώσῃ τοὺς ἀναμενόμενους καρπούς ἡ σύνδεσίς μας μετ' ἡν Κοινὴ Ἀγορὰ, πρέπει νὰ ἐξομοιωθῇ ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία πρὸς τὴν οἰκονομία τῶν λοιπῶν Κρατῶν-μελῶν της. Αὐτὸ θὰ ἀπαιτήσῃ μεθοδικὸ προγραμματισμὸ, ἐντατικὴ ἐργασία, ἐπίμονη προσπάθεια, ἀκόμα καὶ θυσίαι.

Ὅσο πιὸ γρήγορα συνειδητοποιηθῇ ὁ τόπος μας τὴν νέα οἰκονομικὴ πραγματικότητά, τόσο πιὸ γρήγορα θὰ συγκομισθῇ πλοῦσιους τοὺς καρπούς, πού τοῦ προσφέρονται. Ὁ καθένας χωριστὰ κι ὅλοι μαζί, παραγωγοὶ καὶ βιοτέχνες ἐμποροὶ καὶ βιομήχανοι, πρέπει νὰ κατανοήσουν ἐγκρίτως ὅτι σὲ λίγα χρόνια (σὲ ἑξ, σὲ δώδεκα, σὲ εἴκοσι-δύο) παραγωγοὶ καὶ βιομήχανοι ἀπὸ ἄλλες εὐρω-

παϊκὲς χώρες, ἐντελῶς ἀδέσμευτοι ἀπὸ τελωνειακοὺς φραγμούς, θὰ μποροῦν νὰ φέρουν καὶ νὰ διαθέτουν ἐλεύθερα στὶς ἀγορὰς μας τὰ ἐμπορεύματά τους. Καὶ τότε, ἂν τὰ ἐμπορεύματα τῆς ἐγχώριας παραγωγῆς εἶναι ἰσάξια πρὸς τὰ δικά τους σὲ ποιότητα καὶ σὲ κόστος, θὰ βρίσκουν ἀγοραστὰς. Ἄν ὄχι, τότε τὸ καταναλωτικὸ κοινὸν, πού, ὅπως εἶναι φυσικόν, ἀναζητεῖ πάντα τὸ καλύτερο καὶ οἰκονομικὰ προσιτώτερο, θὰ στρέφῃ τὴν προτίμησίν του στὰ ξένα.

Δὲν πρέπει νὰ παραπλανηθῇ κανεὶς ἀπὸ τοὺς εὐνοϊκοὺς ὅρους, πού ἰσχύουν τώρα, στὸ ξεκίνημά μας πρὸς τὴν Κοινὴ Ἀγορὰ. Σὲ λίγα χρόνια, βαθμιαίως, οἱ προστατευτικοὶ αὐτοὶ φραγμοὶ θὰ ἐκλείψουν καὶ τότε θὰ ἀντιμετωπίσουμε τὸν ἐμπορικὸ ἀνταγωνισμὸ τῶν ἄλλων, γυμνὸ, ἀδέσμευτο, ἀδυσώπητο.

Ἀλλ' αὐτὸ εἶναι ὑπόθεσι τοῦ μέλλοντος καὶ θὰ ἀντιμετωπισθῇ μετ' ὅσον καιρὸ ἀπὸ ὁλόκληρον τὸ λαὸν μας, πού μετ' ἡν ἐθνικὴ φιλοτιμία, πού τὸν χαρακτηρίζει, θὰ ὀδεύσῃ πρὸς αὐτὲς τὶς διεθνεῖς ἐξετάσεις τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ καὶ τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος ὠριμος, ὑπερήφανος, πανέτοιμος νὰ διεκδικήσῃ τὴν ἐπιτυχία, σὲ πλήρη ἰσοτιμία μετ' ὅσους ἄλλους. Ἡ πνευματικὴ ἡγεσία τοῦ τόπου καὶ οἱ ἀρμοῖοι οἰκονομικοὶ παράγοντες ὡς ἀρχίσουν ἀπὸ τώρα μετ' ἐπιμονὴ καὶ συνέπεια τὴν ἐνδεικνυμένη διαπαιδεγώγησιν τοῦ κοινοῦ.

Ἡ προσοχὴ τῶν ὑπευθύνων οἰκονομικῶν παραγόντων στρέφεται τώρα ὁμόφωνη πρὸς τὴν γρήγορην ἐκβιομηχάνισιν τῆς χώρας. Γιὰ τὴν ἐπιτυχία της πρέπει νὰ συμβάλουν ὅλοι, οἱ βιομήχανοι μετ' ὅσον ἐκσυγχρονισμὸ τῆς

παραγωγής των και οι εργάτες με την ποιοτική και ποσοτική βελτίωση της αποδόσεώς των.

Ιδιαίτερη θέση στη μέριμνα των άρμοδιων παίρνει η γεωργική μας παραγωγή και η μελλοντική της τύχη.

Στη συμφωνία της συνδέσεώς μας με την Κοινή Άγορά, που υπεγράφη στην Αθήνα στις 9 Ιουλίου 1961 — και είναι γνωστή διεθνώς σαν «συνθήκη των Αθηνών», ευνόηθηκε και καταχυρώθηκε από κάθε πλευρά η εξαγωγή των γεωργικών μας προϊόντων σε ηυξημένες ποσότητες και — παράλληλα — η εισαγωγή τους στις ευρωπαϊκές αγορές με δασμό μειωμένο κατά 40 % έως 50 %.

Για να μπορέση όμως η γεωργική μας παραγωγή να διατηρήσει αυτή την προνομιακή θέση, που της εξασφάλισαν οι συμφωνίες, πρέπει να βελτιώσει την ποιότητά της και ν' αυξηθεί. Η στρεμματική απόδοση πρέπει να μεγαλώση και οι καλλιέργειες να επεκταθούν σε προϊόντα, που η ζήτησή τους είναι εξησφαλισμένη στην Κοινή Άγορά. Στόν τομέα αυτόν τον κύριο λόγο τον έχει ο Έλληνας αγρότης.

Το Κράτος έχει κίολας εξαγγείλει τα μέτρα, που προτίθεται να λάβη για να τον βοηθήσει. Έγγειο-οβελτιωτικά έργα, και ιδίως άρδευτικά, πρόκειται να γίνουν σε μεγάλη έκταση. Μελετάται η συστηματοποίηση και αναδιάρθρωση των καλλιεργειών, με βάσι την προσαρμογή τους στην κοινή ά-

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ξυλοσύρτου Ίκαρίας βοηθών εις την ανέγερσιν του διδακτηρίου των.

Juniors of Elem. school Xylossirtis Ikaria helping in the reconstruction of their school.

γροτική πολιτική των εξ Κρατών-Μελών. Μια πλήρης σειρά γεωργικών βιομηχανιών πρόκειται να ιδρυθώ. Οι εγκαταστάσεις συσκευασίας και ο έφοδιασμός των με νέα άρτια ψυκτικά μέσα πρόκειται να συμπληρωθώ. Έτσι υπάρχει η πρόβλεψη και η έλπίδα πως, ως το 1963, θα αύξηθώ η στρεμματική απόδοσι και οι καλλιέργειες θα επεκταθούν σε προϊόντα «υψηλής ποιότητας». Τα προϊόντα αυτά — όλα τα προϊόντα — θα συσκευάζονται με σύγχρονα μέσα, θα εξασφαλίζεται η διατήρησι και η μεταφορά τους με έπαρκή ψυκτικά μέσα και τα πλεονάζοντα — όσα είναι κατάλληλα — θα υπόκεινται σε βιομηχανική επεξεργασία, που θα τους εξασφαλίζει μακροχρόνια συντήρησι για την άνετη διοχέτευσί τους στις ξένες αγορές.

Όλα αυτά τα μέτρα, σε τελευταία ανάλυσι, αποβλέπουν στην αύξησι του εισοδήματος των αγροτικών μας πληθυσμών. Αυτοί πρώτοι απ' όλους τους Έλληνες θα καρπωθούν τα προσδοκώμενα αγαθά από τη σύνδεσί μας με την Κοινή Άγορά. Το καταναλωτικό κοινό μόνον έμμεσα ωφελείται από τις δημιουργούμενες νέες οικονομικές συνθήκες. Κι αυτό, γιατί οι τιμές στο έσωτερικό θα διατηρηθούν στα ίδια περίπου επίπεδα (άφου δεν επηρεάζονται ως τώρα από εισαγωγικό τελωνειακό δασμό). Έτσι το κέρδος για το καταναλωτικό κοινό περιορίζεται στην άναμενόμενη ποιοτική βελτίωσι των ειδών της γεωργικής μας παραγωγής.

Με τη συμφωνία της συνδέσεώς μας με την Κοινή Άγορά, εξασφαλίσθηκε η τοποθέτησι, στις χώρες που συμμετέχουν, μεγάλων ποσοτήτων έσπεριδοειδών, σταφυλιών και ροδακίνων. Η τοποθέτησι αυτή θα γίνεται σε ίσες ποσότητες και με τους ίδιους δασμολογικούς περιορισμούς, που ισχύουν για τα Κράτη-Μέλη στις μεταξύ τους έμπορικες συναλλαγές. Έκτός από τα προαναφερόμενα, θα εισάγονται ελεύθερα, χωρίς αυστηρούς ποσοτικούς περιορισμούς, και τα ακόλουθα:

«Μέλι φυσικό, φρέσκα λαχανικά, πατάτες, τομάτες, κρομμύδια, σύκα ξερά και σταφίδες, φρέσκη φράουλα, βερούκκα, άμύγδαλα,

φυστίκια, χαρούπια και χαρουπά-λευρο, λάδι και κρασί σε βαρέλια».

Τα είδη αυτά, η μερικά από αυτά, εισάγονται με ώρισμένους περιορισμούς η και άπαγορεύεται η εισαγωγή τους σε ώρισμένες χώρες, που συμβαίνει να παράγουν κι αυτές από τα ίδια προϊόντα και θέλουν να τα προστατεύσουν. Π.χ. η Δυτ. Γερμανία δεν δέχεται την εισαγωγή φασολιών, κουνουπιδιών, άγγουριών και μαρουλιών, που υπάγονται στην κατηγορία των νωπών λαχανικών είτε γιατί παράγονται και εκεί, είτε γιατί φθάνουν ως τις αγορές της αλλοιωμένα (μαρούλια). Η Γαλλία και η Ιταλία, που είναι χώρες οίνοπαραγωγές, δεν δέχονται την εισαγωγή ελληνικών κρασιών στις αγορές τους, για να προστατεύσουν τη δική τους παραγωγή. Κι ακόμα, για να διατηρήσουν την τοποθέτησι των κρασιών τους στις υπόλοιπες χώρες της Κοινής Άγοράς, επιφυλάχθηκαν να καθορίσουν άργότερα — και ύστερα από συνεννόησι με το Συμβούλιο Συνδέσεως, που έδρευε στις Αθήνες — τις ποσότητες που θα εισάγονται σ' αυτές. Έξαιρεισι γίνεται για το μισχάτο κρασί της Σάμου, που επιτρέπεται η εισαγωγή του σε άπεριόριστες, ποσότητες, υπό τον όρον να συνοδεύονται με πιστοποιητικά που θα αποδεικνύουν την καταγωγή του.

Όλες οι λεπτομέρειες, που διέπουν την εισαγωγή των προϊόντων μας στις χώρες της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, περιλαμβάνονται σε μία διαφωτιστική αναλυτική εγκύκλιο του Υπουργείου Έμπορίου, που κοινοποιήθηκε στα Έπιμελητήρια και στις Έμποροβιομηχανικές οργανώσεις, στις αρχές Νοεμβρίου.

Αν η οικονομία ενός τόπου πάσχη κυρίως από έλλειψι αγορών για την τοποθέτησι των προϊόντων του, το μειονέκτημα αυτό δεν ύφίσταται πια για την Ελλάδα. Στόν Έλληνα αγρότη ένα-πόκειται να στερεωθώ μόνιμα στις πλούσιες προθήκες, που του εξησφάλισαν οι συμφωνίες. Και θα το επιτύχη, αν τα προϊόντα, που προσφέρει, θα βρίσκονται στο ίδιο, η και σε άνώτερο επίπεδο ποιότητας, με τα ευρωπαϊκά.

ΦΙΛ. Ε. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΠΙΝΤΕΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΡΕΤΗΣ

ΣΩΤ. ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Πλάτων, Δημοσθένης και Σωκράτης, και υπέρ τους λαμπρούς αυτούς άστέρας του πνευματικού στερεώματος της Αρχαιότητας, θα ήμπορούσαν να χαρακτηρισθούν οι τρεις Μεγάλοι Ίεράρχαι, των οποίων η ήρη και πάνσεπτη μνήμη πανηγυρίζεται υπό της Εκκλησίας μας και συνεορτάζεται υπό της Παιδείας, της Έλληνικής, την 30ην Ιανουαρίου έκαστου έτους.

Σωκράτης ο Βασίλειος, Πλάτων ο Γρηγόριος, Δημοσθένης ο Χρυσόστομος! Πρυτάνεις του πνεύματος και της Σοφίας του Θεού, φωστήρες αληθείς της τρισηλίου Θεότητας, αλλά και του Έλληνικού φωτός, φώτα πρώτης αξίας και της Έλληνικής Σοφίας και του πνεύματος του Έλληνικού θεοι μυσταγωγοί, οι έπιφανέστατοι αυτοί Ίεράρχαι, οι τρεις ούτοι κήρυκες της αληθείας και της Οικουμένης ο διδάσκαλοι, κατέστησαν παμμέγιστα όνόματα αξίας και αρετής!

Μεγαλόπρεποι άετοί, επέταξαν ως τα υπέρτατα ύψη του πνευματικού κόσμου και, ζώντας ακόμη έδω, κατάρθωσαν να φθάσουν έως του θρόνου της Μεγαλειότητος του Θεού, να κοινωνήσουν αξίως από την αιωνία και άένωτη πηγή της Όντως Σοφίας και να μετασιώσουν εις χριστιανικήν διδασκαλίαν και προβολήν, ό,τι ώραϊον και ό,τι υπέροχον είχαν διδάξει οι μεγάλοι ήνιπες και μύσται του Έλληνικού πνευματικού μεγαλείου.

Οι μέγιστοι αυτοί άνθρωποι, και ο Βασίλειος και ο Γρηγόριος και ο Ίωάννης, υπήρξαν τη αληθεία δημιουργοί! Δημιουργοί ενός καινούριου κόσμου, ώραιου, ώσαν εκείνον άκριβώς, που είχε κάποτε όραματισθώ ο Χριστός, μέσα εις τον όποιον η Πίστις συναντάται με την Γνώσιν και άδελφωμένοι ψηλαφούν και έρευνούν την τελειότητα και την αλήθειαν.

Και ήταν παμμέγιστοι η δημιουργία των! Έπληραν τα δύο σπουδαιότερα πράγματα, που ένεφανίσθησαν ποτέ εις την ανθρωπότητα και τα έκαμαν ένα, έπληραν τα δύο ώραιότερα άνη, που είδε ποτέ ο κόσμος και τα συνέδεσαν εις την υπερωχότερη των αιώνων πνευματική άνθοδέσμη, που κατέπληξε με το κάλλος και την ώραιότητα της την Οικουμένην!

Συνέδεσαν, δηλαδή, την θείαν του Χριστού διδασκαλίαν με την υπέροχη των αρχαίων προγόνων μας σοφίαν, και έκαμαν, με την έξαιρετη αυτή σύνδεσι, την Ιδανικότερη δημιουργία, απ' την όποιαν κατεμαγεύθη η ανθρωπότης, έγνώρισε το τέλειον, είδε το Πνεύμα συγκεντρωμένον εις ένα άριστούργημα μεγαλείου, είδε την ένότητα του πνεύματος και ένιωσε η ανθρωπότης, άσφαλώς διά πρώτην φοράν, τόσο πολύ αίσθητά και τόσο πολύ ζωηρά, την τεραστίαν άπόστασιν του κάλλους του Πνεύματος από την πεζότητα της Ύλης!

Και έγιναν τοιουτοτρόπως οι Τρεις Ίεράρχαι διερμηνείς της Ουρανίου Σοφίας

Έλληνιστί! Υπήρξαν και της Έκκλησίας ποιμένες φωτεινοί, και της πίστεως στύλοι άκλόνητοι και ήρωες του καλού σημαντικοί, και πρότυπα αρετής, πάσης αρετής και πάσης δικαιοσύνης άξιοθαύμαστα παραδείγματα, συνδυάσαντες εις την ζωήν των και εφαρμόσαντες πιστάς ετην πράξιν και θεωρίαν τας της σοφίας αρχάς, όσον πολύ όλίγοι εις την ζωήν του ανθρωπίνου γένους και κατέστησαν ούτω Ιστορικά και μεγαλειώδη παραδείγματα και ήθους και αρετής και δράσεως ώφελίμου και ευσεβείας και αγιότητος. Υπέρ, λοιπόν, των Σωκράτην και τον Πλάτωνα και τον Δημοσθένην έντόνως προβάλλουν οι τρεις γίγαντες της μεγάλης έορτής των Γραμμάτων. Διότι εκείνοι, και ο Σωκράτης και ο Πλάτων και ο Δημοσθένης και όλοι οι όλλοι έσοχοι της αρχαιότητας φωτοδότηι, υπήρξαν μέν μέγιστοι έν πολλοίς, άλλ' υπήρξαν συγχρόνως και εις πολλά άτελείς. Έφθασαν μέχρι του Ούρανού, άλλα δεν έφεραν και πλησίον του την γήν, όπως οι Τρεις Ίεράρχαι, και δεν κατάρθωσαν και αυτοί να κάμουν την θαυμαστήν

έπαφήν των δύο τούτων κόσμων, κατά τον ίδεώδη εκείνον μάλιστα τρόπον' όπως οι τρεις γίγαντες της έορτής της Έκκλησίας και των Γραμμάτων οι όποιοι υπήρξαν τα θεοειδέστατα ταύτα σύμβολα, και της Παιδείας και της Αρετής οι κολοσσοί!

Ένα παλιό και συμβολικό Πρωτοχρονιάτικο έθιμο

ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΟΥ ΞΕΑΓΝΙΣΜΟΥ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Υπήρχε άλλοτε ένα ώραίο και συμβολικό έθιμο, που το ακολουθούσαν την ήμερα της πρωτοχρονιάς οι οικογένειες. Από την παραμονή της γιορτής η οικοδόστοινα έφρόντιζε να φυλάξη καθαρό νερό και να το κρατήσει άμειλετο ως το πρωί. Και όταν όλοι στο σπίτι ξυπνούσαν, έπρεπε να πλυθούν με το άγνό αυτό νερό, για να φύγουν όλα τα κακά του περασμένου χρόνου.

Ίσως να υπάρχη ακόμα αυτό το έθιμο στα μακρινά και άπόμαχα χωριά, όπου δεν μπόρεσε να φθάσθώ ο βαρύτατος και καταπιεστικός όδοστρωτήρας του υλισμού, που ίσοπεδώνει το ψυχικό έδαφος των ανθρώπων και το κάνει να καθίζηση και να βουλιάξη, θάβοντας και φράζοντας κάτω από το χώμα τις πηγές των λαϊκών θρύλων και παραδόσεων. Σ' αυτή την παρθένα κι ελεύθερη γή θα πηγάζη ακόμα το καθαρό νερό, που διώχνει τα κακά του περασμένου χρόνου.

Στις πολυάνθρωπες όμως πόλεις, όπου η υλιστική ζωή, με τις βαριές και πιεστικές ανάγκες της και με τον σκληρό και άκατάπανστο άγώνα για την επιβίωσι και την επικράτησι, κυριαρχεί και άποστειρώνει και καταπνίγει την ψυχή, δεν υπάρχουν πια οι πηγές αυτού του θαυματουργού νερού. Έχουν στεγνώσει και στερέψει από το πηχτό και καυτό σαν λάβα χώμα των παθών της κακίας και του μίσους, της έγωπάθειας και του φθόνου, της έξοντωτικής άλληλομαχίας για την έπιβολή και τον πλουτισμό.

Όμως κι αν βουλιάζουν κι αν βουλώνουν αυτές οι πηγές, μένουν πολλές φο-

ρές κρυμμένες κάτω από τη γή, και κρατούν εκεί στο βάθος το ζωγόνο κι έξυγιαντικό νερό. Και δεν χρειάζεται παρ'α να σκάψη κανείς το έδαφος και να εισχωρήση στο υπόστρωμα, για να βρή και να ξεσπάση την κρυμμένη πηγή, και να την κάμη ν' αναβρύση και να σκορπίση τριγύρω το μαγικό νερό.

Ένα τέτοιο μαγικό νερό βρίσκεται και κάτω από την επιφάνεια της ανθρωπίνης ψυχής. Είναι τα κρυμμένα ιερά νόματα ζωής, που ο Δημιουργός, μαζί με την πρώτη πνοή, άποθέτει στην ψυχή του ανθρώπου, για να τη δροσί-λουν, να τη ζωογονούν και να της δίνουν τη δύναμη και το θάρρος για τη δύσκολη πορεία του στον δρόμο της πνευματικής και ήθικής άποστολής του.

Πολλές φορές οι άνθρωποι ξεχνούν και άσωτεύουν άσυλλόγιστα αυτό το ιερό νύμα, η το νοθεύουν, το αλλοιώνουν και το δηλητηριάζουν. Είναι οι άδεις, χαμένες και δυστυχισμένες ψυχές. Άλλά υπάρχουν και άρκετες ψυχές, που όσο κι αν είναι καταχωμένες, καταπιεσμένες και θαμμένες κάτω από τη βαριά κι άποπνικτική πίεσι των ταπεινών παθών και των ίδιστέλων επιδιώξεων, διατηρούν στα πιο βαθιά και πιο μυστικά τους μύγια κάποια δροσιά, κάποια κατασταλάγματα από το θείο άπόθεμα των ιερών ναμάτων. Και όπως γίνεται όταν, σκάβοντας κανείς το αίχμηρό έδαφος, φθάνει στη θαμμένη κάτω από αυτό πηγή, έτσι και στην άποξηραμένη και άγονη ψυχή, όταν άνασκα-

Οι όμιλούντες ιστοί

Γ. Δ. ΠΑΠΠΑ

Η Ρώμη άπτετέλεσε κατά τās άρχās του περασμένου μηνός τὸ επίκεντρον του διεθνούς ενδιαφέροντος. Η σύνοδος του Βατικανού εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν του Ἀγίου Πέτρου, δὲν ἀπησχόλησε τὶς σκέψεις τῶν 530 ἑκατομμυρίων Καθολικῶν μόνον, ἀλλὰ ὁλόκληρον τὴν διεθνὴ κοινὴν γνώμην. Διὰ τὴν ἀνταποκριθῆ μάλιστα εἰς τὸ καθολικὸν αἷτημα τῆς πλήρους ἐνημερώσεως τῶν πιστῶν τῆς, ἔγκατέστησε νέον ραδιοφωνικὸν πομπὸν εἰς τὸ ἤδη ὑφιστάμενον κέντρον ἐκπομπῶν του Βατικανού. Ὁ συμπληρωματικὸς αὐτὸς Πομπὸς ἰσχύος 100 kw. ἐκπέμπει εἰς τὴν περιοχὴν τῶν βραχείων κυμάτων.

Τὸ κέντρον ἐκπομπῶν του Βατικανού κεῖται εἰς ἀπόστασιν εἰκοσι χιλιομέτρων ἀπὸ τὴν Ρώμην. Πρόκειται περὶ μιᾶς ἰδιορρύθμου τοποθεσίας, ἡ ὁποία ἐξῆλθε ἀπὸ τὴν ἀφάνειαν χάρις

λέψη κανεῖς τ' ἀρρωστημένα καὶ χαλασμένα στρώματα, κι ἐλευθερώσῃ τὰ καθάρὰ καὶ ὑγιᾶ, ἐνδόμυχα θ' ἀναπηδήσουν ὀρμητικὰ καὶ πεντακάθαρα, δυνατὰ καὶ ζεῖδωρα, τὰ ἱερὰ νάματα τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀγαθότητος, τῆς καλωσύνης καὶ τῆς ἀγάπης.

Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι τὸ καθαρό νερὸ του παλίου πρωτοχρονιάτικου ἐθίμου. Αὐτὸς εἶναι ὁ συμβολισμὸς του καὶ τὸ νόημά του.

Μέσα στὰ πιά μυστικά βάθη τῆς ψυχῆς μας ἔχει ὁ καθένας μας μιὰν ἱερὴ πηγὴ ζωῆς καὶ ὑγείας, μιὰν ἄλλη κολυμβήθρα του Σιλβάμ.

Ἀγγελος Κυρίου ἔρχεται καὶ σὲ μᾶς κάθε φορὰ, πού θὰ ἐπικαλεσθῶμε τὴ βοήθεια του Θεοῦ, πού θὰ νιώσουμε τὴν ἀνάγκη ν' ἀποτινάξουμε ἀπὸ πάνω μας τὴν τύφλωσιν του μίσους, τὸν δαιμονισμό τῆς κακίας, τὴ λέπρα τῆς ἐγωμανίας. Κι ἐμεῖς θὰ ξαναχαρούμε τὸ χαμένο φῶς, θὰ ἐλευθερωθῶμε ἀπὸ τὰ δαιμόνια, θὰ καθαρισθῶμε ἀπὸ τὴ λέπρα.

Καὶ νά! Αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι τὸ θαυματουργὸ νερὸ, πού μπορούμε καὶ πρέπει, σύμφωνα μὲ τὸ παλιὸ συμβολικὸ ἔθιμο, νὰ μαζεύουμε στὰ σύνορα του παλίου καὶ του νέου χρόνου, γιὰ νὰ πλένουμε μ' αὐτὸ τοὺς ρύπους τῆς ψυχῆς μας καὶ νὰ τὴν καθαρίζουμε καὶ νὰ τὴν ἀνανεώνουμε. Μόνον τότε, μαζί μὲ τὸν παλιὸ χρόνον, θὰ φύγουν πραγματικὰ καὶ οἱ κακὲς πράξεις καὶ σκέψεις, καὶ θὰ μποῦμε σ' ἕναν ἀληθινὸ νέο χρόνον σὰν ἀληθινοὶ νέοι ἄνθρωποι.

Μ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

εἰς τὸν ἀνεγερθέντα προσφάτως σταθμὸν τῆς Παναγίας τῆς Γαλέριας. Δύο χιλιόμετρα μακρύτερα ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα τείχη, ὁ Χῶρος τῆς Ἀγορᾶς καὶ τὸ ἐκκλησάκι, γνωστοποιοῦν τὸ γεγονός τῆς ζωῆς, πού ἐσφυζε ἄλλοτε εἰς τὸν ἀρχαῖον συνοικισμὸν τῶν Ἑτρούσκων, Γαλέρια. Σιγὰ σιγὰ ὁμως ἡ πολιτεία αὐτὴ ἔσβησε. Τὸ 1650 μ.Χ. τὰ χρονικὰ τῆς τότε ἐποχῆς ὁμιλοῦν περὶ 306 κατοίκων μόνον. Πενήντα χρόνια ἀργότερα, εἶχαν ἀπομείνει 150, ὁ δὲ ἐλώδης πυρετός, πού ἐνεφανίσθη εἰς τὰς ἀρχὰς του 19ου αἰῶνος, ἐξολόθρευσε καὶ τοὺς ὑπολοίπους.

Ὅμως ἐδῶ καὶ πέντε χρόνια, ἡ νεκρὴ αὐτὴ πολιτεία μὲ τὴν πλούσια ἱστορία τῆς ἀπέκτησε ἐκ νέου ζωὴν. Οἱ ἀνεγερθέντες 24 χαλύβδινοι ἱστοί, πού εἶναι διατεταγμένοι ἐν εἰδεί ἀστέρος περὶ τὸ κτίριον ἐκπομπῶν του Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ, μετέβαλαν τελείως τὴν ὄψιν του τοπίου. Τὰ κηρύγματα καὶ μηνύματα τῶν πατέρων τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, πού ἔχουν ἔδραν τὸ Βατικανόν, μεταδίδονται μέσω του ραδιοφωνικοῦ αὐτοῦ συγκροτήματος εἰς ὅλες τὶς χώρες τῆς Ὑδρογείου.

Ὁλόκληρον τὸ 24ωρον εὐρίσκεται ἐν λειτουργίᾳ ὁ σταθμὸς του Βατικανού πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν πάσης φυλῆς καὶ τάξεως πιστῶν ὁπαδῶν του Καθολικισμοῦ, πού εἶναι σκορπισμένοι εἰς κάθε γωνία τῆς γῆς.

Ὅταν ἐνεκαινιάσθη τὸ κέντρον ἐκπομπῶν του Βατικανού, ὁ τότε Πάπας Πίος ὁ 12ος εἶπε τὰ ἐξῆς: «Ἀπὸ ἄλλους ὁμιλοῦντας ἰστοὺς ἐκπέμπονται λόγια πικρόχολα καὶ γεμάτα φανατισμὸν, λόγια πολε-

Τὸ πελώριον ἔργο τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ περιτοιχίζεται ἀπὸ 24 ἰστοὺς Κερκιδῶν τοῦ κέντρου ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν SANTA MARIA DI GALERIA. (Φωτ. Τελεφούνκεν)

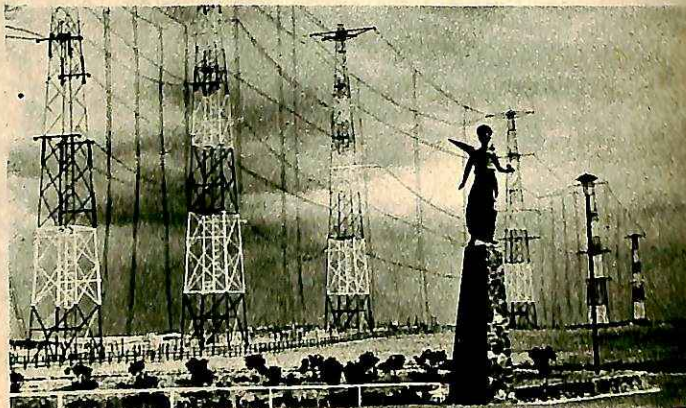
Ὁ Καθεδρικὸς Ναὸς τοῦ Ἀγίου Πέτρου τῆς Ρώμης, ἡ «Μέκκκα» τῶν Καθολικῶν, ὅπου ἔλαβε χώραν ἡ τελευταία Σύνοδος τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

μικὰ καὶ ἐριστικά. Αὐτὰ ὁμως, πού ἐγκαταλείπουν τὶς κορυφές τῶν ἰστῶν του Πομποῦ του Βατικανού, σὰς μεταφέρουν μηνύματα παρηγορίας, ἀγάπης καὶ ζωῆς».

Σήμερα μὲ τὶς ἐπεκτάσεις, πού ἔγιναν στὸ ραδιοφωνικὸν αὐτὸ κέντρον, ἡ καταλαμβανομένη ἔκτασις εἶναι δεκαπλασία ἐκείνης του ἀρχικοῦ σταθμοῦ. «Ἐξ πανύψηλοι ἱστοί (βλ. φωτογρ.), πού συνιστοῦν ἰσαριθμούς πομπούς, ἐκπέμπουν ὡσαν προβολεῖς, προγράμματα, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, ἐπὶ βραχείων κυμάτων. Τὰ βραχέα κύματα ἀνακλῶνται ἐπὶ τῶν ὡς ἀνακλαστήρων δρῶντων στρωμάτων τῆς Ἰονοσφαίρας, μεταφέροντα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν ἐκπομπὴν εἰς τεραστίας ἀποστάσεις.

Διὰ τῆς μεταβολῆς τῆς γωνίας τῆς ἀκτινοβολίας τῆς ἐκπομπῆς καθίσταται δυνατόν νὰ ἐξυπηρετηθοῦν περιοχαὶ ἀπέχουσαι χιλιάδες χιλιομέτρων μεταξύ τῶν μὲ μιὰν καὶ μόνην Ἀντένναν.

Τοιοῦτοτρόπως μὲ τὴν βοήθειαν τῆς συγχρόνου τεχνικῆς, κατέστη ὁ λόγος τῶν πατέρων τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ζωντανὴ πραγματικότης καὶ ἀκρόαμα τῶν πιστῶν, πού ζοῦν πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὴν Αἰωνίαν Πόλιν.

Τὰ νεοσύστατα κράτη

Η ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗ

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

Στὸν Ἰνδικὸ ὠκεανό, σὲ ἀπόστασι 400 περίπου χιλιομέτρων ἀπὸ τὰ ἀνατολικά παράλια τῆς Ἀφρικῆς, εὐρίσκεται ἡ Μαδαγασκάρη, ἡ τετάρτη νῆσος τῆς γῆς κατὰ τὸ μέγεθος, ὕστερα ἀπὸ τὴ Γροιλανδία, τὴ Νέα Γουίνεα καὶ τὴ Βόρνεο.

Τὸ μήκος τῆς ἀπὸ Βορρᾶ πρὸς Νότον φθάνει τὰ 1600 χιλιόμετρα καὶ τὸ πλάτος τῆς ἀπὸ Α πρὸς Δ τὰ 600. Ἡ ἐπιφανεία τῆς φθάνει τὶς 620.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα—εἶναι δηλαδὴ περίπου πέντε φορές μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν πατρίδα μας. Ὁ πληθυσμὸς τῆς ὁμως δὲν ὑπερβαίνει τὰ 10 ἑκατομμύρια.

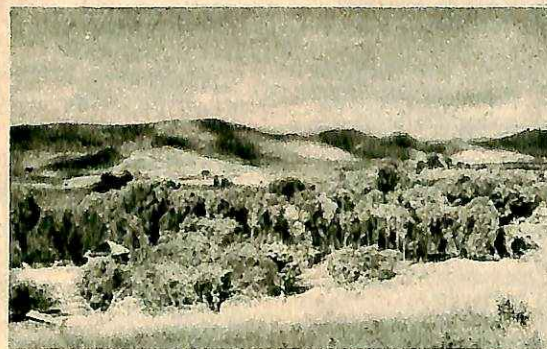
Τὸ νησί αὐτὸ ἀνακαλύφθηκε τὸ 1500 ἀπὸ ἕνα πορτογαλικὸ πλοῖο, πού εἶχαν παρασύρει ὡς ἐκεῖ οἱ ἄνεμοι. Τὸ 1643 ἱδρυσαν ἐκεῖ οἱ Γάλλοι ἕνα φρούριο, πού γρήγορα τὸ ἐγκατέλειψαν. Τὸ 1895 οἱ Γάλλοι τὴν κατέλαβαν ἐκ νέου καὶ τὴν ἔκαμαν γαλλικὴ ἀποικία μέχρι τῆς 26 Ἰουνίου 1960, ὅταν ἡ Μαδαγασκάρη ἀπέκτησε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς καὶ ἔγινε ἐλεύθερο κράτος.

Ἡ Μαδαγασκάρη, ἂν καὶ βρίσκεται σχετικὰ κοντὰ στὴν Ἀφρικὴ, παρουσιάζει μεγάλες διαφορὲς ἀπὸ τὴ μαυρὴ ἡπειρο. Ζοῦν ἐκεῖ ζῶα καὶ φυτὰ, πού δὲν ὑπάρχουν σὲ κανένα ἄλλο μέρος του κόσμου. Ἀκόμη στὴ θάλασσα, πού περιβάλλει τὴ Μαδαγασκάρη, ἐψαρεύθηκε πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια ὁ κοιλάκανθος, ἕνα παράξενο ψάρι, πού οἱ γεωλόγοι ἐπίστευαν ὅτι εἶχε πάψει νὰ ὑπάρχῃ πρὶν ἀπὸ 60 ἑκατομμύρια χρόνια.

Δηλητηριώδη φίδια στὴ Μαδαγασκάρη δὲν ὑπάρχουν, οὔτε καὶ τὰ μεγάλα ζῶα—λιοντάρια, λεοπαρδάλεις, ἐλέφαντες—πού ζοῦν στὴ γειτονικὴ Ἀφρικὴ.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἰθαγενὴς πληθυσμὸς

Τοπίο τῆς Μαδαγασκάρης

του νησιοῦ δὲν ἔχει καμμιά συγγένεια μὲ τοὺς μαύρους. Εἶναι μιὰ ἰδιαίτερη φυλὴ, πού συγγενεῖται περισσότερο μὲ τοὺς Μαλαίους καὶ τοὺς Ἰνδονησίους.

Ἡ ἀνατολικὴ περιοχὴ τῆς Μαδαγασκάρης, πού βλέπει πρὸς τὸν Ἰνδικὸ ὠκεανό, ἔχει κλίμα τροπικὸ καὶ εἶναι εὐφωρωτάτη. Ἀντίθετα ἡ δυτικὴ καὶ ἡ νοτιοδυτικὴ περιοχὴ ἔχει λίγες βροχὲς καὶ κλίμα ξηρὸ. Μερικὰ μέρη τῆς δυτικῆς περιοχῆς εἶναι τόσο ἀνυδρα, ὥστε οἱ γυναῖκες ἀναγκάζονται νὰ περπατοῦν ὁλόκληρα χιλιόμετρα γιὰ νὰ πᾶνε νὰ φέρουν μιὰ στάμνα νερὸ στὰ σπίντια τους.

Τὸ ἔδαφος του νησιοῦ εἶναι εὐφωρωτάτο καὶ τὸ ὑπέδαφος ἀ-

Τὸ διοικητήριον μιᾶς πόλεως τῆς Μαδαγασκάρης, χτισμένο ἀπὸ τοὺς Γάλλους.

πὸ τὰ πλουσιώτερα του κόσμου σὲ ὅλα τὰ μεταλλεύματα, ἐκτὸς ἀπὸ πετρέλαιο. Παράγει καφέ, ρύζι, καπνὸ, μοσχογαρύφαλλα καὶ βανίλλια σὲ τεράστιες ποσότητες. Ἀπὸ τὸ ὑπέδαφος πάλι ἐξάγονται γραφίτης, χρώμιο, νικέλιο, σίδηρο καὶ γαιάνθρακες καὶ σὲ ἀφθονία σπάνια μέταλλα, χρῆσιμα γιὰ τὴν ἀτομικὴ ἐνέργεια, ὅπως τὸ βηρύλλιον, τὸ θόριον, τὸ ταυντάλιον, τὸ νιόβιον καὶ τὸ οὐράνιον.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς, οἱ Γάλλοι ἐβόηθησαν πολὺ στὴν ἀνάπτυξιν του νησιοῦ καὶ στὸν ἐκπολιτισμὸ τῶν κατοίκων του. Ἰδρυσαν σχολεῖα, κατεκσεύασαν δρόμους, ἐργοστάσια, ἐκκλησίες καὶ σιδηροδρομικὲς γραμμές. Ἐν τούτοις οἱ κάτοικοι, προσκολλημένοι στὶς προγονικὲς τῶν συνήθειες καὶ παραδόσεις, δὲν προώδευσαν τόσο,

Ἐμπορικὴ ὁδὸς μιᾶς πόλεως τῆς Μαδαγασκάρης.

ὅσο θὰ περίμενε κανεῖς. Δὲν θέλουν οὔτε τὶς νέες γεωργικὲς μεθόδους νὰ ἀκολουθήσουν οὔτε στὴν κτηνοτροφία νὰ ἐφαρμόσουν τὶς ὁδηγίες τῶν εἰδικῶν. Ἐνῶ π.χ. μπορεῖ νὰ ἀναπτυχθῇ σημαντικὰ ἡ βοοτροφία, οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Μαδαγασκάρης προτιμοῦν νὰ τρέφουν τὰ ζεμποῦ, ζῶα πού συγγενεύουν μὲ τὸ βόδι, ἀλλὰ πού δὲν δίδουν καθόλου γάλα οὔτε κρέας καλῆς ποιότητος.

Τὸ κέντρο τῆς Μαδαγασκάρης, ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον, εἶναι ὀρεινὸ, μὲ ὄρη ἀρκετὰ ὑψηλὰ καὶ κλίμα εὐκρατο καὶ ὑγιεινὸ. Σ' αὐτὴ τὴν περιοχὴ, σὲ ὕψος 1600 μέτρων πάνω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης, βρίσκεται ἡ πρωτεύουσα Ταναναρίβη, ὅπου βρίσκονται καὶ τὰ βασιλικά ἀνάκτορα. Γιατὶ ἡ Μαδαγασκάρη, πρὶν νὰ καταληφθῇ ἀπὸ τοὺς Γάλλους, ἦταν βασίλειο. Τὸ βασιλικὸ αὐτὸ ἀνάκτορο εἶναι ὅλο ξύλινο καὶ στὸ κέντρο του στηρίζεται στὸν πελώριον κορμὸ ἑνὸς δένδρου, πού ἔχει ὕψος 42 μέτρα καὶ περιφέρεια πολλῶν μέτρων.

Ἀπὸ τὶς 26 Ἰουνίου 1960, ὅπως εἶπαμε καὶ παραπάνω, ἡ Μαδαγασκάρη εἶναι ἀνεξάρτητη δημοκρατία. Διατηρεῖ ἐν τούτοις πολλοὺς δεσμούς μὲ τὴ Γαλλία—ἡ γαλλικὴ γλῶσσα ὁμιλεῖται ἀπὸ μεγάλο μέρος του πληθυσμοῦ καὶ πολλοὶ ἰθαγενεῖς νέοι ἐξακολουθοῦν νὰ ἐρχονται στὴ Γαλλία γιὰ ἀνώτερες σπουδές. Προσπαθοῦν νὰ πάρουν ἀπὸ τὸν εὐρωπαϊκὸ πολιτισμὸ ὅ,τι καλὸ ἔχει, ὥστε νὰ προοδεύσουν ὅσο μποροῦν πῖο γρήγορα, ἀποφεύγουν δὲ τὴν ἐπικοινωνία τόσο μὲ τὴν Ἀφρικὴ ὅσο καὶ μὲ τὴν Ἀσία. Οἱ ἴδιοι ἄλλωστε οἱ κάτοικοι πολὺ συχνὰ λένε:

—Ἐμεῖς οἱ κάτοικοι τῆς Μαδαγασκάρης δὲν εἴμαστε οὔτε Ἀφρικανοὶ οὔτε Ἀσιάτες. Εἴμαστε ἕνας λαὸς διαφορετικὸς.

↑ Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Νικαίας με δώρα δια τὸ Νοσοκομείον Πεντέλης.
Juniors of High School Nikea, Piraeus with gifts for the children's Hospital on Mount Penteli.

↑ Ε.Σ.Ν. Ἰδιωτικῆς Σχολῆς Πόλλου-Κρουσταλάκη Ἀθηνῶν με δώρα δι' ἀπόρους οἰκογενείας.
Juniors of Private School Pollou Kroustallaki, Athens with gifts for needy families.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λακκίου Λέρου κατὰ τὴν πρώτῃν των συνεδρίασιν δια τὸ πρόγραμμα δράσεως Ε.Σ.Ν.
Juniors of Elem. school Lakkion Leros at their first JRC meeting.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μολάων με δώρα δι' ἀπόρους οἰκογενείας.
Juniors of Elem. school Molaoe, Peloponnessus with parcels for needy families.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σχοινῶ Ἡμαθίας με δώρα δι' ἀπόρους οἰκογενείας.
Juniors of Elem. school Schena, Macedonia with parcels for the needy.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Παντοκράτορος ἑτοιμάζουν δέματα δι' ἀπόρους.
Juniors of Elem. school Pantocrator with gifts for the needy.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μελάνων Νάξου συγκεντρώνοντες χαμαίμηλον δια τὸ Νοσοκομείον.
Juniors of Elem. school Melana, Naxos packing chamomile for hospitals.

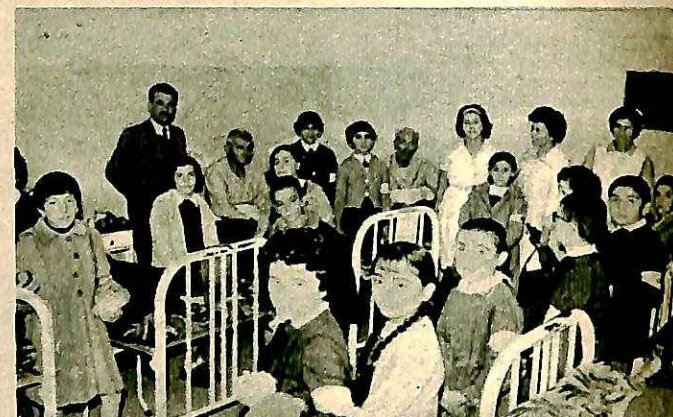
Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μύλων Σάμου με δώρα δια τὸ Γηροκομείον τῆς Σάμου.
Juniors of Elem. school Myloe Samos with gifts for the Home for the Aged.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀγ. Ἀθανασίου Δράμας με δέματα δια τὰ ἄπορα παιδιὰ.
Juniors of Elem. school St. Athanassios, Macedonia with parcels for the needy.

Ε.Σ.Ν. 52ου Δημ. Σχολ. Γ'. Περιφ. Ἀθηνῶν ψάλλουν τὰ κάλαντα ὑπὲρ τῶν πτωχῶν καὶ ὁρφανῶν συμμαθητῶν των.
Juniors of 52nd Elem. school, 3rd district Athens singing the carols to raise money for the poor.

↑ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Νέας Τραπεζοῦντος Πιερίας εἰς τὸ Νοσοκομείον τῆς πόλεως, ὅπου διένειμαν δώρα.
Juniors of Elem. school Nea Trapezous at the town hospital.

↑ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀσκληπείου Ε.Ε.Σ. Λέρου εἰς τὴν αἴθουσαν διδασκαλίας, ὅπου τοῖς ἐγένετο ὁμιλία περὶ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ. Δεύτερος ἐκ δεξιῶν ὁ ἄνδρ' ὁ Δ/τῆς τοῦ Ἀσκληπείου κ. Ἀθ. Σπυλιωτόπουλος.
Juniors of Elem. school at the G.R.C. Asklepion in the island of Leros, at their first JRC meeting. Second from right (standing) the Director of the hospital Mr. A. Spiliotopoulos.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μανδραβελίου καθαρίζουν τὰ χιόνια ἀπὸ τὸ προαύλιον τοῦ Σχολείου.
Juniors of Elem. school Mandravelion cleaning the playground from the snow.

Ε.Σ.Ν. 37ου Δημ. Σχολ. Β'. Περιφ. Πειραιῶς μοιράζουν δέματα εἰς ἀπόρους μαθητὰς τοῦ Σχολείου.
Juniors of 37th Elem. school, 2nd district Athens distributing parcels to needy schoolmates.

Ε.Σ.Ν. Γ'. Δημ. Σχολ. Διδυμοτείχου εἰς τὸ Νοσοκομείον τῆς πόλεως ὅπου προσέφεραν διάφορα δώρα καὶ ἐψυχαγώγησαν τοὺς ἀσθενεῖς.
Juniors of 3rd Elem. school Didymoteichon Thrace at the town hospital, where they distributed gifts and recreated the patients.

Μιά άπλη και χρήσιμος τεχνική

ΣΤΕΛ. Κ. ΓΑΛΑΝΗ
Ιατρού του Ε.Ε.Σ.

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

1) 'Η υπόδοριος ένεσις: Δι' αυτής το φάρμακον φέρεται διά της βελόνης εντός του «συνδετικού ιστού», πού βρίσκεται κάτω από το δέρμα. 'Ο ιστός — ως γνωστόν — αποτελείται από κύτταρα και εξωκυττάριον υγρόν, εντός του οποίου λούονται και τρέφονται τα κύτταρα. Το φάρμακον λοιπόν τοποθετείται διά της βελόνης εντός του εξωκυτταρικού υγρού. 'Ο όλος «συνδετικός ιστός» είναι αρκετά ελαστικός και ένα «έπαρμα» — μία διόγκωσις δηλαδή — σχηματίζεται από το φάρμακον. 'Από εκεί τὰ άφθονα λεμφικά αγγεία του δέρματος προσφέρουν εις το φάρμακον την δυνατότητα να φθάση γρήγορα στην κυκλοφορίαν του αίματος.

Τόπος, πού πρέπει να γίνωνται αι υπόδοριοι ένεσεις: 'Ολοι αι περιοχαι του δέρματος όπου τουτο είναι κινητόν και συνεπώς ο συνδετικός ιστός άφθονος. 'Όπου δέν υπάρχουν αξιόλογα αγγεία και νεύρα, εκεί είναι δυνατόν να έκτελούνται υπόδοριοι ένεσεις.

Πρακτικώς, ή έξω έπιφάνεια του βραχίονος και ή έξω έπιφάνεια του μηρού είναι ο χώρος όπου γίνονται αι περισσότεραι ένεσεις.

Τεχνική: Το φάρμακον εύρισκεται συνήθως εντός φύσιγγος υαλίνης (ampoule) κλειστής. Το περιεχόμενον είναι αποστειρωμένον. 'Αναλόγως του ποσού του φαρμάκου, το όποιον θα ένεθι, θα έπιλεγη και ή σύριγγς. Θα είναι των 2cc ή 5cc ή 10cc κ.ο.κ. Θα χρησιμοποιηθι βελόνη 3-5 εκ. μήκους. 'Η διάμετρος της βελόνης εξαρτάται από την ρευστότητα του φαρμάκου.

Μετά τον έπιμελή βρασμόν της βελόνης και της σύριγγος, διά της λαβίδος τοποθετείται το έμβολον εντός του κυλίνδρου και ή βελόνη εφαρμόζεται καλώς επί του ράμφους (hec). 'Ανοίγεται ή φύσιγγς και ήπιας άναρροφάται διά της βελόνης το περιεχόμενον υγρόν. 'Απορρίπτεται ή φύσιγγς, ή σύριγγς φέρεται εις όρθιαν στάσιν, με την βελόνην προς τά άνω, και άποδιώκεται ο όλιγος άήρ, ο όποιος πιθανόν να άνερροφηθι.

Το δέρμα καθαρίζεται έπιμελώς διά βάμβακος καθαρού έμπεποτισμένου δι' οίνοπνεύματος εις άρκετήν έκτασιν, εις τον χώρον όπου θα έκτελεσθι ή ένεσις. 'Ενίοτε έπιθίγεται και δι' όλιγου βάμματος ιωδίου. Κατόπιν συλλαμβάνεται παχέως το δέρμα μεταξύ δαίκτων και αντίχειρος της άριστερας χειρός και ύπεγίγρεται εις πτυχήν. 'Η βελόνη βυθίζεται ταχέως και προσεκτικώς κάτωθεν του δέρματος, εις την βάσιν της πτυχής. Διακινείται ελαφρώς διά να καταστή σαφές ότι είναι κινητή. Το έμβολον πιέζεται ήπιας και το υγρόν περιεχόμενον της σύριγγος μεταφέρεται εις τους ιστούς. 'Ενα μικρόν «έπαρμα» σχηματίζεται. 'Αφού — ήπιας έπίσης, άλλα ταχέως — άποσυρθι ή βελόνη, επιτρίβεται ή θέσις της όπης διά τεμαχίου βάμβακος έμπε-

ποτισμένου δι' οίνοπνεύματος ώστε να καταργηθι αυτή διά μεταβολής του παραλληλισμού των ιστών και να μη διαρρεύσι το φάρμακον επί τὰ έκτός.

2) 'Η ένδομυϊκή ένεσις: Το φάρμακον — κατ' αυτήν — φέρεται διά της βελόνης εντός της μυϊκής μάζης. 'Ο μύς έχει όλιγώτερον άνεπτυγμένην και όλιγώτερον πλούσιαν αίσθητικώς νευρικός άπολήξει. Πονεί όλιγώτερον δηλαδή. 'Ετσι παρέχει μάζαν ικανήν να συντηρησι επί μακρότερον χρονικόν διάστημα έρεθιστικός ή δυσκόλως άπορροφούμενός ουσίας. Φάρμακα λοιπόν έρεθιστικά και συνεπώς όδυνηρά (π.χ. ή κινίνη) ή δυσάπορρόφητα (π.χ. άλατα υδραργύρου, βισμούθιον κλπ.) γίνονται δι' ένδομυϊκής ένεσεως. Τον τόπον της ένεσεως — υπόδοριον, ένδομυϊκήν ή άλλην — όρίζει ο έκαστοτε Ιατρός.

Τα εργαλεία, ή άποστείρωσις, ή άναρρόφησης των φαρμάκων είναι όμοια με τὰ της υπόδοριου ένεσεως.

Πρακτικώς αι ένδομυϊκαι ένεσεις γίνονται εις τους γλουτούς. 'Η καλλιτέρα θέσις είναι ή γραμμή του Barthelemy. 'Από την κορυφή της μεσογλουτιαίας σχισμής έως την «άνω προσθίαν λαγόνιον άκανθον» — το μάλλον πρόχον σημείον του όστού της λεκάνης προς τὰ έμπρός δηλαδή — σύρεται δι' ιωδίου ή οίνοπνεύματος γραμμή. Εις το μέσον της γραμμής αυτής κατά προτίμησιν και όλιγα έκαστοτά άνωθεν και έκατέρωθεν του μέσου, ένεργούνται αι ένεσεις. 'Η βελόνη έμπήγνυται καθέτως εις βάθος. Το έμβολον της σύριγγος σύρεται πάντοτε ελαφρώς προς τά όπίσσω. 'Εάν ή βελόνη κατά τύχην έχη εισέλθι εις αγγείον — πράγμα πού δέν είναι όρθον — αίμα θα άναρροφηθι εντός της σύριγγος. Τότε άποσύρεται από της θέσεως εκείνης ή βελόνη και επαναλαμβάνεται άλλαχού ή παρακέντησις. 'Εάν δέν αναβλύσι

ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΣΩΜΑ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΑΙΜΟΔΟΤΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Βοηθήστε την τεραστίαν προσπάθειαν του 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού να εξασφαλίση δωρεάν αίμα δι' όλους τους πάσχοντας.

Το αίμα σας θα σώση μία ζωή.

Κανένα κίνδυνον δέν διατρέχει ή υγεία σας ούτε πρόκειται να πονέσετε δίνοντας από καιρού εις καιρόν όλίγο αίμα.

αίμα εντός της σύριγγος, το φάρμακον οδηγείται εντός της μυϊκής μάζης δι' ήπιας πίεσεως του έμβόλου.

Εις την εποχήν μας, ο Ιατρός παραγγέλει πολύ συχνά φάρμακα χορηγούμενα δι' ένεσεων. Πχ. αντιβιοτικά. Παντού είναι χρήσιμον να είναι γνωστή ή τεχνική της υποδορίου ή ένδομυϊκής ένεσεως. 'Ο γνώστης ταύτης θα γίνη πολυάκεις ούσιαστικά χρήσιμος εις τον πάσχοντα συνάνθρωπον. Είναι λοιπόν όπλον άπαραίτητον εις την ειρηνικήν φαρέτρην του καλού έρυνθοσταυρίτου.

ΥΓΙΕΙΝΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΠΑΛΙΝΟΡΘΩΣΙΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΚΡΕΑΤΟΣ

'Ως προς το ποσόν, πού χρειάζεται να χρησιμοποιούμε για τὰ άνάγκας του οργανισμού, αι γνώμαι δέν διαφέρουν και πολύ. Κυμαίνεται μεταξύ 0,70 - 1 γραμμαρίου λευκώματος διά το κάθε κιλό ανθρώπου για τους ένήλικας και 2 γραμμάρια για τὰ παιδιά. Διότι αυτά δέν έχουν μόνον ν' αντικαταστήσουν τὰ φθειρόμενα μέρη του σώματος, αλλά και να προσθέσουν νέους ιστούς.

Αι γνώμαι ως προς την πηγήν, από την όποιαν όφειλομεν να προμηθευόμεθα το απαιτούμενον ποσόν του λευκώματος, διαφέρουν πολύ. Μερικοί, άκόμη και σήμερα, άποκλείουν έντελώς από την διατροφήν το ζωϊκόν λευκώμα, και άρκούνται εις το λευκώμα, πού υπάρχει στα φρούτα, τὰ δημητριακά, τὰ όσπρια και τὰ χόρτα. 'Αλλοι, όλιγώτερον άσπληροί, άποκλείουν μόνον τας σάρκας των ζώων και τρώγουν το γάλα, τ' αυγά και το τυρί. Και άλλοι τέλος θεωρούν άπαραίτητο το κρέας στη διατροφή των ανθρώπων.

'Ο άνθρωπος, τρώγοντας επί τόσους αιώνας κρέας και ζωϊκό έν γένει λευκώμα, προσηρμόσθη προς αυτό, όπως άλλωστε το άποδεικνύουν τὰ πεπτικά του όργανα. Γι' αυτό όλοι σχεδόν οι άνθρωποι, μικροί και μεγάλοι, βρίσκουν νόστιμο το κρέας με την πρώτη δοκιμή.

Φθάνει να μη του έχουν καλλιέργησει την απέχθεια «προς τας αίμοσταζούσας σάρκας» και τας «πτωμαϊνας» όπως λέγουν οι φυτοφάγοι.

Τα προτερήματα του κρέατος είναι πολλά: 1) Κανένα τρόφιμο δέν περιέχει υπό μικρότερον όγκο περισσότερες θρεπτικές, άναπλαστικές ούσιες. Είναι ή τροφή, πού πλησιάζει περισσότερο από κάθε άλλη προς το όνειροπολούμενο θρεπτικό χάπι. 2) Κανένα λευκώμα δέν είναι τόσο εύπεπτο και τόσο άπορροφησιμο όσο το κρέας. Το μη άπορροφώμενον έξ αυτού είναι 1 - 3%, ενώ το των όσπρίων 17 - 20%. 3) Είναι ή τροφή, πού άφομοιώνεται από τὰ κύτταρά μας πολύ εύκολώτερα από όλες τις άλλες τροφές.

Οι νέοι Ροβινσώνες

Ξαναφόρεσε το σωσίβιο και... (4)

ΟΠΩΣ Ο ΡΟΒΙΝΣΟΝ...

Και τώρα, έτσι ολομόναχος μέσα στο θεοσκοτεινό ωκεανό, έκανε την προσευχή του κι άρχισε να περιμένει, να περιμένη, να περιμένη...

Πέρασαν μερικές ώρες, πού στον καυμένο τον Τζών φάνηκαν αιώνες... Μά κάποτε έπιτέλους άρχισε να φέγγει.

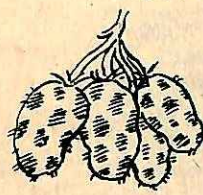
«Σ' εύχαριστώ, Θεέ μου, πού μ' άξίωσες να δώ κι αυτή τη μέρα» είπε. Και προσπάθησε με το βλέμμα του να διακρίνη, στο θαμπό εκείνο μισόφωτο, τον τόπο πού πατούσε. 'Αλλ' ή άπογοήτευσί του ήταν φοβερή, όταν εξακρίβωσε, πώς δέν ήταν παρά σ' ένα σκέτο βράχο κι όλόγυρά του θάλασσα και μόνο θάλασσα...

Ο 'Αντον

Μόλις όμως έφεξε λιγάκι περισσότερο, ήρθε ή καρδιά του στον τόπο της. 'Απέναντι, σε άπόστασι πενήντα μέτρων το πολύ, διέκρινε ξηρά. «Γή! γή!» φώναξε κι έκανε το σταυρό του.

Το να κολυπήση ως εκεί δέν ήταν τίποτα, μπροστά στο τραγικό εκείνο νυκτερινό του κούμπι. Ξαναφόρεσε λοιπόν το σωσίβιο και σε λίγα λεπτά βρισκόταν εκεί. 'Η πρώτη του έννοια ήταν να διησέτι είδους στεριά έπese, μήπως κι άλλοι ναυαγοί του «'Ονείρου» είχαν βγί στο ίδιο μέρος και... 'Αλλ' όσπου να τὰ σκεφθι αυτά, κατεξηντλημένος όπως ήταν ο άμοιρος, δέν μπόρεσε ν' άνθέξη και σωριάστηκε δίπλα στον πρώτο άγρίο θαμνο πού βρέθηκε μπροστά του.

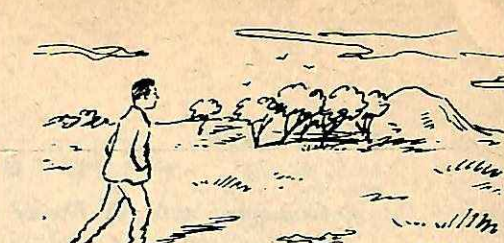

Κάτι παράξενοι καρποί

Πόσες ώρες κοιμήθηκε δέν ήταν δυνατό να μάθη, αφού το ρολογάκι του είχε κηρύξει άπεργία. Δε θα ήταν όμως και πολύ άργά, γιατί ο ήλιος του έκανε τη χάρι να βρίσκεται άκόμη αρκετά ψηλά. Και πήρε γρήγορα δρόμο προς κάποιο λοφίσκο εκεί κοντά, πού άμα άνέβαινε στην κορυφή του, θα μπορούσε να πληροφορηθι άν βρίσκεται σε ξηρά μικρή ή μεγάλη και ό,τι άλλο διψά να μάθη άμέσως ένας ναυαγός.

Εύτυχώς, από μερικά δέντρα πού συνήντησε, έφαγε λίγους καρπούς και σταμάτησε κάπως την πείνα του. 'Ηταν κάτι παράξενοι κοκκινόμαυροι καρποί, άνοστοι ως εκεί πού δέν παίρνει, αλλά με την πείνα πού είχε, αυτό δέν έσήμαινε τίποτα.

Και όμως αυτοί οι καρποί άρεσαν πολύ σε κάτι άκόμη πιο παράξενα πουλιά, πού όλο πετούσαν εκεί όλόγυρα κι όλο τους έσιμπούσαν. Τώρα ο Τζών έκοψε μερικούς καρπούς άκόμη και, αφού τους έχωσε στις τσέπες του

κι ήπια νερό από ένα χαντάκι, συνέχισε το δρόμο του.

Πήρε δρόμο προς κάποιο λοφίσκο...

'Οπότε, σε μικρή κάπως άπόστασι διέκρινε στο χώμα δυο μαύρους όγκους. 'Εβαλε με το νού του μήπως ήταν θηρία, άλλ' άμα προχώρησε μερικά άκόμη βήματα, έβγαλε μια φωνή χαράς. 'Ηταν άνθρωποι! «Και για να είναι σ' αυτή την έρημιά δυο ξαπλωμένοι άνθρωποι, ένενηντα τοις έκато θα είναι άπ' αυτούς, πού ναυάγησαν μαζί μου» σκέφθηκε.

Σε λιγάκι διέκρινε πώς ήταν λευκοί. «'Αλλ' άραγε κοιμούνται ή μήπως δέν είναι ζωντανοί» άναρωτήθηκε. Και ταχύνοντας το βήμα του τους πλησίασε έπιτέλους και... μόνο πού δέν τρελλάθηκε άπ' τη χαρά του.

—'Α! ο Μανταλάκης! Μανταλάκη, άγα-Δη...δη...δηλαδή,

πημένε μου Μανταλάκη! φώναξε κι άκούμπησε πάνω του ελαφρά, για να μη τον τρομάξη.

—'Αα, δεσποινίς, μουρμούρισε ο χοροδιδάσκαλος με κλειστά μάτια. Σας είπα ότι πρέπει ν' άκούμπάτε στον ώμο του καρβαλιέρου σας με περισσότερη χάρι.

—Καλέ τί μου λές, Μανταλάκη μου; 'Εγώ είμαι. 'Ο φίλος σου ο Τζών.

—'Εε!... Τζών, άγαπημένο μου παιδί, φώναξε ο χοροδιδάσκαλος κι άνασηκώνοντας τον άγκάλιασε δακρύζοντας.

—'Αγαπημένο μου δάσκαλε, είπε ο Τζών είσαι καλά;

—Κατάκαλα. Μόνο πού πεινάω.

—Μπά; Και σά να τόξερα και σουφερα φαί, του είπε ο Τζών. 'Ορίστε.

Και του έδωσε μερικούς καρπούς. 'Ο Μανταλάκης άρπαξε δυο-τρεις κι άρχισε να τους καταβροχθίζει με λαίμαργία.

«'Α!» άκούστηκε ξαφνικά από δίπλα. 'Ηταν ένα θαυμαστικό «ά!», πού το ψιθύρισε στη θέα των καρπών ο άλλος ναυαγός, πού πάνω στη συγκίνησί τους ούτε σκέφθηκαν καθόλου να τον κοιτάξουν οι δυο μας φίλοι.

—'Ω! 'Εσύ είσαι, 'Αντον; φώναξαν ο Τζών κι ο Μανταλάκης μαζί. 'Ωραία παρέα θα κάνωμε λοιπόν!

—Ναί, άφεντικά, έκανε ο 'Αντον, ο μικρός μούτσος του «'Ονείρου». Καλά πού σας βρήκα!

Και μόλις έδωσαν και σ' αυτόν μερικούς καρπούς, ρίχτηκε ο φτωχός άπάνω τους και τους κατέβαζε άμάσητους, από την πολλή του πείνα.

Τώρα όμως ο Μανταλάκης, άνυπομονούσε να πη το πώς έσώθηκε, και να μάθη πώς έσώθηκαν κι οι άλλοι. 'Αλλ' ο Τζών τον έκοψε.

Και κάτι παράξενα πουλιά!

- Θυμούμαι πού μās ἔλεγεν ὁ Δάσκαλος γιὰ τὴν φιλία, τὴν ἀγάπη σας τὴν τόση καὶ σκέφθηκα πὼς τέτοιου ρόδ' ἀμάραντο πρέπει μὲς στὴν καρδιά μας νὰ ριζώσω.
- Θυμούμαι τὰ σοφά σας λόγια τ' ἀφθάρτα — δροσιὰ στὶς διασμένες τις καρδιές μας — κι εἶπα πὼς τέτοια δυνατὰ ἀναστήματα μποροῦν νὰ ὁδηγήσουν τις ψυχές μας.
- Θυμούμαι κείνα πού μās ἔλεγεν ὁ Δάσκαλος Εἶναι ποτέ μου δυνατόν νὰ τὰ ξεχάσω; ὦ! μὴ φοβάστε ἱεράρχες Ἄγιοι, θὰ προσπαθήσω σ' ὅλα νὰ σὰς μοιάσω.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΠΑΤΑΤΕΣ

Μικρούς, μεγάλους ὠφελοῦν καὶ γέροντες ἀκόμα, κι εἶναι συγχρόνως καὶ τροφή εὐχάριστη στὸ στόμα.

Πουρέ, βραστής, τηγανιτὲς εἶν' ὑπασπίστριες ἐκλεκτὲς καὶ στὸ βραστό καὶ στὸ ψητό, ἢ καὶ σὲ μιά πριζόλα, μὰ καὶ στὰ ψάρια πάντοτε καὶ στὰ πουλιά καὶ σ' ὅλα.

Εἶναι πολὺ ὠφέλιμες καὶ στοὺς ἀρθριτικούς, καθὼς καὶ στοὺς παχύσαρκους καὶ τοὺς νεφριτικούς. Καὶ δὲν ἀπαγορεύονται καὶ στοὺς διαβητικούς.

Μὰ νὰ προσέχη πάντοτε καλὰ καθένας πρέπει, ἂν ἡ πατάτα εἶναι λευκή. Κι ἂν πρασινίλες βλέπη, νὰ μὴν τὴν τρώη, νὰ τὴν πετᾷ. Γιατὶ ἡ πρασινισμένη εἶναι — νὰ τὸ γνωρίζετε — δηλητηριασμένη.

Η ΓΙΑΓΙΑ

— Ἄστα, τοῦ εἶπε. Αὐτὰ θὰ τὰ ποῦμε ἀργότερα. Ἐκεῖνο πού πρέπει νὰ κάνωμε ἀμέσως, εἶναι ν' ἀνέβωμε σ' αὐτὸ τὸ λόφο. Ἀπὸ κεῖ πάνω θὰ δοῦμε ποὺ βρισκόμαστε.

— Δη...δη...δη... δηλαδή;... ρώτησε ὁ καυμένος ὁ δάσκαλος, μ' ὀρθάνοιχτα τὰ μάτια ἀπὸ τὴν ἀγωνία.

— Δηλαδή, εἶπε ὁ Τζών, θὰ δοῦμε ἂν εἴμαστε στὴν ἀκρὴ καμμιᾶς χώρας, ἢ σὲ κανένα ξερονῆσι...

— Σὲ ξερονῆσι!... Καί... καί... καὶ τότε πὼς θὰ ζήσωμε δηλαδή;

— Μά... ὅπως ὁ Ροβινσών.

Ἔνα «ὥχ...» βγήκε μέσα ἀπ' τὸ στόμα τοῦ Μανταλάκη, κι ἔπεσε κάτω λιπόθυμος.

ΔΙΑΣΚΕΥΗ Β.

(Συνεχίζεται)

Μὴν ἀφήνετε τὸν ἑαυτὸ σας νὰ τὸν παρασύρη ἡ ἀπογοήτευσις καὶ ἡ μελαγχολία. Ὁ αἰσιόδοξος καὶ ὁ γελαστός κρατεῖ τὸ σῶμά του σὲ μία ὠραία ἁρμονία, πού συντελεῖ στὴ διατήρησι τῆς υγείας.

Ξεφυμίζοντας τὴν ἱστορίαν μας

«ΣΤΑ ΧΑΡΙΖΩ»

Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἦταν ἀπλὸς στὴ ζωὴ του καὶ καθόλου φιλοχρήματος. Ὅταν ἐκυρίευσε τὴν Περσία, οἱ στρατιῶτες του ὅλοι ἦταν πλούσιοι ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν λαφύρων, ἐνῶ αὐτὸς δὲν εἶχε κρατήσει σχεδὸν τίποτα.

Μιά μέρα, εἶδε ἕνα στρατιώτη, πού κουβαλοῦσε στὴ ράχη του δυὸ σακκιά χρυσάφι.

— Ποῦ τὰ πηγαίνεις αὐτά; τὸν ρώτησε.

— Σὲ σένα, βασιλιά μου, ἀποκρίθηκε ἐκεῖνος. — Μὴν κάνεις τὸν κόπο, τοῦ εἶπε ὁ Ἀλέξανδρος. Στὰ χαρίζω. Εἶναι δικά σου.

«ΤΡΕΧΑΤΕ ΝΑ ΔΗΤΕ...»

Ἀρχὲς τοῦ 1913. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς πολιορκοῦσε τὸ καταχωνισμένον Μπιζάνι. Ἡ θερμokraσία ἦταν ἀπὸ πολὺν καιρὸ κάτω ἀπ' τὸ μηδέν.

Ἔνα βράδι λοιπόν, ἔφθασε στὸ Στρατιγεῖο ἕνας στρατιώτης τῶν «διαβιβάσεων», πού ἦταν Ζακυνθινός. Ἐδωσε τὰ ἔγγραφα πού ἔφερε καὶ κοιμήθηκε ἐκεῖ, γιὰ νὰ φύγῃ τὴν ἐπομένη.

Μὰ πρωτὶ-πρωτὶ, μόλις βγήκε ἀπ' τὸ ἀντίσκηνό του, εἶδε λίγο παρακάτω ἕνα μεγαλόσωμο ἄνδρα, γυμνὸ ἀπὸ τὴ μέση καὶ πάνω, νὰ πλένεται στὸ ὑπαιθρο μὲ παγωμένο νερό.

— Τρεχάτε νὰ δῆτε, φώναξε ἀμέσως σὲ κάτι συναδέλφους του. Τρεχάτε νὰ δῆτε ἕνα κουζουλὸ, πού θέλει σώνει καὶ καλά νὰ ξεπαγιάσῃ.

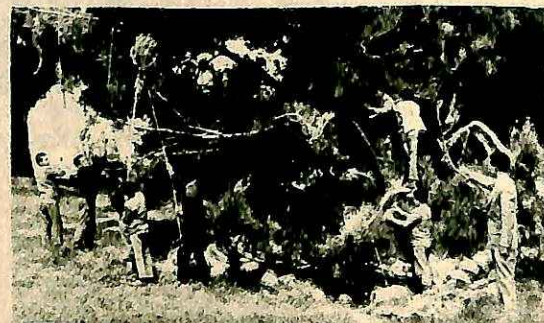
Ἐτρεξαν δυὸ τρεῖς φαντάροι κι εἶδαν πὼς ὁ «κουζουλὸς» ἦταν ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος! Τὸ ψιθύρισαν λοιπόν στὸ Ζακυνθινό, κι αὐτὸς ὁ καυμένος ἔχασε εὐθὺς τὸ χρῶμα του καὶ χωρὶς νὰ πῇ λέξι, ἔπεσε γονατιστὸς σὰ νὰ ζητοῦσε ἔλεος.

Μὰ ὁ Κωνσταντῖνος γέλασε, ὅπως πάντα του, καλόκαρδα κι ὅταν ἐπλύθηκε, μπῆκε στὴ σκηνή του.

KIMON

Ε.Σ.Ν. Ε' καὶ Στ' τάξ. Δημ. Σχ. Βασιλικῷ Λέσβου καθαρίζουν τὰ πεύκα ἀπὸ τὶς κάμπες.

Juniors of Elem. School Vassilica Lesvos ridding the pine trees of the caterpillars.

Τὸ πὸ μεγάλο Γιортινὸ προσκύνημα

«Χατζῆδες στὸν Ἰορδάνη...»

ΤΑΚΗ Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

Ἔνα παλὸ χριστιανικὸ ὄνειρο

Ὅπως εἶναι γνωστὸ, τὶς ἱερὲς αὐτὲς ἡμέρες τῶν ἑορτῶν, καθὼς καὶ τὸ Πάσχα ἄλλωστε, συνηθίζονται τὰ ταξίδια στοὺς Ἁγίους Τόπους. Παλαιότερα δέ, πού ἡ θρησκευτικὴ τὴν προγόνων μας ἐκδηλωνόταν πολὺ πὺρ ἐντονὴ σὲ ἔθιμα καὶ ἦθη, ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα χριστιανικὰ ὄνειρα ἦταν νὰ φθάσῃ κανεὶς τὰ Φῶτα στὸν Ἰορδάνη ποταμὸ, νὰ βαπτισθῇ ἐκεῖ καὶ νὰ γίνῃ «Χατζῆς» καθὼς ἔλεγον. Ὁ τίτλος αὐτὸς — πού διασώζεται σὲ πολλὰ ἑλληνικὰ ἐπώνυμα, ὅπως Χατζῆ-Πέτρος, Χατζῆ-Γιάννης κλπ. — ἦταν κάτι πολὺ σπουδαῖο, στὴν παλιὰ ἐποχὴ ὅπου ἕνα ταξίδι στοὺς Ἁγίους Τόπους δὲν γινόταν βέβαια μὲ τὴν σημερινὴ σχετικὴ εὐκολία, ἀλλὰ μὲ πολλὰς ταλαιπωρίες, μεγάλες θυσίες χρημάτων καὶ χρόνου κι εἶχε ἕναν χαρακτήρα πανηγυρικότατο.

Ἔνα τέτοιο ταξίδι θὰ κάνωμε στὸ σημεῖμά μας αὐτὸ, συνοπτικὰ, μὲ τὴν φαντασία μας, γυρίζοντας ἀρκετὰ χρόνια πίσω κι ἀκολουθώντας τοὺς παλαιοὺς ἐκείνους Ἑλληνες Χατζῆδες, οἱ ὁποῖοι ἐκκινούσαν γιὰ τοὺς μακρινούς τότε Ἁγίους Τόπους ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ Σεπτεμβρίου. Μῆνες πολλοὺς ἀπὸ πρὶν ετοίμαζαν τὰ χρειαζούμενα, φορέματα, κλπ., καθὼς καὶ τὰ ἀπαραίτητα δῶρα γιὰ τοὺς Ἀγιοταφίτες μοναχοὺς. Τὶς παραμονές, οἱ ἀναχωροῦντες ἔκαναν μεγάλα γλέντια

γιὰ νὰ ἀκουσθῇ ὅτι φεύγουν γιὰ τὸ Χατζῆλίκι...»

Φεύγοντας ἐν σώματι οἱ Χατζῆδες — ἔτσι ἐλέγοντο προκαταβολικὰ — συνωδεύοντο τιμητικὰ ἀπὸ συγγενεῖς καὶ φίλους, πού ἔριχναν τουφεκιὲς στὸν δρόμο, καθὼς κι ἀπὸ λαϊκοὺς ὀργανοπαῖκτες, πού συνώδευσαν τὴν πομπή μὲ τὴν μουσικὴ τους. Ἔτσι ἔφθαναν στὰ πλησιέστερα μεγάλα λιμάνια, κι ἐκεῖ ἐμπάρκα-ραν στὰ «Χατζῆδικα» καράβια, πού ἔκαναν εἰδικὰ τὰ ταξίδια στοὺς Ἁγίους Τόπους καὶ ἐκκινούσαν σημαιοστολίστα ἐν μέσῳ πανδαιμονίων φωνῶν, μουσικῶν ὀργάνων καὶ πυροβολισμῶν.

Ἡ ἀποβίβασις ἐγένετο στὴν Γιάφα, ὅπου οἱ Ἀγιοταφίτες μοναχοὶ ὑπεδέχοντο τοὺς προσκυνητὰς καὶ τοὺς ὡδηγοῦσαν στὴν Ἱερουσαλὴμ, ἅλοι ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει, μὲ γκαμήλες ἢ ἄλλα ὑποζύγια ἢ καὶ πεζή, μὲ μουσικὲς καὶ με ἐθὺμία.

Στὴν Ἱερουσαλὴμ οἱ προσκυνηταὶ βολεύονταν ὅλοι στὰ χάνια καὶ στὶς κάμαρες, πού νοικιάζουν οἱ ντόπιοι. Ὄσπου νὰ φθάσῃ ἡ μεγάλη μέρα τῶν Θεοφανείων, ὁπότε θὰ κάμουν τὸ ὁμαδικὸ προσκύνημα στὸν Ἰορδάνη γιὰ νὰ βαπτισθῶν, περιοδεύουν στὴν Ἁγία Πόλη καὶ ψωνίζουν τὰ καθιερωμένα. Προμηθεύονται τὸ λευκὸ σεντόνι, μὲ τὸ

θῆ εἰς τὸ ὄγνωστον. Διότι μὲ ὄσση δύναμιν ἔλκει ὁ ἥλιος ἕκαστον πλανήτην πρὸς τὸ κέντρον του (κεντρομόλος δύναμις) μὲ ἄλλην τὴν ποσιν προσπαθεῖ ἕκαστος πλανήτης νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ αὐτὸν (φυγόκεντρος δύναμις). Ἐπειδὴ δὲ ἕκαστον πλανήτην ἡ κεντρομόλος καὶ ἡ φυγόκεντρος δύναμις εἶναι ἴσαι, δὲ αὐτὸ ἡ περιφορά των περὶ τὸν ἥλιον θὰ γίνε-ται μὲ ἁρμονίαν καὶ μαθηματικὴν ἀκρίβειαν ἀδιακόπως.

Ἐφ' ὅσον ἡ γῆ περιστρέφεται περὶ τὸν ἄξονά της ἀναπτύσσεται φυγόκεντρος δύναμις, ἡ ὁποία τείνει νὰ πετάξῃ ὅλα τὰ σώματα ἔξω τῆς γῆς. Ἡ φυγόκεντρος δυνάμις αὐτὴ δύναμις εἶναι πολὺ μικρά ἐν συγκρίσει μὲ τὴν ἑλξιν, τὴν ὁποίαν ἄσκει ἡ γῆ πρὸς ὅλα τὰ περὶ αὐτὴν σώματα (τὴν βαρύτητα), ἔκτουσα αὐτὰ πρὸς τὸ κέντρον της. Εἰς πύραυ-λος διὰ νὰ δυνήθῃ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν γῆν καὶ νὰ πετάξῃ πρὸς τὴν σελήνην ἢ ἄλλον πλανήτην, πρέπει νὰ ὑπερνικήσῃ τὴν δύναμιν, μὲ τὴν ὁποίαν ἡ γῆ διαρκῶς τὸν ἔλκει πρὸς τὸ κέντρον της. Ἡ βαρύτης εἶναι ὁ μέγας ἐχθρὸς τῶν πυραύλων καὶ τῶν διαπλανητικῶν ταξιδίων. Διὰ τὴν ὑπερνίκησιν τῆς βαρύ-τητος καταβάλλεται ὑπὸ τῶν κατασκευαστῶν τῶν πυραύλων μεγάλη προσ-πάθεια πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν καταλ-λήλων καυσίμων διὰ τὴν μηχανὴν των.

ΕΥΑΓ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ὁποῖον θὰ μποῦν στὸν Ἰορδάνη καθὼς καὶ τὴ «Χατζῆδικη» σκούφια. Αὐτὰ τὰ δύο εἶναι τὰ κυριώτερα διακριτικὰ καὶ μ' αὐτὰ ὁ Χατζῆς μιὰ μέρα θὰ μῇ καὶ στὸν τάφο. Ἀγοράζουν ἀκόμη διάφορα στολίδια, ζωνάρια μεταξοτά κι ἄλλα δῶρα, πού θὰ τὰ χαρίσουν στοὺς δικούς τους, ὅταν θὰ γυρίσουν στὴν πατρίδα. Κι αὐτὰ ὅλα πρέπει νὰ ἀγιασθῶν στὸν ποταμὸ.

Τὴν παραμονὴ τῶν Φῶτων ἀρχίζει τὸ ξεκίνημα ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ. Οἱ προσκυνηταὶ θὰ περπατήσουν ὡς τὸν Ἰορδάνη 40 χιλιόμετρα, πολλοὶ δὲ θὰ εἶναι ἐξυπόλητοι.

Ἡ πομπὴ τῶν Χατζῆδων φθάνει νό-χτα στὸ καθιερωμένον μέρος, στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ. Ἐκεῖ κοντὰ βρίσκονται δύο μοναστήρια τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, ἀρχαιότατα, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Ἀγίας Ἐλένης. Στὰ μέρη αὐτὰ ἔζησε ἐρημίτης ὁ Πρόδρομος. Οἱ Χατζῆδες διανυκτερεύουν ἐκεῖ ὅπου εἶχε βαπτισθῇ καὶ ὁ Κύριος. Μέσα σὲ ὁλο-νύκτια φωτοχυσία καὶ πανηγύρι κανεὶς δὲν κοιμάται ὡς τὸ πρωί.

Ἀνήμερα τῶν Θεοφανείων οἱ ἱερεῖς εὐλογοῦν τὰ νερά καὶ ὅλοι οἱ Χατζῆδες, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ ἀκόμη, μὲ τὰ λευκὰ τους σεντόνια, μπαίνουν στὸ ἱερὸ ποτάμι ψάλλοντες τὸ «Ἐν Ἰορ-δάνη βαπτίζομένου σου Κύριε». Κάνον-τας τὸ ἱερὸ λουτρό τους, οἱ Χατζῆδες πίνουν καὶ μπόλικο νερὸ καὶ γεμίζουν στάμνες καὶ μπουκαλάκια, γιὰ νὰ τὰ πάρουν μαζί τους.

Ἐπιστρέφοντας γιὰ τὴν Ἱερουσαλὴμ οἱ προσκυνηταὶ μας τέλειον πιά Χατζῆ-δες μετὰ τὸ Ἅγιο λουτρό τους, δὲν πά-νε ἀπ' εὐθείας, ἀλλὰ κάνουν μιὰ μεγάλη βόλτα γιὰ νὰ ἐπισκεφθῶν καὶ ἄλλα μέρη τῶν Ἁγίων Τόπων, τὸ Πανδοχεῖο τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου, τὴ Βηθανία, τὴ Βη-θλεὲμ, τὴ Γεσθημανή, τὸ Ὅρος τῶν Ἑλαιῶν κλπ. Ὅταν ὑστέρ' ἀπ' ὅλα αὐτὰ φθάσουν στὴν Ἱερουσαλὴμ γράφουν στοὺς δικούς τους γιὰ τὸ μέγα καὶ ἱστο-ρικό γεγονός τῆς ζωῆς των, τί δῶρα θὰ τοὺς ἔφερναν, ὅταν θὰ γυρίζαν, συνή-θως μετὰ τὸ Πάσχα, ὁπότε θὰ ἔπαιρναν καὶ τὸ κόκκινο ἀγὸν ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Πατριάρχου τῆς Ἱερουσαλὴμ. Κατὰ τὸ ἔθιμο, τὰ γράμματα τῶν Χατζῆδων, ἔκλει-ναν μὲ στιχάκια, ὅπως τὸ παρακάτω:

«Σὰς στέλνω χαιρετίσματα
μὲ τὴ βροχή, πού βρέχει,
ἀπ' τὸν Ἰορδάνη ποταμὸ
πού στερεμὸ δὲν ἔχει...»

Χατζῆδες στὸν Ἰορδάνη.

ΤΟ ΤΡΙΑΤΥΧΟ ΠΕΠΩΜΕΝΟ

ΝΑΘΑΝΑΗΛ ΧΩΘΟΡΝ

Τό χάραμα ενός καλοκαιριάτικου πρωινού, μιά ψηλή, μελαχροινή μορφή, πού τό πολύχρονο καί μακρινό ταξίδι τής είχε δώσει μιά όπι ξενική, έμπαινε σ' ένα χωριό, όχι στό Παραμυθένιο Λονδίνο, μά στά δικά μας μέρη. Τό ραβδί, πού στήριζε τόν ταξιδιώτη, είχε γίνει ό σύντροφός του άπ' τό μέρος όπου φύτρωσε, άπ' τις ζουγκλες του Ίνδοσταν. Τό καπέλο, πού έσκίαζε τό μέτωπό του τόν είχε προστατεύσει άπ' τόν ισπανικό ήλιο, μά τά μάγουλά του είχαν μαυρίσει άπ' τόν θερμικό κίτρινο άνεμο κάποιας Άραβικής έρήμου, κι είχαν νιώσει τήν παγερή πνοή τής Άρκτικής περιοχής. Έπειδή είχε μείνει πολλόν καιρό ανάμεσα σέ άγρίους κι επικίνδυνους ανθρώπους, φορούσε ακόμα κάτω άπ' τά ρούχα του τό γιαταγάνι του, πού κάποτε τό είχε χάσει στό λαιμό ενός κακοποιού. Σέ κάθε ξένο μέρος είχε χάσει κάτι άπ' τά χαρακτηριστικά του Νεοεγγλέζου, κι ίσως άπό κάθε λαό είχε άσυναίσθητα δανεισθή κάτι τό ξεχωριστό. Έτσι, όταν ό κοσμογυρισμένος ταξιδιώτης ξαναπάτησε τό δρόμο του χωριού όπου γεννήθηκε, δέν είναι διόλου παράξενο άν πέρασε άγνωριστος, άν και τρύβηξε τό βλέμμα καί τήν περιέργεια όλων.

Έν τούτοις μόλις τό χέρι του άγγιξε τυχαιώς μιά νέα γυναίκα, πού πήγαινε στό βραδυνό κήρυγμα, αὐτή ξαφνιάστηκε, καί σχεδόν άμέσως άφησε μιά φωνή: — Ράλφ Γκράνφελντ! Αὐτό ήταν τό όνομα, πού μισοπρόφερε. — Είναι δυνατόν νά είναι ή συντρόφισσα των παιχιδιών μου, ή Φαίηθ Έγκερτον; σκέφθηκε ό ταξιδιώτης, κοιτάζοντας τό πρόσωπό της χωρίς νά σταθί. Ό Ράλφ Γκράνφελντ, άπ' τά νεανικά του χρόνια, είχε νιώσει τόν έαυτό του προωρισμένον γιά κάποιο μεγάλο πεπρωμένο. Είχε ποτιστή μέ τήν ιδέα — δέν ξέρομε άν του είχε άποκαλυφθί μέ μαγεία ή μέ προφητικό όνειρο, ή άν ή ζωηρή φαντασία του του είχε επιβάλλει τις έμπνεύσεις της σάν Σιβυλλικούς χρησμούς — αλλά ήταν ποτισμένος μέ τήν ιδέα, κι αὐτήν τήν κρατούσε σταθερή άνάμεσα στά άρθρα τής πίστεώς του, ότι τρία θαυμαστά γεγονότα τής ζωής του έπρόκειτο νά του επικυρωθοῦν μέ τρία σημάδια. Τό πρώτο άπ' αὐτά — κι ίσως μ' εκείνο ή νεανική φαντασία του άγαπούσε ν' άσχολήται περισσότερο — ήταν ή άνακάλυψη μιᾶς κόρης, πού μόνον αὐτή άνάμεσα σ' όλα τά κορίτσια του κόσμου

θά μπορούσε νά τόν κάμει εὐτυχισμένο μέ τήν άγάπη της. Θά γύριζε τόν κόσμο έως ότου συναντούσε μιά ώραία γυναίκα, πού θά φορούσε στό στήθος της ένα κόσμημα σέ σχήμα καρδιάς. Άν αὐτό θά ήταν άπό μαργαριτάρι, ή ρουμπίνι, ή σμαράγδι, ή άνθρακα, ή άστατο όπάλιο, ή ίσως άπό ψεύτικο διαμάντι, τόν Ράλφ Γκράνφελντ λίγο τόν έννοιαζε, άρκει νά ήταν σέ σχήμα καρδιάς. Μόλις συ-

Ή ξενητεία τόν έκανε νά μοιάζει κάπως μέ ξένο.

ναντούσε αὐτή τή χαριτωμένη ξένη, θά έπρεπε νά τής πῇ τούτα τά λόγια: — Κόρη, σοῦ έφερα μιά βαρειά καρδιά. Μπορώ

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Είπε στό γιόκα της προχθές ή μητερούλα: Τάκη, έφέτος πιά πού έγινες σωστό παλληκαράκι κι έπηξε κάπως πιό πολύ τό παιδικό μυαλό σου, έ, θά πηγαίνης στό σχολείο, μικρέ μου, μοναχός σου. Δέν είσαι μωρουδάκι πιά, έχεις γενή ξεφτέρι. Δέ χρειάζεται ή μαμάκα σου νά σέ κρατά άπ' τό χέρι.

*

— Όχι, μαμά, αισθάνομαι γερό τό μυαλουδάκι μου. — Ωραία. Πρόσεξε λοιπόν, χρυσέ, μικρούλη Τάκη μου, τις οδηγίες μου αυτές, πού τώρα θά σοῦ δώσω, νά τις θυμάσαι.

— Έδώ βαθιά, μαμά μου, θά τις χώσω. — Μπράβο σου. Τώρα τό λοιπόν, πού μόνος σου θά βγαίνης, τά μάτια σου έχε τέσσερα στό δρόμο σάν πηγαίνης.

*

Μήν άφαιρείσαι οὔτε στιγμή κι άλλοῦ ό νοῦς σου τρέχει. Όποιος βαδίζει άπρόσεχτος, ασφάλεια δέν έχει. Τήν προσοχή σου όληνε νάχης όλόγυρά σου καί κάθε άλλη σκέψι σου νά τήν πετάς μακριά σου. — Τις άκριβές σου συμβουλές, μαμά μου, δέν ξεχνάω κι άπ' όποιο δρόμο κι άν περνά, έτσι όπως λές θά κάνω.

Μ' αυτές τις οδηγίες της άρχίνησε ή μητέρα. Μά τή συνέχεια θά σ' πω, παιδιά μου, άλλη μέρα. Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

— ΠΡΟΣΕΞΕ ΤΙΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΜΟΥ.

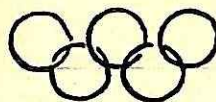
— ΕΔΩ ΒΑΘΙΑ ΘΑ ΤΙΣ ΧΩΣΩ.

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΟΥ ΤΕΞΕΡΑ.

ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΕΚΕΦΕΙΣ ΜΟΥ...

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Τό άγώνισμα τής σφυροβολίας στήν Έλλάδα πολλοί λίγοι φιλάθλοι τό παρακολουθοῦν, καί λίγοι είναι οί άθληταί, πού άσχολοῦνται μ' αὐτό. Ό κυριώτερος λόγος είναι ότι τό Παναθηναϊκό Στάδιο δέν έχει βαλβίδα σφυροβολίας, γι' αὐτό είναι στενό καί ή διεξαγωγή του άγωνίσματος εκεί θάταν επικίνδυνη. Έτσι σ' όλους τους μεγάλους καί τους διεθνείς άγώνες, οί θεαταί δέν βλέπουν παρά μόνον τήν στέφι των νικητών τής σφυροβολίας, πού γίνεται στό Στάδιο κι έλάχιστοι άπ' αὐτούς πηγαίνουν στό γυμναστήριο του Έθνικοῦ, του Πανελληνίου καί του Πανωνίου όπου ὑπάρχουν τά «κλουβιά» όπως λέγονται οί σιδηρόφρακτες βαλβίδες του άγωνίσματος, γιά νά παρακολουθήσουν τήν διεξαγωγήν του. Άλλά εκτός αὐτοῦ είναι καί τό γεγονός ότι ή σφυροβολία είναι ένα πολύ δύσκολο άγώνισμα, πού απαιτεί τεράστιες δυνάμεις όχι μόνο, στό χέρι, αλλά καί στό πόδι άξαιρετικά ισχυρή καί εύλύγιστη μέση. Έτσι ή καθυστέρησίς μας στή σφυροβολία μπρός στό άλλα κράτη, είναι πιό αίσθητή άπ' τά ὑπόλοιπα 21 άγωνίσματα του Όλυμπιακοῦ προγράμματος.

Τό νέο Έλληνικό ρεκόρ, πού έπέτυχε στό τέλη Οκτωβρίου του 1962 ό νεαρός πρωταθλητής του Πανελληνίου Μπαμπανιώτης μέ βολήν 60 μ. 22, έφερε στό προσκήνιο του ενδιαφέροντος τό παραμελημένο αὐτό άγώνισμα κι εθιμούργησε έλπίδες γιά μιά εξέλιξι. Ή καλή αὐτή βολή του Μπαμπανιώτη κι άλλες καλύτερες ακόμα, πού έπέτυχε σέ προπονήσεις, όφείλονται στό ότι ό εικοσαετής αὐτός άθλητής άρχισε τελευταία νά ρίχνη τήν σφύρα μέ τέσσερις στροφές. Πρέπει ακόμα νά σημειωθί ότι στήν σφυροβολία, γιά τους λόγους, πού προαναφέραμε, οί άθληταί πετυχαίνουν τις

καλλίτερες επιδόσεις τους σέ μεγαλύτερη ηλικία καί συνήθως γύρω στό 30.

Άν κάνουμε μιά άναδρομή στό παρελθόν, θά ιδούμε ότι πολύ λίγοι ήσαν εκείνοι, πού άσχολήθηκαν μέ τήν σφυροβολία κι ακόμα λιγώτεροι αὐτοί, πού έπέτυχαν κάπως αξιόλογα ρεκόρ. Έποχή γιά τό άγώνισμα είχε άφήσει τό 1936 ό Χρήστος Δημητρόπουλος του Πανελληνίου, πού άφού κατέρριψε γιά πρώτη φορά τήν ελληνική επίδοσι τό 1934 μέ 43 μ. 42, μετά δυό χρόνια, τό 1936, έπέτυχε νά τήν βελτιώσῃ τρεις κατά συνέχεια φορές μέ 46. 20, 47. 65

Μπαμπανιώτης, ό νέος πρωταθλητής τῆς σφυροβολίας

καί 50 μ. 22. Αὐτό τό τελευταίο ρεκόρ έκανε μεγάλη εντύπωση τήν εποχή εκείνη καί δίκαια, γι' αὐτό οί καλλίτερες επιδόσεις του κόσμου τότε μόλις πλησίαζαν τά 60 μέτρα. Ό Δημητρόπουλος ὑπῆρξε ό μεγαλύτερος άθλητής τής σφυροβολίας στή χώρα μας, αλλά τό ρεκόρ του χρειάστηκε 21 ακριβώς χρόνια γιά νά καταρριφθί τό 1957 άπό τόν Μαραγκουδάκη του Πανωνίου μέ 52 μ. 46. Τόν ίδιο χρόνο παρουσιάστηκε κι ό Μανωλιάς του Έθνικοῦ, πού κατώρθωσε νά βελτιώσῃ δυό φορές τήν Έλληνική επίδοσι μέ 52. 54 τήν πρώτη καί 53. 80 τήν δεύτερη. Τό 1959 ό Κουβελογιάννης του Έθνικοῦ έρριξε τήν σφύρα στό 54. 35,

άλλ' ό Μανωλιάς, του ξαναπῆρε τό ρεκόρ μέ 54. 81 γιά νά τό ξανακερδίσῃ τόν ίδιο χρόνο ό Κουβελογιάννης μέ 55. 21. Τό 1959 όμως ήταν ένα άπό τά άποδοτικώτερα χρόνια γιά τήν Έλληνική σφυροβολία, γι' αὐτό έμφανίστηκε στό στίβο ένας καινούργιος καλός άθλητής, ό Πολίτης, του Παναθηναϊκοῦ, πού κατέρριψε τρεις φορές τήν Πανελλήνιο επίδοσι μέ 55. 24, 56. 06 καί 56. 99. Τόν επόμενο χρόνο, δηλαδή τό 1960 ό Πολίτης έφθασε τά 57 μ. 27, αλλά τόν ξεπέρασε ό Κουβελογιάννης μέ 10. εκατοστά περισσότερο. Τό 1961 ό Πολίτης έδραϊώθηκε μόνος στόν πίνακα των «ρέκορντμεν» μέ βολήν 58 μ. 64, πού ήταν τό Πανελλήνιο ρεκόρ μέχρι τις 30 του περασμένου Οκτωβρίου, όποτε ό Μπαμπανιώτης πέρασε τό «φράγμα» των 60 μέτρων.

Άρχίσαμε όμως τήν ιστορία τής σφυροβολίας στήν Έλλάδα άπό τό 1936 μέχρι τώρα. Άν κι έχουμε μιλήσει κι άλλωτε γι' αὐτήν, θάπρεπε νά ὑπενθυμίσουμε ότι ή σφυροβολία είναι τό νεώτερο άγώνισμα, πού εισήλθε στήν Έλλάδα, μέ πρώτον ρεκόρντμεν τό 1930 τόν Δημ. Καραμπάτην του Πανωνίου, πού έρριξε 31 μ. 68. Άκολούθησεν ό Μανής του Έθνικοῦ, πού έβελτίωσε τρεις φορές τήν Έλληνικήν επίδοσι τό 1931 μέ 32. 86, 34. 51 καί 34. 52 καί τόν επόμενο χρόνο έμφανίστηκε ό Πετρόπουλος του Έθνικοῦ, πού πέρασε δυό φορές, τό 1932, τό ρεκόρ μέ 36. 72 καί 38. 16 Έπ' αὐτό έπ' αὐτό έβελτίωσε ό Βεϊνόνγλου του Πανελληνίου τό 1933 μέ βολήν 39. 65, αλλά τόν ίδιο χρόνο ό Πετρόπουλος ξαναπῆρε τό ρεκόρ μέ 41. 80, γιά νά φανή τό 1934 ό Δημητρόπουλος μέ 43. 42 καί νά ξανακερδίσῃ τόν τίτλο του ρεκόρντμεν ό Πετρόπουλος μέ 44 μέτρα. Ύστερα άρχισε ή κυριαρχία του Δημητρόπουλου, πού προαναφέραμε. Όπως είπαμε, έπειδή βαλβίδες σφυροβολίας διαθέτουν μόνον τά γυμναστήρια Πανελληνίου, Έθνικοῦ καί Πανωνίου, δλοι οί πρωταθληταί του άγωνίσματος προέρχονται άπ' τά σωματεία αὐτά μέ μοναδική εξαίρεσι τόν Πολίτη του Παναθηναϊκοῦ. Έκτός άπ' αὐτούς, πού κατώρθωσαν νά γράψουν τό όνομά τους στόν πίνακα των ρεκόρντμεν, αξιόλογοι σφυροβόλοι γιά τήν εποχή τους ήσαν, ό Όρφανός, ό Τρουλινός κι ό Χαρισιάδης άπ' τόν Έθνικό, καί ό Πέτρος Παπαγεωργίου καί ό Άν. Γεωργούλης άπ' τόν Πανελλήνιο.

Μετά τήν επιτυχία του νεοῦ Μπαμπανιώτη, τόν ὑπολογισμό συναγωνισμοῦ του Πολίτη καί τήν εμφάνισι των έφήβων Μπεδέλη καί Δαμίγου, άνοίγουν νέοι όρίζοντες γιά τήν εξέλιξι του άγωνίσματος τής σφυροβολίας στή χώρα μας.

(Μετάφρασις Κ. Παπαντωνοπούλου)

ΟΙ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΕΣ ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΑΣ

ΒΑΣ. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Στο δωμάτιο, που μελετούσε ο Άλκης, δίπλα στο εικόνισμα, ήταν κρεμασμένος ένας γεωγραφικός χάρτης, που είχε την Έλλάδα. Πόσες φορές δεν στεκόταν και την έβλεπε!

Έβλεπε προς βοράν τα σύνορά της με τη Βουλγαρία, τη Νοτιοσλαβία, την Άλβανία. Άνατολικά έβλεπε την Κωνσταντινούπολη. Έβλεπε το Αιγαίον πέλαγος με τα πανέμορφα νησάκια του.

Σάν χαριτωμένα θαλασσοπούλια, που κολυμβούν στο νερό φαίνονταν τα νησάκια εκείνα. Τί περίεργα σχήματα, που είχαν! Πόσο θα ήθελε ο Άλκης να τα επισκεφθώ! Πόσο θα ήθελε να γνώριζε τη Μακεδονία, που έζησε ο Μέγας Άλέξανδρος, που έπνευε το Βουκεφάλα, το περίφημο άλογο!

Δυτικά στο Ίόνιο έβλεπε την ωραία Κέρκυρα, την Κεφαλονιά, την Ίθάκη, την πατρίδα του Όδυσσέα και τα άλλα πανώρια νησάκια μας.

Στη Μεσόγειο έβλεπε την ήρωική Κρήτη, την όμορφη Ρόδο και τα άλλα παινεμένα Δωδεκάνησα. Και άνατολικότερα κάτω την πολύπαθη Κύπρο.

Ύστερα έριχνε τα μάτια του και κοιτάζε τη Θεσσαλία, τη Στερεά Έλλάδα, την Πελοπόννησο και τα θαύμαζε όλα. Όλα μέρη γεμάτα θρύλους, κατορθώματα και ήρωισμούς, συλλογιόταν ο Άλκης. Και του έρχονταν στο νου όλα είχε διαβάσει για τους Άργοναύτες με το Χρυσόμαλλο δέρμα,

για τον Τρωικό πόλεμο με τον Άχιλλέα, τον Πάτροκλο, τον Άγαμέμνονα, τον Όδυσσέα και τους άλλους θάνατους ήρωες.

Κάποια ημέρα, ο Δρόσος, ο πατέρας του Άλκη, έλαβε από την πατρίδα του ένα γράμμα. Παρόμοια γράμματα λάβαινε τακτικά. Οί πατριώτες του τον κατάντιζαν συχνά με όσα γίνονταν στο χωριό τους.

Τή φορά αυτή του έγραφαν, για το σχολείο της Μυρτιάς. Πώς είχαν συγκεντρώσει ύλικά για να κτίσουν καινούργιο. Το παλιό που είχαν, είχε καταντήσει έτοιμόρροπο. Κόντευε να πέση και να σκοτώση τα παιδιά.

Ο Άλκης άκουσε τον πατέρα του να διαβάζει στη μητέρα αυ-

Σ. Γ. ΚΩΣΤΑΡΙΔΗ ΧΙΟΝΙ

Πλήθος χιόνι
σά σεντόνι
σκέπασε όλα τα βουνά.

Και νιράδες
άδελφάδες
πέφτουν κάτω σιγαλά.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Να κι ο άη Βασίλης, νάτος
χιονισμένος γελαστός
από δώρα είναι γεμάτος
νάτος έφθασε κι αυτός.

Με χαρές, άς τον δεχθούμε
γέροι, νέοι και παιδιά.
Όλοι άπάντε άς χαρούμε
κι άς άνοιξη ή καρδιά. Σ.Α.

το το γράμμα και το λαμπρό Έλληνόπουλο δεν έχασε καιρό. Την άλλη ημέρα, όταν πήγε στο μάθημα, είπε για το γράμμα στα Άμερικανόπουλα, τους φίλους του, που ήταν όλοι τους Έρυθροσταυρίτες. Τους παρακάλεσε να βοηθήσουν για το σχολείο της Μυρτιάς.

— Καλά είναι να το πούμε και στο Δάσκαλό μας, σύστησαν οί φίλοι του. Άς τον παρακαλέσωμε να γίνη μια σχολική γιορτή και όσα χρήματα μαζευτούν να τα στείλωμε στη Μυρτιά.

Και ή γιορτή έγινε με τραγούδια, με ποιήματα, με διαλόγους, που όλα θύμιζαν Έλλάδα. Ο Δάσκαλος πρωτοστάτησε, έτρεξε κουράστηκε και ή γιορτή σημείωσε έπιτυχία μεγάλη.

Έρυθροσταυρίται έν δράσει Juniors at work

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καρυάς Έλασσόνας.
Juniors of the Elem. school Karyia,

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λειβαδιάς Σιντικής.
Juniors of the Elem. school Levadia.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μυγδαλιάς Καλαβρύτων.
Juniors of Elem. school Mygdalia.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Άγ. Βαρβάρας με δώρα διά το Γηροκομείον.
Juniors of Elem. school Aghia Barbara with gifts for the Home for the Aged.

Άπό τη Λαογραφία μας

Η ΑΛΕΠΟΥ ΚΑΙ Ο ΛΥΚΟΣ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Η άλεπού είναι ή μεγάλη ήρωίδα των λαϊκών παραμυθιών, εκείνη για την οποία όλοι οί λαοί έχουν πλάσει τις περισσότερες και τις πιο χαριτωμένες ιστορίες. Στις σχέσεις της με τον άνθρωπο και τα άλλα ζώα θα βρή πάντα τον τρόπο να βγή άφελημένη, χάρις στην πονηριά και την εύτροφία της. Κι όχι μονάχα καταφέρνει να ξεγελά τα μικρά ζώα, αλλά πολλές φορές κατορθώνει να ξεγλυστρά κι από τον επικίνδυνο σύντροφό της, τον λύκο, που πολλές φορές είναι έτοιμος να την κατασπαράξη. Μια τέτοια ιστορία, που μάς δείχνει τον χαρακτήρα των δύο ζώων και ιδιαίτερα την έξυπνίδα της άλεπούς, είναι και ή ακόλουθη.

Κάποτε μια άλεπού, ενώ γύριζε μέσα στο δάσος, έπεσε μέσα σ' ένα δόκανο και πιάστηκε. Άρχισε τότε να στριφογυρίζει άπάνω και κάτω, δεξιά κι άριστερά μήπως γλυτώσει, αλλά δεν τό κατάφερε. Είδε λοιπόν κι άπόείδε πώς δεν έχει γλυτωμό και σκέφθηκε να χρησιμοποιήση την πονηριά της για να σωθή. Άπεφάσισε να κάνει την πεθαμένη. Ξαπλώθηκε κάτω φαρδειά πλατειά κι έκλεισε τα μάτια. Έπειτα από λίγο ήλθε ο άνθρωπος, που είχε στήσει το δόκανο, είδε την άλεπού τής έδωσε μια κλωτσιά, την σήκωσε και την πέταξε έξω από το δόκανο. Η άλεπού άλλο που δεν ήθελε. Πετάχτηκε άμέσως επάνω και τόβαλε στα πόδια, όσο πιο γρήγορα μπορούσε. Γυρίζει ο άνθρωπος να κοιτάξει, τί να ιδή; Η άλεπού είχε κιόλας φτάσει στην άκρη του δρόμου. «Βρέ παμπό-

«Μην κάνεις έτσι, σύντροφε, δεν είναι τίποτε».

νηρη, τής φώναξε τότε ο χωρικός, που θα μου πäs; Δεν θα σε πετύχω άλλη φορά; Τότε να

ιδούμε αν θα ξαναγλυτώσης!» Η άλεπού γελώντας είχε κιόλας χωθή μέσα στο πυκνό δάσος. Αλλά ή χαρά της δεν κράτησε πολύ. Δεν είχε προφθάσει καλά-καλά να σταθή να ξανασάνη και βλέπει να τρέχει καταπάνω της ένας λύκος, όρμητικός κι άγριεμένος. Όπως ήταν κουρασμένη, που πόδια για να ξεφύγει; Την άρπαξε ο λύκος απ' τα πόδια κι ήταν έτοιμος να την κατασπαράξη. Άλλά και τώρα ή άλεπού, πάνω στον τρομερό κίνδυνο, που την άπειλούσε, δεν έχασε την ψυχραιμία της. Στην άγωνία της να γλυτώσει, σκέφθηκε ένα τρόπο να παγιδέψη τον λύκο: «Στάσου, του λέει, σύντροφε, στάσου πριν με ξεσχίσης να σου δείξω κάτι!» — «Τί είναι;» την ρωτάει ο λύκος.

— «Ένα θαυμαστό πράγμα, που τώρα γνώρισα κι εγώ και που δεν πρέπει να το χάσεις κι εσύ...»

— «Σάν τί πράγμα;» ξαναρώτησε με περιέργεια ο λύκος.

— «Έλα, πάμε μαζί και θα στο δείξω!...» του άπαντά ή άλεπού. Κι όπως έκείνος κοντοστεκότανε, τον πήρε μαζί της με νέες ύποσχέσεις και τον έφερε από το δρόμο, που ήταν στημένο το δόκανο. Σάν έφθασαν εκεί, ή άλεπού γύρισε στον λύκο του έδειξε το δόκανο και του είπε: «Τό βλέπεις αυτό; Άνέβα επάνω, δοκίμασε και θα ιδής τί θαυμάσιο πράγμα είναι!...»

Την πίστεψε ο κουτός ο λύκος, προχώρησε μ' όρμη, ανέβηκε στο δόκανο και καθώς έβαλε μέσα τα πόδια του, έπεσε και πιάστηκε στην παγίδα. Πολεμάει να βγή, τινάζεται από δώ, τραντάζεται από κεί, που να το καταφέρει;

— «Άχ! τί μου 'καμες, κυρά Άλεπού, τής φωνάζει, τώρα πώς θα γλυτώσω από δώ;»

Τον πλησιάζει τότε ή άλεπού και του λέει: «Μην κάνης έτσι, σύντροφε, δεν είναι τίποτε. Κι εγώ την έπαθα σαν και σένα και στριφογυρίζω πάνω και κάτω, αλλά δεν κατάφερα να βγώ. Θα σου δώσω λοιπόν μια συμβουλή. Να κάνης τον πεθαμένο κι έτσι το άφεντικό, που έχει το δόκανο, θα σου δώση μια κλωτσιά και θα σε πετάξω έξω... Έγώ τώρα

φεύγω... Γεια σου και καλή τύχη!». Κι άπομακρύνθηκε όσο πιο γρήγορα μπορούσε μήπως την πάρη είδησι ο χωρικός, που είχε το κτήμα. Ο λύκος θέλοντας και μη, άφου είδε πώς άλλη θεραπεία δεν ύπήρχε, άπλώθηκε ίσια κι έκαμε τον ψόφιο. Έπειτα από λίγο ήλθε ο άφέντης, που είχε το δόκανο, είδε τον λύκο ξαπλωμένο επάνω σαν ψόφιο, αλλά δεν έπεσε στην παγίδα. «Δεν μου λες κύρ-λύκε, φωνάζει, τί φαντάζεσαι; Πώς θα μου την φτιάξης κι εσύ σαν την άλεπού και θα φύγης; Άμ' δεν θα την γλυτώσης, φίλε μου!...» Κι άρπάζει την άξίνα του, δίνει μια κατκέφαλα στον λύκο και τον αφήνει στον τόπο.

Έτσι, ο κουτός λύκος έχασε τη ζωή του, ενώ ή τετραπέρατη άλεπού τα κατάφερε και τις δυό φορές να γλυτώσει χάρις στην έξυπνάδα της.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μοδίου Λαγκαδά μετά την δειροφυτεύσει.
Juniors of Elem. school Modion, Macedonia, working for the reforestation.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Γλώσσης Σκοπέλου άναδασώνουν μικρόν λόφον πλησίον του Σχολείου των.

Juniors of Elem. school Glossa, Scopolos planting trees.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Εύκαρπίας Νιγρίτης βοηθούν εις την άνοικοδόμησιν του σχολείου.

Juniors of the Elem. school Ephkarpia, Macedonia, helping in the reconstruction of their school

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

‘Ο ‘Ελληνικός ‘Ερυθρός Σταυρός
Νεότητος εϋχεται εις τούς φίλους
αναγνώστας και συνεργάτας του
υγείαν και ευτυχίαν διά τὸ
Νέον ‘Ετος 1963.

ΑΙ ΥΙΟΘΕΣΙΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

- 1) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Κυψέλης Πρεβέζης 1 δέμα με χαμαί-μυλον ἀπ’ εϋθείας εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Πρεβέζης.
- 2) Τὸ Ζ’ Δημ. Σχολεῖον Ξάνθης 1 δέμα με σχολ. εἶδη καὶ φαρμακευτικὸν ὑλικὸν ἀπ’ εϋθείας εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Λευκοπέτρας Ξάνθης.
- 3) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Ζυγοῦ Α’ ἑκπαίδ. Περιφ. Ξάνθης 1 δέμα με σχολ. εἶδη καὶ φαρμακευτικὸν ὑλικὸν εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Βελόνης Ξάνθης.
- 4) Τὸ 2ον Δημ. Σχολεῖον Ζωγράφου Ζ’ ἑκπαίδ. Περιφ. Ἀθηνῶν (Τάξις ΣΤ’) 2 δέματα με βιβλία, γραφικὴν ὕλην καὶ εἶδη ἱματισμοῦ ἀπ’ εϋθείας εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Πορτί Καρδίσης.
- 5) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Λεχαινῶν 2 σάκκους με ἱματισμὸν ἀπ’ εϋθείας εἰς τὰ Δημ. Σχολεῖα Συκιᾶς Α’ ἑκπαίδ. Σερρών καὶ Προμαχώνας ἑκπαίδ. Περιφ. Σιντικής.
- 6) Τὸ Θεολόγειον Δημ. Σχολεῖον Νικεῖων Νισύρου Δωδεκανήσου 1 δέμα με σχολικά εἶδη ἀπ’ εϋθείας εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Παλαιχωρίου Ἀργαφῶν Εὐρυτανίας.
- 7) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀλιάρτου Λεβαδείας (Τάξις Δ’) 1 δέμα με εἶδη βοηθείας διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀντικυθήρων.
- 8) Ἡ Ἐρυθροσταυρίτισσα μαθήτρια Χαρούλα Τσαυλοπούλου 1 δέμα με σχολ. βιβλία διὰ τὸ Γυμν. Παρ)μα Δερβιζιάνων Ἰωαννίνων.
- 9) Ἡ Ἐρυθρ)σα μαθήτρια τῆς Γ’ τάξεως Γυμνασίου Πόρου Εὐαγ. Βέττα 1 δέμα με εἶδη ἱματισμοῦ διὰ τὴν μαθήτριαν Σοφ. Μανιάτη τοῦ Δημ. Σχολεῖου Πλατανίου Ναυπακτίας.
- 10) Τὸ Ἰδιωτικὸν Γυμνάσιον «ΜΑΡΙΑ ΚΡΙΚΟΥ» Ἀθηνῶν 8 δέματα με εἶδη ἱματισμοῦ διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Φωτεινοῦ Ἰωαννίνων.
- 11) Τὸ 19ον Δημ. Σχολεῖον Α’ Περιφ. Ἀθηνῶν 12 δέματα με εἶδη ἱματισμοῦ διὰ τὰ Δημ. Σχολεῖα Ὁξυᾶς Μουζακίου, Πλατάνου Εὐρυτανίας, Νεοχωρίου Κυλλήνης, Ἀνω Φιγαλείας (Παυλίτσα) Ἀνδριτσαινῆς Ὀλυμπίας.
- 12) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Γέρακα Ἀττικής 3 δέματα με γραφικὴν ὕλην διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀντικυθήρων.
- 13) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀλιάρτου Λεβαδείας 1 δέμα με σχολ. εἶδη διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Κεραινοῦ Βάλτου.
- 14) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Ὀλύμπου Χίου 1 δέμα διὰ τοὺς στρατιώτας ἀκριτικοῦ φυλακίου περιοχῆς Σερρών.
- 15) Τὸ Οἰκονομικὸν Γυμν. Θηλέων Ἀθηνῶν 4 δέματα με διάφορα εἶδη διὰ τὰ Δημ. Σχολεῖα Καταφυγίου, Ἀναβρυτῆς καὶ Γουλεμίου Ναυπακτίας.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Φουρνοφαράγρου Μονοφατισίου Β’ Περιφ.
Ἡρακλείου Κρήτης φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Fournofarangon Crete
planting trees.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

- 1) Πρέπει νὰ συμπληρωθοῦν καὶ νὰ μᾶς σταλοῦν τὸ ταχύτερον τὸ Γενικὸν Δελτίον ἐγγραφῆς τοῦ σχολείου εἰς τὸν Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ ἐν συνεχείᾳ αἱ καταστάσεις ἐγγραφῆς Ἐρυθροσταυριτῶν.
- 2) Ἐπιστροφαὶ φυλλαδίων Περιοδικοῦ γίνονται δεκταὶ μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου μηνός, δηλ. φυλλάδια Δεκεμβρίου 1962 θὰ γίνωνται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1963.
- 3) Τὰ ἐμβάσματα διὰ τὸ Περιοδικὸν νὰ μὴ στέλλωνται προσωπικῶς, ἀλλὰ ἀποσώπως. «Ἐλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», ὁδὸς Λυκαβηττοῦ 1, διότι ἄλλως δυσχεραίνεται ἡ εἰσπραξις.
- 4) Πωλεῖται εἰς τὰ γραφεῖά μας βιβλίον Πρώτων Βοηθειῶν βιβλιοδετημένον ἀντὶ 7,50 δρχ., διὰ τὰς ἐπαρχίας ἐπὶ πλέον 2,50 δρχ. διὰ ταχυδρομικά.
- 5) Ὑπάρχουν εἰς τὰ Γραφεῖά μας ὠραῖα μεταλλικὰ σήματα Ε.Ε.Σ.Ν. ἀντὶ 0,50 δρχ. ἕκαστον, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλονται κατόπιν παραγγελίας καὶ ἀποστολῆς τοῦ ἀντιτίμου.
- 6) Πρέπει νὰ στέλλετε εἰς τὰ Γραφεῖά μας σύντομον περίληψιν τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς δράσεως τῶν μαθητῶν διὰ νὰ δημοσιεῦμεν εἰς τὸν Περιοδικὸν καὶ νὰ ἐνημερώνωμεν σχετικῶς τὴν Γενεὴν.
- 7) Αἱ ἀποστέλλόμεναι πρὸς δημοσιεῖσιν φωτογραφαὶ νὰ ἀπεικονίζουσιν Ἐρυθροσταυρικὴν δρασίαν καὶ νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν παραστατικώτεραι, ὥστε ἡ ἐπεξηγήσις νὰ εἶναι σχεδὸν περιττὴ (π.χ. μαθηταὶ φυτεύοντες δένδρα ὅχι μεταβαίνοντες ἢ ἐπιστρέφοντες κ.λ.π.) καὶ τὰ πρόσωπα νὰ φαίνονται τελείως ἀπορροφημένα ἀπὸ τὴν ἐργασίαν, τὴν ὅποιαν ἐκτελοῦν.
- 8) Κατὰ τὸ 1963, ἔτος ἑορτασμοῦ τῆς 100ετηρίδος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, πρέπει νὰ ἐνταθῇ ὅσον τὸ δυνατόν ἡ δραστηριότης τῶν ὁμάδων Ε.Ε.Σ.Ν. εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς (ὕγιεινῃ, καθαριότητος, μαθήματα α’ βοηθειῶν, βοήθεια ἐνδεῶν, ἐπισκέψεις νοσοκομείων, ἐτοιμασία λευκωμάτων σχολ. ἀλληλογραφίας με πρωτοτυπίαν καὶ πληρότητα ὥστε νὰ διακριθοῦν εἰς τοὺς ὁργανωθεσμένους κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο Διεθνεῖς Ἐκθέσεις, πίνακες με θέματα ἀπεικονίζοντα α) τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., β) ἡθὴ καὶ ἔθιμα κλπ.).

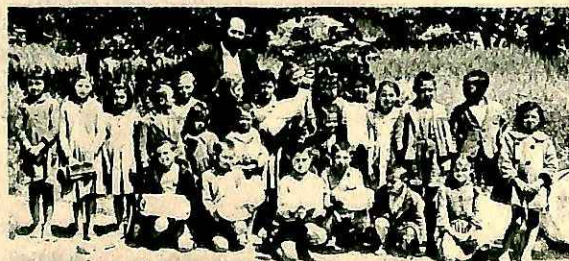
Juniors of the Elem. school Aegani, Thessaly in their school garden.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Αἰγάνης Λαρίσης εἰς τὸν σχολικὸν κήπον.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κ. Μετοχίου Λασηθίου με δέματα δι’ ἀπόρους οἰκογενεάς.

Juniors of the Elem. school K. Metochi, Crete, with gifts for poor families.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Ο ΚΑΛΟΚΤΕΝΗΣ ΠΟΛΙΟΥΧΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΤΩΝ ΘΗΒΩΝ

Ὡς γνωστὸν, αἱ περισσότεραι πόλεις τῆς πατρίδος μας, προστατεύονται ὑπὸ ἐνὸς Ἀγίου, ὁ ὁποῖος λέγεται πολιοῦχος ἢ προστάτης αὐτῶν. Εἰς ἐξ αὐτῶν εἶναι καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, ὁ Καλοκτένης, ὁ προστάτης τῶν Θηβῶν. Κατήγετο ἐκ Κων)λέως καὶ ἦτο γόνος πλουσίων γονέων. Οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἐπεὶ ὁ Θεὸς δὲν ἐχάρισεν εἰς αὐτοὺς τέκνα, προσήχοντο μέρα καὶ νύχτα γονυκλινεῖς πρὸ τῆς ἁγίας εἰκόνος τῆς Θεομήτορος καὶ παρεκάλουν αὐτὴν θερμῶς ὅπως εὐδοκήσῃ καὶ χάρισῃ εἰς αὐτοὺς τέκνον, μετὰ τὴν ὑπόσχεσιν, ὅταν ἔλθῃ εἰς κατάλληλον ἡλικίαν νὰ ἀφιερῶσιν αὐτὸν εἰς τὴν λατρίαν τοῦ Θεοῦ. Οὕτω κατὰ τὸ ἔτος 1125 ἢ 1130 μ.Χ. εἰς τὴν Κων)λιν ἐγεννήθη ὁ Ἰωάννης ὁ Καλοκτένης. Οἱ γονεῖς τοῦ Ἰωάννου δὲν ἐλησμόνησαν τὴν ὑπόσχεσιν τῶν πρὸς τὴν Θεομήτορα καὶ ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ἐφρόντισαν δι’ ὅλων τῶν ἀφθόνων μέσων, τὰ ὁποῖα διέθετον, νὰ δώσουν εἰς τὸν μικρὸν Ἰωάννην ἀρίστην Κοινωνικὴν καὶ Χριστιανικὴν ἀγωγήν. Ἀπὸ νεαρᾶς ἀκόμη ἡλικίας ὁ Ἰωάννης ἐγνώριζε πολλὰ περὶ χριστιανικῆς θρησκείας ὡς καὶ πολλοὺς ψαλμούς. Μίαν ἡμέραν πάλαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ τὸν ἀκάθιστον Ὑμνον καὶ τελειῶνων μετὰς λέξεως «Χαίρε Νύμφη Ἀνύμφευτε» ἐνόμισε, ὅτι εἶδεν πρὸ αὐτοῦ τὴν Θεομήτορα ἢ ὁποῖα τοῦ εἶπεν: «Χαίρε καὶ σὺ προστάτα τῶν Θηβῶν!» Ἐκ τοῦ ὁράματος τούτου ἐπέειθε ὁ Ἰωάννης, ὅτι προωριζέτο διὰ τὴν ἀσκήσιν ὑψηλῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων καὶ ἐπέδωθε μετὰ ζήλου εἰς τὴν τελείαν θρησκευτικὴν του κατάρτισιν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀπ’ ἐνὸς μὲν οἱ Νορμανδοὶ ἀπ’ ἑτέρου δὲ οἱ Σταυροφόροι διὰ τὸν ἐπιδρομῶν των ἐναντίον τῆς τότε μεγάλης καὶ ἀνθούσης πόλεως τῶν Θηβῶν, ἐπέφερον τεραστίαν καταστροφάς. Καθημερινῶς διεπράττοντο ἀνήκουστα κακοεργήματα εἰς βάρος τῶν Θηβαίων, τὰ ὁποῖα ὁ τότε Μητροπολίτης Θηβῶν δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποτρέψῃ καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ μεγάλης μελαγχολίας, ἀπέθανε. Μεγά χἀος κοινωνικὸν καὶ θρησκευτικὸν ἐβασίλευσε τότε εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς Βοιωτίας. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κων)λέως γνωρίζουσα τὰς μεγάλας θρησκευτικὰς καὶ διοικητικὰς ἰκανότητας τοῦ Ἰωάννου, ἀπέστειλε αὐτὸν εἰς Θήβας ὅπως καταλάβῃ τὸν Μητροπολιτικὸν θρόνον. Ἀμα τῇ ἀφίξει τοῦ Μητροπολίτου Ἰωάννου τοῦ Καλοκτένου ἐν Θήβαις, οἱ ἀπελπιμένοι κάτοικοι, γνωρίζοντες τὰς πολλαπλὰς ἰκανότητας τοῦ Ἰωάννου, προσέβλεπον εἰς αὐτὸν ὡς τὸν Θεόπεμπτον ἄνθρωπον, ὅστις θὰ ἐσωζεν αὐτοὺς καὶ θὰ τοὺς ὡδήγει εἰς τὴν θρησκευτικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνόρθωσιν. Αἱ ἐλπίδες των αὐταὶ δὲν διεψεύσθησαν καθ’ ὅσον ὁ Μητροπολίτης Ἰωάννης ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του ἐν Θήβαις, ἐπέδωθε εἰς τὴν ἐκ βάθρων ἀναδιοργάνωσιν τῆς ἐκκλησίας ἀνεγείρας πρὸς τοῦτο περικαλλεῖς ναοὺς. Ἡ δρᾶσις του ὁμως δὲν

περιορίσθη μόνον εἰς τὰ θρησκευτικὰ ζήτηματα, ἀλλὰ ὡς ἑξάρχος πάσης Βοιωτίας ἐπεξέτεινε τὴν δρᾶσιν του καὶ εἰς τὰ Διοικητικὰ ζήτηματα ἐπιδοθεὶς πρὸς τοῦτο εἰς ἔργα εὐποιίας. Συνεκέντρωσε τὰ ὕδατα τοῦ Ἰσμήνου ποταμοῦ εἰς μίαν κοίτην, διὰ τῶν ὑδάτων τοῦ ὁποῖου ἐκνοῦντο πολλοὶ ὑδρόμυλοι. Ἐκτίσεν Γηροκομεῖον ὅπου εὗρισκον ἀσυλον οἱ πτωχοὶ γέροντες. Ἀνήγειρε Πτωχοκομεῖον ὅπου οἱ πτωχοὶ ἐτύγχανον πάσης περιποίησεως. Νοσοκομεῖα ὅπου ἐνοσηλεύοντο οἱ ἀσθενεῖς, Παρθενῶνα ὅπου αἱ κόραι τῶν Θηβῶν ἐμάθωνον διαφόρους τέχνας διὰ νὰ ζήσουν. Ἀλλὰ καὶ διαφόρους ὁδοὺς κατεσκεύασεν ὡς καὶ γεφύρας μία δὲ ἐξ αὐτῶν σώζεται μέχρι σήμερον μετὰ τὴν ἐπωνυμίαν «ἡ γεφύρα τοῦ δεσπότη». Τοιαῦτα ἔργα κατάρθωσεν νὰ ἐπιτελῇ ὁ Μητροπολίτης Θηβῶν καὶ ἑξάρχος πάσης Βοιωτίας, ἔχων ὡς βοηθὸν του τὴν πίστιν του εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὴν θέλησιν του.

Ἡ πόλις τῶν Θηβῶν τὸν τιμᾷ καὶ δικαίως ἐνόμισεν αὐτὸν προστάτην αὐτῆς, ἡ δὲ ἐκκλησία τὸν ἀνηγόρευσε ἐν ἁγίῳ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΡΕΝΤΖΟΣ
Γυμνάσιον Θηβῶν

ΓΙΑΤΙ ΑΙΩΡΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΔΟΡΥΦΟΡΟΙ;

Οἱ βασικοὶ νόμοι, ποὺ διέπουν τὴν ὑπαρξὶ τῶν τεχνητῶν δορυφόρων καὶ τῆς πτήσεως ἐν τῷ διαστήματι εἶναι γρηγορήτως, ὁ καθένας κατὰ τὴν ἀξίαν του. Μ’ ὅλο ποὺ οἱ ἐπιστήμονες τοὺς γνωρίζουν ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Νεύτωνος, πῶς ἀκόμη νὰ φαίνονται σὲ πολλοὺς ἀπὸ μᾶς ὅτι εἶναι ἀνιχνιαστικοὶ καὶ δὲν βασίζονται ἐν τῇ πραγματικότητι. Πάντως τὰ παιδιὰ μας θὰ τοὺς καταλαβαίνουν ἀρκετὰ καλά.

Ὅλοι γνωρίζουμε ὅτι ὅσο δυνατότερα ρίξουμε μὴ πέτρα, τόσο μεγαλύτερη ἀπόσταση θὰ διανύσῃ πρὶν πέσῃ ἐπὶ τῆς Γῆς. Ἄν δὲ ἦταν δυνατόν νὰ φαντασθῶμεν τὴν δύναμιν μας πολλαπλασιασθεῖσιν ἐν σὲ ἀνάπτυκτον βαθμὸν ὥστε νὰ μπορούμε νὰ ρίξουμε μὴ πέτρα μετὰ ταχύτητα 15.000 μίλια τὴν ὥρα, ἡ πέτρα θὰ διέτρεχε μεγάλη ἀπόσταση. Στὴν πραγματικότητα θὰ διέσχισε εὐκόλα τὸν Ἀτλαντικὸν Ὑκεανὸν προτοῦ τὴν τραβῇ πρὸς τὰ κάτω ἡ ἐλξις τῆς Γῆς. Ἄς φαντασθῶμεν τώρα πῶς μπορούσαμε νὰ ρίξουμε τὴν πέτρα μετὰ κάπως γοργώτερο ρυθμὸ π.χ. μετὰ 18.000 μίλια τὴν ὥρα. Τί θὰ συνέβαινε τότε;

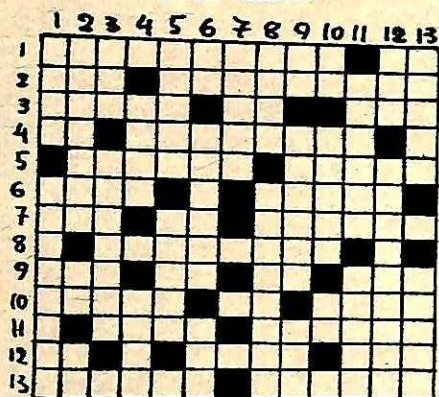
Ἡ πέτρα θὰ διέσχισε καὶ πάλι τὸν Ὑκεανὸν, ἀλλ’ αὐτὴ τὴν φορὰ θὰ πῆγαινε πολὺ μακρύτερα ἀπὸ πρὶν. Θὰ διέτρεχε τόσο μακρινὴ ἀπόσταση, ὥστε, ἀφοῦ οὐσιαστικῶς ἐκανε τὸν κύκλον τῆς Γῆς, θὰ συνέχισε τὴν πτήσιν τῆς ὥς τὸ σημεῖο ἀπ’ ὅπου ξεκίνησε. Καὶ ἐφ’ ὅσον ἐπὶ τὴν προκειμένη φανταστικὴν περίπτωσιν δὲν ὑπῆρχε ἀτμοσφαιρική ἀντίστασις γιὰ νὰ τὴν ἐπιβραδύνῃ ἐν τῇ τροχίᾳ τῆς, θὰ ἐφθανε ἐν τῇ ἀφετηρίᾳ τῆς ἔχοντας ἀκόμη τὴν ἀρχικὴν ταχύτητα τῶν 18.000 μιλίων τὴν ὥρα. Ἔτσι θὰ διέτρεχε νέο

κύκλο γύρω ἀπὸ τὴ γῆ καὶ θὰ ἐξακολουθοῦσε νὰ πέφτῃ μετὰ τὴν διαφορά ὅτι τὸ τόξο, ποὺ πλέον σχηματίζει ἡ τροχία τῆς καὶ ποὺ κλίνει πολὺ ἐλαφρὰ πρὸς τὰ κάτω, θὰ συμπίπτει ἀκριβῶς μετὰ τὴν καμπυλότητα τῆς Γῆς. Γι’ αὐτὸ καὶ θὰ παρέμενε ψηλὰ — ἡ ὁδὸς θάλεγε αὐτὴν ἐπὶ στήμονες ἐν τῇ τροχίᾳ — ἐπ’ ἀόριστο χρονικὸ διάστημα.

Ἐπειδὴ ὁμως ἡ γῆ, ἀντιθέτως πρὸς τὴν παραπάνω φανταστικὴν περίπτωσιν, ἔχει ἀτμόσφαιρα, δὲν μπορούμε νὰ στείλωμε αὐτὴ πέτρας, οὐτε δορυφόρους νὰ στριφογυρίσουν τὸν πλανήτη μας ἐν τῷ ὕψος, ὡς ποῦμε, τῆς κορυφῆς τῶν δένδρων. Οἱ τεχνητοὶ δορυφόροι πρέπει πρῶτα νὰ ἀνυψωθοῦν πάνω ἀπὸ τὰ στρώματα ὅπου ὑπάρχει ἀτμοσφαιρική ἀντίστασις. Αὐτὴ, ὅμως, ἡ ἀντίστασις τῶν δορυφόρων καθίσταται δυνατὴ χάρις ἐν τῇ ἀπουσίᾳ ἀτμοσφαιρικῆς ἀντίστασεως καὶ ἐν τῇ δυνατότητι ἀναπτύξεως ταχύτητας. Πῶς ὁμως νὰ φαίνεται παράδοξον ὅτι τὸ βάρος ἢ ἡ μᾶζα δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μετὰ τὴν τροχίαν ἐνὸς δορυφόρου. Ἄν ἕνα φτερό ἐφευγῇ ἀπὸ ἕνα δορυφόρο βάρους 10 τόνων καὶ τὰ δύο ἀντικείμενα θὰ παρέμεναν μαζί, ἀκολουθώντας τὴν ἴδια τροχίαν ἐν τῷ κενῷ ἀπὸ ἀέρα διάστημα. Ἐπειδὴ ὁμως ὑπάρχουν ἐλάχιστα ἴχνη ἀτμοσφαιρᾶς ἀκόμη καὶ σὲ ὀλίγες ἐκατοντάδες μίλια πάνω ἀπὸ τὴν Γῆ, ἡ ἀντίστασις ποὺ προκαλοῦν τὰ ἴχνη αὐτὰ θὰ συντελέσῃ ὥστε τὸ φτερό νὰ ἀκολουθῇ τὴν ἴδια τροχίαν καὶ φαίνεται παράδοξον ὅτι τὸ βάρος ἢ ἡ μᾶζα δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μετὰ τὴν τροχίαν ἐνὸς δορυφόρου. Ἄν ἕνα φτερό ἐφευγῇ ἀπὸ ἕνα δορυφόρο βάρους 10 τόνων καὶ τὰ δύο ἀντικείμενα θὰ παρέμεναν μαζί, ἀκολουθώντας τὴν ἴδια τροχίαν ἐν τῷ κενῷ ἀπὸ ἀέρα διάστημα. Ἐπειδὴ ὁμως ὑπάρχουν ἐλάχιστα ἴχνη ἀτμοσφαιρᾶς ἀκόμη καὶ σὲ ὀλίγες ἐκατοντάδες μίλια πάνω ἀπὸ τὴν Γῆ, ἡ ἀντίστασις ποὺ προκαλοῦν τὰ ἴχνη αὐτὰ θὰ συντελέσῃ ὥστε τὸ φτερό νὰ ἀκολουθῇ τὴν ἴδια τροχίαν καὶ φαίνεται παράδοξον ὅτι τὸ βάρος ἢ ἡ μᾶζα δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μετὰ τὴν τροχίαν ἐνὸς δορυφόρου. Ἄν ἕνα φτερό ἐφευγῇ ἀπὸ ἕνα δορυφόρο βάρους 10 τόνων καὶ τὰ δύο ἀντικείμενα θὰ παρέμεναν μαζί, ἀκολουθώντας τὴν ἴδια τροχίαν ἐν τῷ κενῷ ἀπὸ ἀέρα διάστημα. Ἐπειδὴ ὁμως ὑπάρχουν ἐλάχιστα ἴχνη ἀτμοσφαιρᾶς ἀκόμη καὶ σὲ ὀλίγες ἐκατοντάδες μίλια πάνω ἀπὸ τὴν Γῆ, ἡ ἀντίστασις ποὺ προκαλοῦν τὰ ἴχνη αὐτὰ θὰ συντελέσῃ ὥστε τὸ φτερό νὰ ἀκολουθῇ τὴν ἴδια τροχίαν καὶ φαίνεται παράδοξον ὅτι τὸ βάρος ἢ ἡ μᾶζα δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μετὰ τὴν τροχίαν ἐνὸς δορυφόρου. Ἄν ἕνα φτερό ἐφευγῇ ἀπὸ ἕνα δορυφόρο βάρους 10 τόνων καὶ τὰ δύο ἀντικείμενα θὰ παρέμεναν μαζί, ἀκολουθώντας τὴν ἴδια τροχίαν ἐν τῷ κενῷ ἀπὸ ἀέρα διάστημα. Ἐπειδὴ ὁμως ὑπάρχουν ἐλάχιστα ἴχνη ἀτμοσφαιρᾶς ἀκόμη καὶ σὲ ὀλίγες ἐκατοντάδες μίλια πάνω ἀπὸ τὴν Γῆ, ἡ ἀντίστασις ποὺ προκαλοῦν τὰ ἴχνη αὐτὰ θὰ συντελέσῃ ὥστε τὸ φτερό νὰ ἀκολουθῇ τὴν ἴδια τροχίαν καὶ φαίνεται παράδοξον ὅτι τὸ βάρος ἢ ἡ μᾶζα δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μετὰ τὴν τροχίαν ἐνὸς δορυφόρου. Ἄν ἕνα φτερό ἐφευγῇ ἀπὸ ἕνα δορυφόρο βάρους 10 τόνων καὶ τὰ δύο ἀντικείμενα θὰ παρέμεναν μαζί, ἀκολουθώντας τὴν ἴδια τροχίαν ἐν τῷ κενῷ ἀπὸ ἀέρα διάστημα. Ἐπειδὴ ὁμως ὑπάρχουν ἐλάχιστα ἴχνη ἀτμοσφαιρᾶς ἀκόμη καὶ σὲ ὀλίγες ἐκατοντάδες μίλια πάνω ἀπὸ τὴν Γῆ, ἡ ἀντίστασις ποὺ προκαλοῦν τὰ ἴχνη αὐτὰ θὰ συντελέσῃ ὥστε τὸ φτερό νὰ ἀκολουθῇ τὴν ἴδια τροχίαν καὶ φαίνεται παράδοξον ὅτι τὸ βάρος ἢ ἡ μᾶζα δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μετὰ τὴν τροχίαν ἐνὸς δορυφόρου. Ἄν ἕνα φτερό ἐφευγῇ ἀπὸ ἕνα δορυφόρο βάρους 10 τόνων καὶ τὰ δύο ἀντικείμενα θὰ παρέμεναν μαζί, ἀκολουθώντας τὴν ἴδια τροχίαν ἐν τῷ κενῷ ἀπὸ ἀέρα διάστημα. Ἐπειδὴ ὁμως ὑπάρχουν ἐλάχιστα ἴχνη ἀτμοσφαιρᾶς ἀκόμη καὶ σὲ ὀλίγες ἐκατοντάδες μίλια πάνω ἀπὸ τὴν Γῆ, ἡ ἀντίστασις ποὺ προκαλοῦν τὰ ἴχνη αὐτὰ θὰ συντελέσῃ ὥστε τὸ φτερό νὰ ἀκολουθῇ τὴν ἴδια τροχίαν καὶ φαίνεται παράδοξον ὅτι τὸ βάρος ἢ ἡ μᾶζα δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μετὰ τὴν τροχίαν ἐνὸς δορυφόρου. Ἄν ἕνα φτερό ἐφευγῇ ἀπὸ ἕνα δορυφόρο βάρους 10 τόνων καὶ τὰ δύο ἀντικείμενα θὰ παρέμεναν μαζί, ἀκολουθώντας τὴν ἴδια τροχίαν ἐν τῷ κενῷ ἀπὸ ἀέρα διάστημα. Ἐπειδὴ ὁμως ὑπάρχουν ἐλάχιστα ἴχνη ἀτμοσφαιρᾶς ἀκόμη καὶ σὲ ὀλίγες ἐκατοντάδες μίλια πάνω ἀπὸ τὴν Γῆ, ἡ ἀντίστασις ποὺ προκαλοῦν τὰ ἴχνη αὐτὰ θὰ συντελέσῃ ὥστε τὸ φτερό νὰ ἀκολουθῇ τὴν ἴδια τροχίαν καὶ φαίνεται παράδοξον ὅτι τὸ βάρος ἢ ἡ μᾶζα δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μετὰ τὴν τροχίαν ἐνὸς δορυφόρου. Ἄν ἕνα φτερό ἐφευγῇ ἀπὸ ἕνα δορυφόρο βάρους 10 τόνων καὶ τὰ δύο ἀντικείμενα θὰ παρέμεναν μαζί, ἀκολουθώντας τὴν ἴδια τροχίαν ἐν τῷ κενῷ ἀπὸ ἀέρα διάστημα. Ἐπειδὴ ὁμως ὑπάρχουν ἐλάχιστα ἴχνη ἀτμοσφαιρᾶς ἀκόμη καὶ σὲ ὀλίγες ἐκατοντάδες μίλια πάνω ἀπὸ τὴν Γῆ, ἡ ἀντίστασις ποὺ προκαλοῦν τὰ ἴχνη αὐτὰ θὰ συντελέσῃ ὥστε τὸ φτερό νὰ ἀκολουθῇ τὴν ἴδια τροχίαν καὶ φαίνεται παράδοξον ὅτι τὸ βάρος ἢ ἡ μᾶζα δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μετὰ τὴν τροχίαν ἐνὸς δορυφόρου. Ἄν ἕνα φτερό ἐφευγῇ ἀπὸ ἕνα δορυφόρο βάρους 10 τόνων καὶ τὰ δύο ἀντικείμενα θὰ παρέμεναν μαζί, ἀκολουθώντας τὴν ἴδια τροχίαν ἐν τῷ κενῷ ἀπὸ ἀέρα διάστημα. Ἐπειδὴ ὁμως ὑπάρχουν ἐλάχιστα ἴχνη ἀτμοσφαιρᾶς ἀκόμη καὶ σὲ ὀλίγες ἐκατοντάδες μίλια πάνω ἀπὸ τὴν Γῆ, ἡ ἀντίστασις ποὺ προκαλοῦν τὰ ἴχνη αὐτὰ θὰ συντελέσῃ ὥστε τὸ φτερό νὰ ἀκολουθῇ τὴν ἴδια τροχίαν καὶ φαίνεται παράδοξον ὅτι τὸ βάρος ἢ ἡ μᾶζα δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μετὰ τὴν τροχίαν ἐνὸς δορυφόρου. Ἄν ἕνα φτερό ἐφευγῇ ἀπὸ ἕνα δορυφόρο βάρους 10 τόνων καὶ τὰ δύο ἀντικείμενα θὰ παρέμεναν μαζί, ἀκολουθώντας τὴν ἴδια τροχίαν ἐν τῷ κενῷ ἀπὸ ἀέρα διάστημα. Ἐπειδὴ ὁμως ὑπάρχουν ἐλάχιστα ἴχνη ἀτμοσφαιρᾶς ἀκόμη καὶ σὲ ὀλίγες ἐκατοντάδες μίλια πάνω ἀπὸ τὴν Γῆ, ἡ ἀντίστασις ποὺ προκαλοῦν τὰ ἴχνη αὐτὰ θὰ συντελέσῃ ὥστε τὸ φτερό νὰ ἀκολουθῇ τὴν ἴδια τροχίαν καὶ φαίνεται παράδοξον ὅτι τὸ βάρος ἢ ἡ μᾶζα δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μετὰ τὴν τροχίαν ἐνὸς δορυφόρου. Ἄν ἕνα φτερό ἐφευγῇ ἀπὸ ἕνα δορυφόρο βάρους 10 τόνων καὶ τὰ δύο ἀντικείμενα θὰ παρέμεναν μαζί, ἀκολουθώντας τὴν ἴδια τροχίαν ἐν τῷ κενῷ ἀπὸ ἀέρα διάστημα. Ἐπειδὴ ὁμως ὑπάρχουν ἐλάχιστα ἴχνη ἀτμοσφαιρᾶς ἀκόμη καὶ σὲ ὀλίγες ἐκατοντάδες μίλια πάνω ἀπὸ τὴν Γῆ, ἡ ἀντίστασις ποὺ προκαλοῦν τὰ ἴχνη αὐτὰ θὰ συντελέσῃ ὥστε τὸ φτερό νὰ ἀκολουθῇ τὴν ἴδια τροχίαν καὶ φαίνεται παράδοξον ὅτι τὸ βάρος ἢ ἡ μᾶζα δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μετὰ τὴν τροχίαν ἐνὸς δορυφόρου. Ἄν ἕνα φτερό ἐφευγῇ ἀπὸ ἕνα δορυφόρο βάρους 10 τόνων καὶ τὰ δύο ἀντικείμενα θὰ παρέμεναν μαζί, ἀκολουθώντας τὴν ἴδια τροχίαν ἐν τῷ κενῷ ἀπὸ ἀέρα διάστημα. Ἐπειδὴ ὁμως ὑπάρχουν ἐλάχιστα ἴχνη ἀτμοσφαιρᾶς ἀκόμη καὶ σὲ ὀλίγες ἐκατοντάδες μίλια πάνω ἀπὸ τὴν Γῆ, ἡ ἀντίστασις ποὺ προκαλοῦν τὰ ἴχνη αὐτὰ θὰ συντελέσῃ ὥστε τὸ φτερό νὰ ἀκολουθῇ τὴν ἴδια τροχίαν καὶ φαίνεται παράδοξον ὅτι τὸ βάρος ἢ ἡ μᾶζα δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μετὰ τὴν τροχίαν ἐνὸς δορυφόρου. Ἄν ἕνα φτερό ἐφευγῇ ἀπὸ ἕνα δορυφόρο βάρους 10 τόνων καὶ τὰ δύο ἀντικείμενα θὰ παρέμεναν μαζί, ἀκολουθώντας τὴν ἴδια τροχίαν ἐν τῷ κενῷ ἀπὸ ἀέρα διάστημα. Ἐπειδὴ ὁμως ὑπάρχουν ἐλάχιστα ἴχνη ἀτμοσφαιρᾶς ἀκόμη καὶ σὲ ὀλίγες ἐκατοντάδες μίλια πάνω ἀπὸ τὴν Γῆ, ἡ ἀντίστασις ποὺ προκαλοῦν τὰ ἴχνη αὐτὰ θὰ συντελέσῃ ὥστε τὸ φτερό νὰ ἀκολουθῇ τὴν ἴδια τροχίαν καὶ φαίνεται παράδοξον ὅτι τὸ βάρος ἢ ἡ μᾶζα δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μετὰ τὴν τροχίαν ἐνὸς δορυφόρου. Ἄν ἕνα φτερό ἐφευγῇ ἀπὸ ἕνα δορυφόρο βάρους 10 τόνων καὶ τὰ δύο ἀντικείμενα θὰ παρέμεναν μαζί, ἀκολουθώντας τὴν ἴδια τροχίαν ἐν τῷ κενῷ ἀπὸ ἀέρα διάστημα. Ἐπειδὴ ὁμως ὑπάρχουν ἐλάχιστα ἴχνη ἀτμοσφαιρᾶς ἀκόμη καὶ σὲ ὀλίγες ἐκατοντάδες μίλια πάνω ἀπὸ τὴν Γῆ, ἡ ἀντίστασις ποὺ προκαλοῦν τὰ ἴχνη αὐτὰ θὰ συντελέσῃ ὥστε τὸ φτερό νὰ ἀκολουθῇ τὴν ἴδια τροχίαν καὶ φαίνεται παράδοξον ὅτι τὸ βάρος ἢ ἡ μᾶζα δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μετὰ τὴν τροχίαν ἐνὸς δορυφόρου. Ἄν ἕ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- 1) Ένας φυσικός φιλόσοφος - 'Αρχαίον ύποθετικό.
- 2) Τρέξιμο (νερού) - Τέτοια δημοσιεύονται πολλά στη μαθητική μας συνεργασία.
- 3) Μάρκα αμερικανικού πυραύλου - Τελικός σύνδεσμος - Αιγύπτιος θεός.
- 4) Προηγούνται του βασιλέως - 'Ο μισών τους Έλληνες.
- 5) Λεπτή μεταλλινή πλάξ - Ένας προφήτης.
- 6) Ποδοσφαιρική όμας Α' Έθν. Κατηγορίας - Λαμβάνεται ως ναρκωτικό.
- 7) Μουσική νότα (αντιστ.) - ΚΝ - Δεικτική αντωνυμία (δστ.).
- 8) 'Ηρωας του 1821.
- 9) Γνωστό είναι το καρναβάλι του στο «Ορφέο Νέγκρο» - Δύο όμοια χιτλερικά - ΛΣ - Το μισό όνομα του εκτελεσθέντος πρωθυπουργού της Τουρκίας.
- 10) Γίνεται από το υπόδημα στο Έδαφος - Γόησσα του κινηματογράφου, που σκοτώθηκε σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα - 'Αναφορική αντωνυμία (ατ.).
- 11) Χρονική υποδιαίρεσις (γεν.) - Αυτό συνήθως είναι άγονο.
- 12) 'Αγγλική σύζευξις - Είναι φαρδυστόμαχο (αντιστ.) - 'Αρθρον (αντιστ.).
- 13) Σεβαστός, σεπτός - Πόλις της Τουρκίας.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) Πόλις της Ελλάδος - 'Αλαζών στρατηγός των βαρβάρων, φάσας μέχρι Σπάρτης.
- 2) 'Αριθμός - Διακριτικά αυτοκινητών - Μουσική νότα.
- 3) Με αυτόν αναπνέομεν - Ξεχνώ.
- 4) Μπορεί να είναι και ποδοσφαιρική - Σε αυτήν δρουν οι άνδρες του ΟΑΣ (πόλις).
- 5) Θεραπεία - Μέσα σε αυτήν θέτομε τους νεκρούς (δημ.).
- 6) Μουσική νότα - Όμας πολεμικών αεροπλάνων - Σήμα κινδύνου.
- 7) 'Αριθμός (όλογρ.).
- 8) 'Αν αφαιρεθώ το τελευταίο γράμμα, σχηματίζει λέξιν από το όνομα του πρωθυπουργού της Κίνας (αντιστ.) - Κάτοικος βαλκανικής χώρας (με άρθρον).
- 9) 'Ο πλανήτης μας - 'Ο λαμβάνων - Θεά.
- 10) 'Εάν προστεθώ το Α σχηματίζεται σχολή (άρχικα) - Λάμπει - 'Αναφορική αντωνυμία.
- 11) Το ψήνομε το Πάσχα (γενικ.).
- 12) Μερικές φορές μάς κόβεται.
- 13) 'Ο περίπατος των μαζών - 'Υ-

ποκοριστικόν ανδρικού ονόματος (γεν.).
13) 'Υποκοριστικόν ονόματος - 'Εάν διπλασιασθή σημαίνει με πολλή δυσκολία.

ΓΕΩΡΓ. ΤΑΜΠΑΞΗΣ
Γυμν. 'Αρρ. Τριπόλεως

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

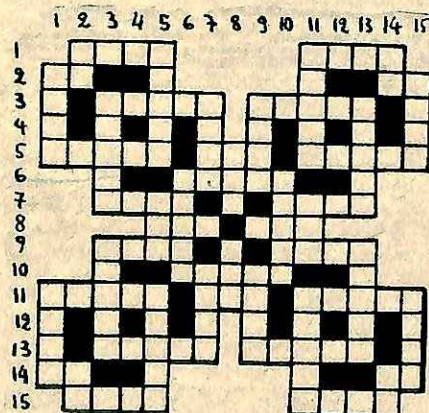
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- 1) Γυναίκειο όνομα - 'Ασιατική χώρα
- 2) 'Ερωτηματική αντωνυμία - Τελικός σύνδεσμος (δημ.).
- 3) Νήσος του Αιγαίου - Μάρκα ωρολογίου.
- 4) 'Ελληνική νήσος - 'Αριθμητικόν (θηλ.) - Νέα κοπέλλα.
- 5) Πολύτιμο όρυκτον.
- 6) Τήν κέρδισαν οι σύμμαχοι στον πόλεμο - 'Αθλητικό αγώνισμα.
- 7) Τα όργανα μιας τών ασθήσεων - Στάσιμα νερά.
- 8) Το φορούν οι παπάδες - 'Ανωμαλία εδάφους.
- 9) Ρωμαίος Αυτοκράτωρ.
- 10) Τροφή των ζώων - Θεός των 'Αρχαίων - Νησί κοντά στην Αίγινα.
- 11) Χώρα στη Μέση 'Ανατολή - Πρωτεύουσα της Κούβας.
- 12) Προτειντικό - Είναι μέσα στό... στόμα.
- 13) 'Η 'Ελλάδα το έγραψε στα 'Αλβανικά βουνά το 1940 - Βασίλειος των 'Ελλήνων.

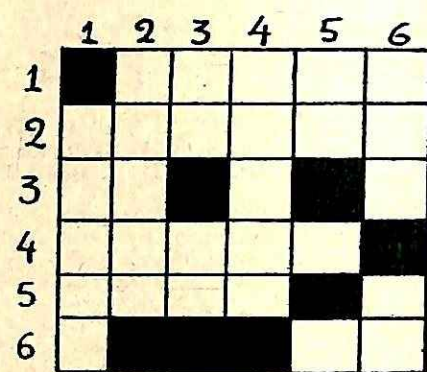
ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) Μεταφορικό μέσον - 'Όταν υπάρχει φώς, μάς ακολουθεί.
- 2) 'Αρθρο - Προσωπική αντωνυμία.
- 3) Νομοθέτης της 'Αρχαίας 'Αθήνας - Ποταμός της Γερμανίας.
- 4) Χρησιμοποιείται για την κίνηση μηχανών - Νήσος των Δωδεκανήσων - Νήσος γνωστή για τα λουκούμια της.
- 5) Γνωμικό.
- 6) Το ύλικόν μέρος του ατόμου - 'Αριθμός.
- 7) Βουνό της Κρήτης - Θεά.
- 8) Μονάς χρόνου (πληθ.) - Ψώνια (καθ.).
- 9) Σκοτώνει.
- 10) Βασίλειος της 'Αρχαίας Θήβας - 'Απαραίτητος διά την ζωήν - Μουσικό όργανο.
- 11) Νήσος κοντά στη Θήρα - Χωρίς αυτό είναι άχρηστο το τηλέφωνο.
- 12) 'Υποθετικός σύνδεσμος - Κάτι που υπάρχει.
- 13) Καθαρά, αμόλυντα - Χώρα της 'Ασίας.

ΖΗΣΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
Γ' Γυμν. 'Αρρ. 'Αθηνών

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- 1) Είς εκ των μαθητών του 'Ιησού Χριστού.
- 2) ... ο πυρπολητής (γεν.)
- 3) Προφήτης κατά τον καιρόν του Δαυίδ.
- 4) Είς εκ των δώδεκα Θεών του 'Ολύμπου.
- 5) Μουσική νότα.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) Κράτος της 'Ασίας (γεν.).
- 2) Γυναίκειο 'Ισραηλιτικό όνομα.
- 3) 'Αναφορική 'Αντωνυμία (ατ.).
- 4) 'Ονομαστή μητέρα της αρχαιοτήτος.
- 5) Μονάς επιφανείας (γαλ.).
- 6) Είς εκ των υιών του Νώε - 'Αρθρον

ΟΝΝΙΚ ΚΟΖΟΡΙΑΝ
Σχολή Κυριασπούλου Πειραιώς

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Πού βρίσκεται η γυναίκα του;
Α. Μ. ΧΑΖΑΚΗΣ
Γυμν. 'Ανδαν

ΕΛΛΗΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

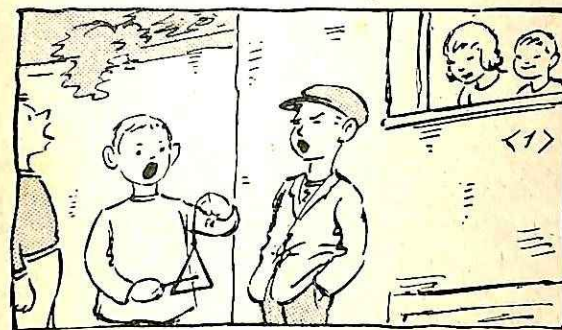
Συμπληρώνοντας τα απαραίτητα σύμφωνα θα έχης μπροστά σου μια φράση που είπε ο Χριστός προς τον Απόστολον Παύλον.

- αί - α - α - ε - ι - ε - η - α - ι -
- αί - α - α - ο - ε - η -

ΤΑΣΙΑ ΜΠΟΥΡΛΑΚΟΥ
Τάξις Δ' κλασ. Γυμν. Ζακύνθου

'Αρχιμηνιά κι 'Αρχιχροινιά

Στίχοι, σκίτσα Α. Β.

'Αρχιμηνιά κι 'Αρχιχροινιά! παιδιά με τρίγωνα γυρνούν
έχει με τούτη τη γιορτή ο κόσμος παλαβώσει,
'Αγιος Βασίλης έρχεται και τα μπεμπούλια αδημονούν,
ώσπου να φτάση και να δούν τί δώρα θα τους δώση!

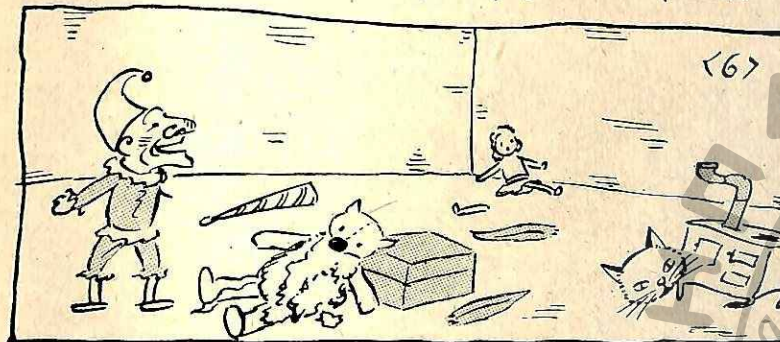
Μέγας χορός των παιχνιδιών σε όλες τις βιτρίνες,
και τα παιδάκια χάσκουνε τριγύρω σαν τις χήνες!
Πιό πέρα να και τα γλυκά! Νά τα μελομακάρονα!
Πωπώ με πόση λιχουδιά μικρούλης τα διπλάρωνα...

Μα να και τ' άμυγδαλωτά στη ράχη δυο γαιδάρων,
κι άκόμα λίγο παρακεί
κι οι κουραμπιέδες οι λευκοί,
για τα μικρά... σωστό βουνό της «Χώρας των Μακάρων»!..

'Αγιος Βασίλης έρχεται από την Καισαρεία,
κι ενώ τα κάλαντα άντηχούν σε κάθε γειτονιά,
του λένε αναστενάζοντας μπεμπέκια δύο-τρία:
- 'Αχ, αν μπορούσες νάρχεσαι κάθε πρωτομηνιά...

Μα φτάνει της Πρωτοχροινιάς, που λές, το μεσημέρι
κι ο καραγκιόζης ο φτωχός βρίσκεται μ' ένα χέρι,
το πάνινο άρκουδόπουλο «με ξήλωσαν» φωνάζει,
εδώ του γάτου ή κεφαλή, πιό κεί τ' αυτιά του όνου,
και λέει στα έγγονάκια της ή νόνα: Δέν πειράζει.
'Ε, την υγεία σας νάχετε, παιδιά μου. Και του χρόνου!

'Αρχιμηνιά κι αρχιχροινιά! Και τα καλά παιδιά,
που έχουνε χρυσή καρδιά,
μέσ' στα πολλά τους τα γλυκά, τα τόσα παιχνιδάκια,
δέν ξεχάσαν και τα φτωχά κι ανήμπορα παιδάκια,
και με συμπόνια τρέξανε δωράκια να τους δώσουνε,
ώστε κι αυτά χαρούμενη Πρωτοχροινιά να γιορτάσουνε!

'Ετσι και σεις, παιδάκια μου, το χέρι σας άπλώστε
κι αυτές τις μέρες στα φτωχά ό,τι μπορείτε δώστε.
'Από τις τόσες σας χαρές, μικρά μου άγαπημένα,
δώστε, να δούν λίγη χαρά κ' εκείνα τα καϊμένα...

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Στίχοι
Ι. ΠΟΛΕΜΗ

Μουσική
ΛΑ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Λίγο αργά:

Μὴ φο-βηθῇς τὸ σπί-τι π' ἄ-νοι-ξε στὴ γῆ βαθειὰ τὰ δέ-με-λὰ του
κί' ἄς ἔλ-θουν χί-λιοι ἄνε-μο-στρού-βι-λοι καὶ τὴ σκε-πή του ἄρ-ι-ζουν κά-του
Μὴ φο-βηθῇς τὸ δέν-δρo π' ἄ-πλω-σε τίς ρί-ζες του βαθειὰ στὸ χῶ-μα
κί' ἄς σπά-σῃ τὴν κορφή του ὁ ἄ-νε-μος καὶ τὰ πυ-κνὰ κλαδιά του ἀ-κό-μα!
Μὴ φο-βη-θῇς αὐ-τόν ποῦ ἐ-σθί-ρι-ζε στὴν πί-στη ἐπά-νω τὴν ἐλ-πί-δα τὸν
εἶ-δα στὴ ζω-ὴ νὰ μά-χε-ται μὰ πάν-τα ἀνί-κη-το τὸν εἶ-δα τὸν
εἶ-δα στὴ ζω-ὴ νὰ μά-χε-ται μὰ πάν-τα ἀνί-κη-το τὸν εἶ-δα.

ΦΙΧ.
ΦΡΕΤΕΑΣ

I

Μὴ φοβηθῇς τὸ σπίτι, π' ἀνοιξε
στὴ γῆ βαθειὰ τὰ θεμέλια του
κι ἄς ἔλθουν χίλιοι ἀνεμοστρόβιλοι
καὶ τὴ σκεπή του ἄς ρίξουν κάτω.

II

Μὴ φοβηθῇς τὸ δέντρο π' ἄπλωσε
τίς ρίζες του βαθειὰ στὸ χῶμα
κι ἄς σπάσῃ τὴν κορφή του ὁ ἄνεμος
καὶ τὰ πυκνὰ κλαδιά του ἀκόμα.

III

Μὴ φοβηθῇς αὐτόν, ποῦ ἐσθίριζε
τὴν πίστι ἐπάνω στὴν ἐλπίδα,
τὸν εἶδα στὴ ζωὴ νὰ μάχεται,
μὰ πάντα ἀνίκητο τὸν εἶδα.